

Veto

Wetenschap & Maatschappij, deel 6: chemicus A. Ceulemans
pp. 8-9

Dertig Veto's: een jaar lang kort op de bal
pp. 11-14

Strips: Kolk, Dewit & Kafka
p. 17

Studentenvertegenwoordiging aan de hogescholen beter gestructureerd

Het goede huishouden van OSR

De studentenvertegenwoordiging aan de Leuvense hogescholen bleek de voorgaande jaren steeds in hetzelfde bedje ziek. Versnippering, een wankele structuur en nauwelijks bekendheid bij de studenten. Daar werd nu wat aan gedaan. De Overkoepelende Studentenraad (OSR) van de KH Leuven zag vorige week woensdag op de Akademische Raad hun voorstel voor een nieuwe structuur goedgekeurd. Die zal er vanaf volgend academiejaar als volgt uitzien.

Sinds de fusie enige jaren geleden bestaat de Katholieke Hogeschool Leuven uit vijf departementen, waarvan de studenten elk hun eigen presidium hebben. Dat zijn de Economische Hogeschool (met als presidium De Kelten), Rega (met Diana), Sociale Hogeschool (George), Verpleeg- en Vroedkunde (Steil), de lerarenopleiding van Leuven (Didactica) met de afdeling Diest. Elk departement heeft zijn eigen departementale studentenraad (DSR). Daarin zetelen minimaal tien verkozen klasvertegenwoordigers plus twee leden uit het presidium. Op deze manier blijven de DSR'en, die zich richten op onderwijskundige materie en sociale aangelegenheden, in nauw contact staan met de presidia, die zich meer met het studentikoze bezighouden. In elk van de vijf departementen wordt minstens één student van de DSR afgevaardigd naar de departementsraad, het hoogste beslissingsorgaan binnen het departement, waarin ook directe, leerkrachten en externe leden aanwezig zijn. De departementsraad houdt zich onder andere bezig met het examensysteem en de infrastructuur van het departement in kwestie.

Schetsen

Zo ziet het plaatje eruit per departement. Zoals het in een goed huishouden past, is er daarnaast ook een overkoepeling. Voor de studenten heet die de Overkoepelende Studentenraad van de KHLeuven (OSR). Elke DSR vaardigt drie vertegenwoordigers af naar OSR, waarvan er één de vertegenwoordiger op de departementsraad is. Op die manier blijft OSR geïnformeerd over wat er reilt en zeilt in de verschillende departementen. OSR kan ook individuele studenten koöperen die zich voor de werking willen inzetten.

Vanuit de studentenoverkoepelingen

Derde Reclaim the Streets danst zich door Leuven

Drum'n base, een draak op wieltes en vegetarische kebab vermaakten de ongeveer driehonderd mensen op de derde versie van Reclaim the Streets. Ondanks het vermoeiend lange parcours en het minder goede weer was iedereen entoesiast, vooral de vele honden dartelden vrolijk tussen de manifestanten door. De actie werd ruimer geïnterpreteerd dan andere jaren. Niet alleen werd de actie in het internationaal Mayday-protest geplaatst (zie artikel pagina 3), er was ook veel opener geflyerd en gemobiliseerd dan vorige keren. Hierdoor was ook ingekalkuleerd dat de ordehandhavers op voorhand verwittigd waren. Net als voorgaande jaren zorgden deze jongens echter niet voor problemen. Bedoeling was de straten van Leuven te heroveren en te protesteren tegen de onleefbaarheid. Reclaim the Streets werd georganiseerd door de tot nu toe onbekende actiegroep 'If I can't dance, it's not my revolution'.

(foto Jimmy Debruyne)

(jp/mf)

vertrekken er zes mensen naar de academische overkoepeling, die net als aan de universiteit de Akademische Raad heet. Verder worden er mensen uitgezonden naar het Leuvense netwerk voor sociale voorzieningen (Lens), de Sociale Raad van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Sora) en de Vereniging van Vlaamse Studenten (VVS). Daarbij zal men erop letten dat er niet teveel *kumul* gebeurt, omdat het engagement in de ene of de andere raad best wat tijd in beslag neemt. Zo is het bijvoorbeeld niet aangewezen dat een OSR-vertegenwoordiger op de Akademische Raad ook in zijn eigen departementsraad zit.

De facto wijzigt er niet zo veel aan de huidige situatie. Alleen is alles nu eens duidelijk gestructureerd en op papier gezet. Wel zal er meer uniformiteit zijn tussen de verschillende departementen. Nu verliet de studentenparticipatie overal nog een beetje op een andere manier. Dat euvel is verholpen. Bovendien verwacht men dat het ook gemakkelijker zal zijn om studenten aan te sporen om een taak op zich te nemen wanneer men duidelijk de structuur kan schet-

sen waarin ze terecht komen. De voorbije jaren was er meestal een tekort aan studentenvertegenwoordigers. Het gebeurde niet zelden dat de school zelf drie studenten aansprak om naar OSR te gaan. Echte verkiezingen konden er zowiezo niet zijn omdat er nergens een overschot aan kandidaten was.

Kracht

OSR heeft zich stellig voorgenomen om wat aan zijn bekendheid te doen. De samenwerking met de presidia (en de koepel van de presidia, OkcR) kan daartoe bijdragen. Bij het begin van het volgende academiejaar gaan de mensen van OSR op stap in alle departementen om de werking van de studentenparticipatie uit te leggen. Ook de academische overheid van de KH Leuven ziet de nieuwe structuur wel zitten. Het beste bewijs daarvoor was de goedkeuring vorige week op de Akademische Raad.

Die Akademische Raad kan trouwens alleen maar profiteren van een goede studentenwerking. Er worden daar zaken be-

handeld als de financiën en de enveloppeverdeling. Meer en meer wil men echter bevoegdheden van de departementsraden overnemen om tot een grotere gelijkstelling te komen. Het examensysteem bijvoorbeeld is iets wat men in de toekomst zoveel mogelijk uniform wil zien in de verschillende departementen. OSR kan daarbij voor de voeling met de basis zorgen. Als hun afgevaardigden — zoals dat op de universitaire Akademische Raad het geval is — de dossiers beter beheersen dan de meeste docenten, zullen zij daar zeker een gewaardeerde inbreng leveren.

Bij OSR hoopt men alvast dat die inbreng ook op de een of de andere manier zal gehonoreerd worden. Men is aan het uitkijken naar de mogelijkheid om een vrijgestelde in dienst te nemen. Dit is een half-tijds betaalde kracht die de administratie behartigt, zoals ook de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) die kent. Op de Economische Hogeschool loopt dit jaar het experiment dat de studentenvertegenwoordigers vrijgesteld worden van het vak Nederlands. Zij moeten alleen enkele verslagen van vergaderingen indienen. Men hoopt dit de volgende jaren te kunnen vergelijken voor iedereen die zich voor OSR inzet.

Peter Mangelschots

OSR heeft haar eigen kantoor, in de gebouwen van Loko, 's Meiersstraat 5, eerste verdieping, e-mail: OSR@khleuven.be, tel/fax 016/20 05 77.

GROEP

LERAARS MET VISIE

PEDAGOGISCHE HOGESCHOOL LEUVEN

Tiensevest 60 • 3000 Leuven • Telefoon 016/30 10 30 • Fax 016/30 10 40 • E-mail groep@groept.be

Akademische vrijheid is niet de vrijheid het te verknoeien

Sinds eeuwen omschrijft onze 575-jarige *Alma Mater* zich als een *Sedes Sapientiae*. Maar wat is een universiteit in het magische jaar 2000 nog en vooral, wat kan zij nog zijn?

Een universiteit is vandaag een gemeenschap van professionals. Als organisatie van vakspecialisten wordt zij gefinancierd door de samenleving, in de Vlaamse Gemeenschap grotendeels door de overheid met belastinggeld. In ruil voor deze ondersteuning verzoekt de samenleving de universiteit zich op strategisch vlak in het teken van de wetenschap te plaatsen en op zoek te gaan naar waarheid en wijsheid. Operationeel laat dit zich vertalen in vier universitaire functies. Vooreerst moet een universiteit op metodische wijze nieuwe kennis genereren. Vervolgens moet zij de verworven kennis op creatieve, aktiverende en ontvoogdende wijze overdragen. Ten derde moet zij haar kennis ten dienste van de haar omringende samenleving stellen. En *last but not least* moet zij de haar omringende samenleving voortdurend in vraag stellen en op grond van een diepgeworteld geloof in maatschappelijke rechtvaardigheid, gelijkwaardigheid en democratisering deze samenleving ongezoeten een spiegel voorhouden.

Daartoe beschikken de universitaire professionals op het vlak van onderzoek, onderwijs, dienstverlening en maatschappijkritiek over de "akademische vrijheid". Wat de kennisoverdracht betreft kunnen en moeten aan de "akademische vrijheid" door de universitaire en politieke overheden echter randvoorwaarden gesteld worden. Deze randvoorwaarden garanderen een kwaliteitsvol onderwijs en dienen door de overheden in een flexibel regulerend kader gegoten te worden waarbinnen de professional het onderwijs in samenspraak met de andere onderwijsaktoren creatief en inventief kan realiseren.

Een van de elementen van dergelijk regulerend kader is een dynamisch en professioneel *human resources management*. Dat is onontbeerlijk voor een universiteit die als een gemeenschap van professionals gemaakt wordt door de creativiteit en het talent van haar leden. Een professioneel *human resources management* op onderwijsvlak behelst vele onderdelen. Wij wensen er vier te benadrukken. Deze vier onderdelen zijn interdependent. Organisch vervlochten zullen zij de grootste effectiviteit bewerkstelligen.

Ten eerste moeten de universitaire overheden een effectief en efficiënt systeem van kwaliteits-evaluatie en kwaliteitszorg ontwerpen. Aan zo'n systeem moeten vier uitgangspunten ten grondslag liggen. In de eerste plaats moet de basis geresponsabiliseerd worden. De verantwoordelijkheid voor kwaliteits-evaluatie en -zorg moet gedecentraliseerd worden naar de verschillende opleidingen en het team van professionals dat er vorm aan geeft. Ten tweede moet evaluatiemoedigheid zoveel mogelijk voorkomen worden. De universitaire overheden dienen op zoek te gaan naar een subtiel evenwicht tussen effectiviteit en efficiëntie. Ten derde moeten de professionals steeds geëvalueerd worden in het kader van de opleiding tot dewelke zij bijdragen. Tot slot moet elke student gedurende zijn universitaire carrière minstens eenmaal de kans krijgen zijn opleiding en de professionals die ze realiseren te evalueren.

Het systeem van kwaliteits-evaluatie en -zorg moet zowel een impliciet als een expliciet karakter hebben. Met impliciet wordt bedoeld dat er een orgaan moet bestaan dat zich op permanente basis buigt over de kwaliteit van een opleiding. Aan de KU Leuven moet dit de Permanente Onderwijskommissie (POK) zijn. De komende jaren moet het universitaire beleid dan ook alles in werking stellen om de POK's te aktiveren, want de meerderheid van hen funktioneert nog steeds niet als een permanent orgaan van kwaliteitszorg. Daartoe dient onder andere de beslissingsbevoegdheid van de POK uitgebreid te worden. Tevens moet de functie van POK-voorzitter geoptimaliseerd worden. De voorzitter moet in staat gesteld worden om zijn opleiding daadwerkelijk te managen. Men zou kunnen overwegen de voorzitter te laten aanstellen door de academische overheid die een keuze zou moeten maken uit een triumviraat, voorgedragen door de betrokken POK. Het expliciete karakter van het systeem van kwaliteits-evaluatie en -zorg vindt men aan de KU Leuven terug in het uitgekristaliseerde moment van de vierjaarlijkse interne evaluatie. Uitdaging hier is om de logge en tijdsintensieve procedure soepeler en flexibeler te maken. Mogelijkerwijze zou men in de huidige procedure twee tijdspectieven kunnen identificeren en het systeem op basis daarvan hervormen. Het ene tijdspectief is de evaluatie van het curriculum. Deze evaluatie zou

men achtjaarlijks kunnen maken. Het andere tijdspectief is de evaluatie van de professionals die het curriculum in de praktijk realiseren. Deze evaluatie zou men driejaarlijks kunnen maken. Hierdoor zou men de professionals een adequaat boordinstrument voor hun onderwijskundig functioneren aanreiken. Wel moet men dan uitklaren hoe men de docentenevaluatie binnen het perspectief van de curriculumevaluatie kan houden. Daarnaast dient de komende jaren in het universitaire onderwijsbeleid bijzondere aandacht te gaan naar de opvolging van het uitgekristaliseerde evaluatiemoment. Kwaliteits-evaluatie moet immers ook vertaald worden in effectieve kwaliteitszorg.

Een tweede onderdeel van een degelijk *human resources management* is een adequate onderwijskundige vorming van de professionals. Om in het lager en het sekundair onderwijs les te mogen geven, wordt verondersteld dat men degelijk wordt opgeleid. Het kan dan ook niet langer dat dat van universitaire docenten niet geveerd wordt. Onderwijzen vraagt achtergrond, reflectie en oefening. De professionals dienen dan ook verplicht te worden bij de aanvang van hun onderwijskundige carrière een wetenschappelijke en intensieve onderwijskundige vorming te volgen. Maar ook tijdens hun carrière dienen zij verplicht te worden op regelmatige tijdstippen aan onderwijskundige navorming deel te nemen op grond van problemen die zij in hun onderwijspraktijk ervaren hebben. Het zou getuigen van vooruitziendheid indien de universiteiten van de Vlaamse Gemeenschap hun onderwijskundige vorming gezamenlijk en interdisciplinair zouden organiseren.

Een derde onderdeel van een degelijk *human resources management* is de introductie van functioneringsgesprekken. Deze functioneringsgesprekken dienen driejaarlijks plaats te vinden. De betrokken professional zou een SWOT-analyse van zichzelf moeten maken. Deze zelfevaluatie zou de basis moeten zijn van een gesprek met de betrokken POK-voorzitter en met de collega's van een vakgroep. De resultaten van deze gesprekken zouden aan de dekaan bezorgd en in het onderwijsdossier van de betrokken professional opgenomen moeten worden. Op grond van de resultaten van de interne evaluaties en de functioneringsgesprekken moet een vernieuwd onderwijskundig tuchtreglement uitgewerkt worden dat bij manifeste

onwil tot verbetering voorziet in een geïndiceerde schaal van sankties. Het moet uiteindelijk mogelijk worden een blijvend disfunctionerende professional eruit te gooien. Op termijn moet het universitaire bestel gezuiverd worden van de uitwassen van de benoemingscultuur.

Een vierde onderdeel is het sluitstuk van de drie voorgaande: een vernieuwd benoemings- en bevorderingsbeleid. Hierin moet het door de professional samengestelde onderwijsdossier eindelijk evenwaardig worden aan het onderzoeks dossier. Kwaliteits-evaluatie en -zorg zal immers pas slagen indien de professionals ook daadwerkelijk beloofd worden voor hun inspanningen. Randvoorwaarden voor een degelijk benoemings- en bevorderingsbeleid zijn verder: (1) transparantie en openheid van procedures en werkzaamheden, onder andere door het opstellen van objectieve profielen en criteria; (2) een motivatieplicht over de hele lijn; (3) een efficiënte en effectieve beroepsprocedure; (4) het toelaten van niet gewoon hoogleraren tot de beoordelingscommissies en (5) het betrekken van studentenvertegenwoordigers in benoeming en bevordering hetzij door een adviesvraag op fakultair nivo hetzij door een lidmaatschap van de Bijzondere Akademische Raad. Wat dit laatste punt betreft dient erop gewezen te worden dat aan alle Vlaamse universiteiten — op de KU Leuven en de KU Brussel na — reeds studenten betrokken worden in het benoemings- en bevorderingsbeleid.

Het uitbouwen van een degelijk onderwijskundig *human resources management* is een van de grote uitdagingen voor het universitaire beleid. Ondanks de vele inspanningen heeft de KU Leuven nog een lange weg af te leggen. Elke beleidsbeslissing dient voorafgegaan te worden door een discussie waaraan alle geledingen van de universitaire gemeenschap deelnemen. Het wordt een moeilijke maar tegelijk interessante opdracht. Als uitdrendend voorzitter van Loko-Kringraad hoop ik dat de studentenbeweging in deze een voortrekkersrol zal spelen. Ik wens de universitaire gemeenschap en het universitaire beleid alle succes toe.

**Op persoonlijke titel,
Stephan Neetens,
enige kandidatuur Rechten**

kolofon

Veto
Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22 44 38
Fax 016/22 01 03

Jaargang 26
Nummer 30
8 mei 2000

Ver. uitg.: Peter Mangelschots
Hoofredaktie: Bart De Schrijver
Redaktiesekretaris: Peter Mangelschots

Redaktie: Stijn Bovy, Marie-Anne Dedeurwaerdere, Filip De Keukeleere, Margo Foubert, Loes Geuens, Joost Helsens, Diederik Vandendriessche, Pieter Van der Aa

Doka: Jimmy Debruyne

Medewerkers: Katelijne Beerten, Annelies Decat, Jurriaan Declerc, Anne Dekerk, Filip Hermans, Jozef Naudts, Jörn Peeters, Heidi Van Hout, Maarten Van Meer, Matthieu Van Steenkiste, Tom van Wauwe

Layout en vormgeving: Dirk Bernard, Nikolas Cloet, Benny Debruyne, Hans D., Marie-Anne Dedeurwaerdere, Filip De Keukeleere, Bart De Schrijver, Margo

Foubert, Loes Geuens, Chloé Heerman, Ali Isin, Kris Jacobs, Willy Leung, Peter Mangelschots, Nele Spaas, Steven Van den Eede, Pieter Van der Aa, Steven Van Dessel, Maarten Van Meer, Matthieu Van Steenkiste, Tom Van Wauwe

Dtp: Dirk Bernard, Filip De Keukeleere, Willy Leung, Steven Van Dessel

Spelling: Filip De Keukeleere, Loes Geuens, Peter Mangelschots, Heidi Van Hout

Eindredaktie: Loes Geuens, Peter Mangelschots, Heidi Van Hout, Matthieu Van Steenkiste

Assistentie-eindredaktie: Benny Debruyne, Marie-Anne Dedeurwaerdere

Internet-Veto:
http://www.veto.student.kuleuven.ac.be
e-mail: veto@veto.student.kuleuven.ac.be

Zetwerk en publiciteit
Allasat Leuven (016/22.04.66)

Drukkerij: Kempenland (Herentals)
Oplage: 9000 eksemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162

Abonnementen
Studenten: 250fr/6,20 €
Studenten: 350fr/8,68 €
Buitenland: 700fr/17,35 €
steun vanaf 1000fr/24,79 €
over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

FOKKE & SUKKE MOCHTEN NOG EEN LAATSTE WENS DOEN

<http://www.foksuk.nl>

Van rondwarend spook tot geëngageerde technobeats

Enkele jaren geleden bestond er nog een consensus over waar 1 mei — de dag van de arbeid — voor stond. Nu wordt het beeld steeds diffuser. De traditionele, bijna folkloristische optochten van de klassieke arbeidersbeweging kontrasteren fel met de kleurrijke, radikale en soms agressieve akties van een waaijer van organisaties die een heel andere visie op 1 mei hebben. Het internationale aktieplatform is duidelijk in beweging.

In Londen plantte een aantal 1 mei-vierders bloemen voor het Brits parlement: 'guerrilla-tuinieren' heet dat. Verderop ging het er heel wat harder aan toe. Aktievoerders sloopten er een McDonald's en bekogelden de politie, die dit poogde te verhinderen, met stenen en flessen. In verschillende Duitse en Zwitserse steden vonden gelijkaardige akties plaats, meestal eindigden ze met het ingooien van de ruiten van kapitalistische symbolen als banken en multinationals. In Seattle werd 1 mei gevierd onder hetzelfde spandoek dat werd gebruikt voor de protesten tegen de konferentie van de Wereldhandelsorganisatie: "Capitalism cannot be reformed". Ook veel ontwikkelingslanden namen 1 mei te baat om de internationale globaliseringspolitiek aan te klagen en in Indië werd de dag uitgeroepen tot aktiedag van People's Global Action.

vervolg op p. 4

(foto Jimmy Debruyne)

Praktische regeling eksamens

Vanaf dit akademiejaar treedt er een gloednieuw, versoepeld examenreglement in voege. Hoewel u zich als goede student zonder twijfel al volledig geïnformeerd hebt, zetten we toch nog even een paar dingen op een rijtje.

Junizittijd

Vroeger konden studenten die niet slaagden in juni hun sifers vanaf 12 op 20 meenemen naar september. Voorwaarde was dat ze vijftig procent hadden behaald voor het totaal of voor de helft van de vakken geslaagd waren. Vanaf dit jaar vallen die bijkomende voorwaarden weg. Wie in juni voor een vak ten minste 12 op 20 behaalt, mag dit sifje overdragen van juni naar september.

Septemberzittijd

Voor de septemberzittijd verandert er niets. Studenten die niet slagen en hun jaar willen bissen krijgen overdrachten naar het volgende akademiejaar voor elk vak waarop ze minstens 12 op 20 behaalden of voorwaarde dat ze in totaal 50 procent behalen.

Spreiding

Studenten die dat willen, kunnen met deze nieuwe examenregeling hun eksamens spreiden tussen juni en september. Wie veilig wil spelen, legt evenwel best zo veel mogelijk eksamens af in juni. Er moet immers minstens 12 op 20 behaald worden om een overdracht naar september te behalen. Elk vak met een lager sifje neemt u onverbiddelijk mee naar de tweede zit. Voor laatstejaars met thesisproblemen kan het versoepelde examenreglement heil bieden. Het is nu immers mogelijk om de vakken (of een aantal daarvan) in eerste zit af te leggen en de thesis pas in tweede zit in te dienen. Ook hier weer een waarschuwing: is de thesis in tweede zit niet af, dan moet er in totaal vijftig procent behaald worden om overdrachten te krijgen naar het volgende akademiejaar.

Praktisch

De fakulteiten hebben de vrijheid gekregen om zelf een praktische regeling met betrekking tot in- en uitschrijven te bedenken. Een overzicht:

• **Fakulteit Godgeleerdheid:** Alle studenten zijn automatisch ingeschreven voor de eerste zittijd. Voor de tweede zittijd dienen men zich eksplicit in te schrijven. Studenten die zeker weten dat ze bepaalde vakken niet zullen afleggen in de eerste zittijd dienen dit te melden aan de ombuds. Er is tevens een systeem van twee controlelijsten, één voor de student en één voor de prof. Op de eerste lijst dient de prof zijn handtekening te zetten na ieder eksamen, op de tweede lijst moet de student zijn krabbeltje zetten.

• **Hoger Instituut voor Wijsbegeerte:** In de eerste zittijd is iedereen automatisch ingeschreven, uitschrijven is niet nodig. Voor alle vakken moet de student zijn naam op een intekenlijst schrijven. Iedere student krijgt een formulier waarop hij of zij bij ieder eksamen een handtekening laat zetten. Is het formulier volledig, dan brengt de student het binnen en wordt hij, samen met de andere studenten die voor ieder vak een punt hebben, gedelibereerd. Heeft hij niet alle vakken afgelegd dan houdt hij het formulier bij en dient hij het in voor de septemberdeliberatie. Ook in de tweede zittijd is iedereen automatisch ingeschreven. Uitschrijven is verplicht. Voor alle vakken moet de student zijn naam op een intekenlijst schrijven. De studenten vervollgeden hun eksamenformulier en brengen het binnen. Alle studenten worden gedelibereerd.

• **Fakulteit Economische en Toegepaste Economische Wetenschappen:** Iedereen is automatisch ingeschreven voor juni. Wie vakken niet wil afleggen dient zich uit te schrijven. Indien men niet geslaagd is, is men automatisch ingeschreven voor de tweede zittijd. Wie niet wensend deel te nemen aan de tweede zittijd, dient zich

voor 21 juli op het studentensekretariaat uit te schrijven. Bij elk eksamen moet de student een tweeluik invullen dat aan het eksamen geniet wordt. Een deel dient als bewijs voor de student, het andere is bestemd voor de eksaminator. Ook worden bij elk eksamen op basis van de studentenkaart aanwezigheidslijsten opgesteld.

• **Fakulteit Sociale Wetenschappen:** Iedereen is automatisch ingeschreven voor juni. Wie wil deelnemen aan de tweede zittijd moet zich inschrijven voor 14 juli. Voor de aanvang van de paaseksamens heeft iedere student normaliter een formulier ontvangen met zijn of haar vakken. Dit formulier moet door de student meegenomen worden naar ieder mondeling eksamen en afgetekend worden door de eksaminator.

• **Fakulteit Letteren:** Studenten die hun eksamens willen spreiden over de eerste en tweede zittijd dienen via een spreidingsformulier mee te delen over welke vakken zij eksamen wensen af te leggen in de eerste zittijd. De studenten worden ook aangemaand om het sekretariaat van hun departement te verwittigen bij stopzetting van de eksamens. De regeling voor eksamennatten wordt per studierichting geregeld. Je goed informeren is dus de boodschap. De resultaten van de studenten die in de eerste zittijd een onvolledige reeks afleggen worden niet geproklameerd maar schriftelijk aan de student meegedeeld.

• **Fakulteit Wetenschappen:** Op praktisch vlak verandert er niets in vergelijking met vorig jaar. Alle studenten zijn automatisch ingeschreven voor de eerste zittijd, tenzij men zich voor 31 maart heeft uitgeschreven voor bepaalde eksamens. De studenten die willen deelnemen aan de tweede zittijd moeten zich voor 20 juli inschrijven op het studentensekretariaat.

• **Fakulteit Toegepaste Wetenschappen:** De studenten zijn automatisch ingeschreven voor de eerste zittijd. Wie niet geslaagd is in juni is ook automatisch ingeschreven voor september. Na de deliberatie ontvangt

iedere student een blad met zijn resultaten (zelfs indien onvolledig).

• **Fakulteit Landbouwkunde en Toegepaste Biologische Wetenschappen:** Alle studenten zijn automatisch ingeschreven voor de eerste zittijd. Uitschrijven kan tot 31 maart. Indien je nadien nog beslist om aan bepaalde eksamens niet deel te nemen, wordt verzocht om de ombudsdienst zo snel mogelijk op de hoogte te brengen. De studenten die een volledige reeks van eksamens hebben afgelegd, worden gedelibereerd. De anderen krijgen de lijst van hun individuele resultaat per vak. De studenten met een onvolledige eksamenlijst zijn automatisch ingeschreven voor september. Aan de niet-geslaagde studenten zal een inschrijvingsformulier voor september, dat voor 14 juli moet worden ingediend, worden overhandigd, samen met het resultaatblad.

• **Fakulteit Farmaceutische Wetenschappen:** Alle studenten zijn automatisch ingeschreven voor de eerste zittijd. Wie niet deelneemt aan de eksamens dient het studentensekretariaat of de ombudsdienst te verwittigen. Bij schriftelijke eksamens zal er tijdens het eksamen een aanwezigheidslijst rondgaan. Bij het einde van een schriftelijk of mondeling eksamen laat iedere student zijn eksamenkaart aftekenen als bewijs dat hij of zij aan het eksamen heeft deelgenomen. Iedere student heeft zijn of haar eksamenkaart voor de paasvakantie ontvangen via de post.

Gouden regel bij de komende eksamens: check en dubbelcheck de praktische regeling in je fakulteit. Indien je ontdekt dat je nog papieren tekort hebt — bijvoorbeeld je eksamenkaart — ga dan zo snel mogelijk langs bij de ombudsdienst of het studentensekretariaat van je fakulteit. Indien je beslist om aan een eksamen niet deel te nemen, ben je in principe niet verplicht om dat te melden. Echter, om er voor te zorgen dat je collega-studenten in optimale omstandigheden eksamens kunnen afleggen, dien je je af te melden op het studentensekretariaat of de ombudsdienst. Indien je nog vragen hebt bij de examenregeling, aarzel dan nooit om raad te vragen bij de ombudsdienst. Veel succes!

(lg)

Verhuis stadsbibliotheek aanleiding tot drastische verhoging tarieven

“Niemand hoeft bij ons te ontlenen”

Dat de stadsbibliotheek van Leuven zijn deuren voor een kleine maand heeft gesloten om de overgang naar het nieuwe gebouw voor te bereiden kon u vorige week al lezen. Samen daarmee worden echter ook een aantal nieuwe — en fiksé — prijsverhogingen van kracht.

Een van de eerste dingen die een boeken- en/of stripminnende student zich aanschaf als hij zich installeert in zijn nieuwe biotoop is een bibliotheekkaart van de plaatselijke uitleenafdeling. Vroeger kostte dat geen cent, maar nu de stadsbibliotheek naar een nieuw gebouw verhuist, ziet het gemeentebestuur de kans schoon om de tarieven even aan te passen.

Dat het inschrijvingsgeld tot voor kort nul frank bedroeg, was volgens Danie Desadeleer, hoofdbibliotekaris ad interim, het gevolg van de gebrekkige infrastructuur waar de bibliotheek tot nu toe onder te lijden had. «Wij willen de nieuwe bibliotheek op een serieuze manier openhouden en daar vragen wij dus ook een beperkte return van de gebruiker voor. Men kan in de bibliotheek van alles ongehinderd raadplegen maar als er materiaal uit de bibliotheek ontleend wordt, treden onze nieuwe tarieven in werking.»

Volgens Carl Devlies (CVP), schepen van financiën, cultuur en toerisme, is de beslissing zeer democratisch genomen. De gemeenteraad keurde de beslissing een jaar geleden bijna unaniem goed. Het voorstel dat ter tafel lag, was voorbereid door een parlement van gebruikers waar iedereen deel van kon uitmaken. «Na een jaar kan het natuurlijk opnieuw geëvalueerd worden als er problemen blijken te zijn», aldus Devlies.

Kerntaak

Een student die na vijf juni nog boeken wil lenen zal eerst driehonderd frank uit zijn portefeuille moeten halen voor hij een nieuwe lidkaart krijgt. Leuvenaars betalen honderd frank minder. Desadeleer motiveert dit onderscheid: «Het is een investering die door de stad is gedaan. De Leuvense belastingbetaler heeft dat opgebracht en dat is ook wel een punt waar wij aandacht aan moeten schenken. Je kan daar natuurlijk over discussiëren, maar wij hebben voor die optie gekozen.»

In de nieuwe bib wordt gekozen voor diversiteit. Het uitleenen beschouwt men er niet langer als de kerntaak maar als een

(foto archief)

deelaspect van de opdracht. Voor Desadeleer is het dan ook helemaal niet van belang dat net dit zwaar wordt aangerekend: «Als studenten een werk willen maken in onze bibliotheek kunnen zij dat gewoon met de modaliteiten die wij hen bieden, daarvoor hoeven zij geen materialen mee naar huis te nemen. Niemand hoeft bij ons uit te lenen. De leeszaal is vijftig uur per week open. Als je dat boek gewoon daar wil gebruiken, dan kost je dat niets.»

Volgens Devlies moet de nieuwe regeling ook bepaalde misbruiken uit de weg

ruimen: «Het is nu zo dat doordat het gratis is er voortdurend nieuwe kaarten worden aangevraagd. Dat belast de administratie heel zwaar. Er zijn gezinnen waar iedereen twee kaarten heeft. We wensen dat toch een klein beetje in de hand te houden. Het is ook een zaak van beheer. Er is ook heel sterk op deze wijziging aangedrongen vanuit de directie van de bibliotheek.»

Met haar nieuwe tarieven bevindt de openbare bibliotheek van Leuven zich in de duurste regionen van het Vlaamse bibliotheeklandschap. Alleen Kortrijk, waar men

de arbeidersbeweging zelf tot zo'n deelstrijdbeweging werd herleid.

Wel werd geprobeerd dat euvel te verhelpen, maar de pogingen om opnieuw tot een globale beweging te komen, strandden bij de theoretisering. Midden jaren negentig waren er evenwel tekenen dat een kentering nakend was. Zo slaagde de Zapatistenbeweging, een indianenopstand in Zuid-Mexico, erin hun verdrukking in een breder kader te plaatsen. De Zapatisten kloegden de nefaste gevolgen aan van de economische akkoorden tussen Mexico, de Verenigde Staten en Canada, maar betrokken hierbij ook de ecologische gevolgen en het democratische deficit van deze verdragen. Zij voegden zich zo bij het ontluikende protest tegen de versnelde economische globalisering.

Strijd

De politieke macht van de Wereldbank en de Wereldhandelsorganisatie en de afwezigheid van een reële democratische controle hierop, waren in februari 1998 de opmaat tot de eerste echte bundeling van de deelstrijden. Ook het geloof in directe actie en het internationale karakter droegen daartoe bij. Gelijkaardige kenmerken

aan iedereen driehonderd frank vraagt, is duurder. Op Antwerpen na, wordt in geen enkele andere stad het verschil tussen inwoners of niet-inwoners gemaakt. In Gent blijft de lidkaart — conditio sine qua non voor het ontlenen van boeken — zelfs gratis. Gemiddeld vraagt een Vlaamse bibliotheek jaarlijks toch tweehonderd frank aan zijn leden voor ze hen boeken laat meenemen.

Streng

Ook het boetebeleid wordt vanaf juni strenger. Waar u voordien per boek gestraft werd, gaat men nu per dag ingrijpen. Vanaf nu vraagt men tien frank per dag per item. Dit tarief is met voor-sprong het duurste van Vlaanderen.

Net als bij de lidkaarten is ook het gebied van boetetarieven geen enkele lijn te trekken tussen de Vlaamse openbare bibliotheken. Meestal houdt men evenwel een prijs per week aan. Enkel Brussel rekent per dag, maar daar houdt men op een mildere twee frank per dag per uitgeleend werk. Het mildeste is Kortrijk dat ter compensatie van zijn dure lidkaarten slechts vijf frank per item per week vraagt.

Volgens Desadeleer was het een bewuste keuze om de boetetarieven de hoogte in te jagen: «Wij gaan er van uit dat de mensen zich aan de regels houden; je betaalt driehonderd frank en je kan een jaar jaar onbeperkt boeken en audiovisueel materiaal uitleenen aan een democratische prijs. Wij hebben echter met een heel zware, logge boeteadministratie af te rekenen, juist omdat onze boetegelden zo democratisch waren dat de mensen hun boeken de facto liever een weekje langer hielden. Ze betaalden die boete er graag bij. Wij willen de materialen vlugger doen sirkuleren. Wij gaan er van uit dat er zeker een drempel zal zijn, dat mensen twee keer zullen nadenken voor ze materialen achteloos langer in huis houden.»

Koherent

De vraag rijst of er geen koherenter bibliotheekbeleid moet komen op Vlaams niveau. Desadeleer is daar, als bestuurslid van de Beroepsvereniging van Bibliotekarissen, wel voor gewonnen, maar ziet ook heel wat problemen: «Je hebt natuurlijk ook de gemeentelijke autonomie. De gemeenten, zoals de stad Leuven nu, doen soms een forse inspanning, dat moet in overweging genomen worden. De uniformisering is een heikel punt binnen de Beroepsvereniging. Er is al een tijd discussie over de diskrepantie in dienstverlening en infrastructuur tussen de bibliotheken. Ook een uniforme lenerspas voor het hele Vlaamse land is nog niet voor morgen.»

Matthieu Van Steenkiste

1 mei

vervolg van p. 3

De meeste jaarlijkse Reclaim the Streets-parties, zoals die in Leuven (zie kader voorpagina), hebben eveneens hun aktiedag verplaatst naar een datum in de buurt van 1 mei. Heeft de traditionele 1 mei-viering dan afgedaan?

Folklore

Het gros van de traditionele 1 mei-vieringen lijken bijwijlen net iets te veel op een folkloristische uitstap. Oude kameraden ontmoeten elkaar, luisteren naar een lauwe speech, stappen door de stad en eindigen de dag met een gezellig samenzijn in het volkshuis. Het oorspronkelijke 1 mei-ideaal lijkt soms ver te zoeken. Als je de stoet bekijkt, valt meteen op dat omzeggens geen jonge deelnemers te bespeuren zijn. Het lijkt niet onwaarschijnlijk dat de traditionele 1 mei-viering binnen enkele jaren een stille dood zal sterven. Een evolutie die volgens analisten in de 1 mei-beweging zelf besloten ligt.

De vorige generatie van de arbeidersbeweging greep 1 mei met succes aan om eisen te stellen in verband met loonsverhoging, betaald verlof, pensioenregeling en arbeidsduurverkortung. Enkele decennia geleden nog maar mobiliseerden volledige arbeiderswijken om te strijden voor een volgend te verwerven recht. Toch was volgens critici de ondergang toen al ingezet. Zij stellen dat de beweging zich te veel op materiële eisen toespitste. Op die manier verloochende ze niet alleen haar oorspronkelijke doelstellingen, maar beperkte ze tegelijk het potentieel aan maatschappelijke veranderingen.

In tegenstelling tot de anarchistische beginjaren, werd het systeem *an sich* niet langer in vraag gesteld. Een keuze die ervoor zorgde dat een aantal reële problemen werden opgelost, maar waardoor andere stiefmoederlijk werden behandeld: racisme, de derde wereld en de internationale conflicten. Problematischer was dat de beweging al helemaal geen antwoord kon formuleren op nieuwe problemen. De nieuwe uitdagingen werden te lijf gegaan met zogenaamde deelstrijdbewegingen, die elk koncentrerden op één specifiek thema. Een evolutie die ervoor zorgde dat uiteindelijk de oorspronkelijke globale aanpak van

en organisatievormen vind je ook terug bij de succesvolle *June 18-beweging* naar aanleiding van een G8-bijeenkomst in '99 — de G8 zijn de acht grootste industrielanden. In meer dan veertig landen waren er zeer diverse protestmanifestaties, gaande van straattheater en Reclaim the Streets-akties tot betogingen en stakingen. De organisatoren waren minstens even divers, zowel milieugroepen uit Polen als arbeiders uit de tekstielindustrie van Bangladesh.

Toen de critici op traditioneel links het succes merkten van de *June 18-beweging*, waaraan zij trouwens dikwijls zelf hadden meegedaan, zagen de organisatoren hun kans schoon. De akties werd verplaatst naar de jaarlijkse 1 mei-viering. Dat genereerde een bijkomend voordeel: op plaatsen waar de 1 mei-viering een zeker revolutionair karakter had behouden, meestal in ontwikkelingslanden, kon men aansluiten bij deze nieuwe evolutie.

De resultaten van deze internationale oproep zijn niet te verwaarlozen en dikwijls spektakulair. Hierdoor zou Mayday op langere termijn wel eens kunnen uitgroeien tot een faktor waar de globale politiek opnieuw rekening mee zal moeten houden.

Jorn Peeters
Margo Foubert

De zomerlook van rektor André Oosterlinck

“De belangrijke sprongen voorwaarts hebben we nog niet gemaakt”

De KU Leuven stemde tijdens de paasvakantie André Oosterlinck als 'grote roerganger' voor de komende vijf jaar. Besprijkt met veel ervaring, zelfvertrouwen en de nodige dosis macht, durft een rektor er dan wel eens hard tegen aan vliegen. Welk plan heeft deze man?

tipisch voor Vlamingen? Ik doe daar nochtans enorme inspanningen voor. Ik heb ongeveer anderhalf jaar geleden rondgegaan bij departementen, waar ik toch wel zestig tot zeventig procent van de mensen gezien heb.»

«Ik denk dat men over het algemeen tevreden is over het gevoerde beleid. Men is ook een beetje bang, omdat gans ons pro-

van weg. Daarom moeten we het ex cathedra-onderwijs soepel houden. Het andere uiterste is natuurlijk ook niet goed. Er zijn profen die zeggen: maak papers en wij zullen u tijdens het examen eens ondervragen. Dat is natuurlijk echte zelfstudie, maar niet begeleid, en dat is niet de bedoeling.»

«Door jarenlang werk zijn de grote eksen er al uit. Als je met je voorgangers van twintig jaar geleden zou spreken, konden we nog vele andere verhalen vertellen. Het moet echter verder gaan, het moet interessanter worden om naar de les te gaan. Er zijn gelukkig nog veel collega's die goed lesgeven. Ik heb daarom al een vergadering belegd met de profen van het 'gouden krijtje' om eens aan hen te vragen hoe we dat moeten aanpakken. Het onderwijs moet gemoderniseerd worden. Het papegaaienwerk is niet meer van onze tijd.»

Veto: Zijn er voldoende middelen om uw onderwijsvernieuwingen door te voeren?

Oosterlinck: «De vernieuwingen waar ik over spreek, kosten niet zoveel en gaan toch duidelijke verbeteringen opleveren. Volledige begeleidde zelfstudie kunnen we niet overal betalen. Ik denk ook dat het niet nodig is dat dat overal ingevoerd wordt. Want begeleidde zelfstudie moet zorgen voor leren leren.»

Veto: Hebt u ook plannen rond de interne werking van de universiteit?

Oosterlinck: «De werking van de Permanente Onderwijscommissies (POK) moet nog verbeteren. Te weinig studenten durven daar zeggen wat er misgaat, en dat ligt een beetje aan de POK-voorzitter. Als je daar een dynamische voorzitter hebt, dan stelt die de studenten op hun gemak. Een tweede punt is dat departementen veel te gescheiden hokjes zijn. Filosofen zouden

ces naar kwaliteitsverbetering soms nogal bedreigend overkomt.»

Veto: Wat zijn uw aandachtspunten voor de komende vijf jaar?

Oosterlinck: «De belangrijkste uitdagingen zijn bijna nog altijd dezelfde als in de tijd van Dillemans, misschien zelfs die van De Somer. Eerst en vooral: onderwijsverbetering. De belangrijke sprongen vooruit hebben we nog niet gemaakt. Ik denk dat we nu in de faze moeten belanden waarbij de grote plannen voorbij zijn en er mensen zijn die de zaak realiseren.»

«Wat er voor mij uit moet, is dat er professoren zijn die in de basisjaren geen cursus uitgeven. In de specialisatiejaren kan je nog met papers werken, maar dan nog vind ik dat er altijd naar cursussen moet gestreefd worden. Ik hoor bovendien dat er profen zijn die geen volledige cursus hebben om iedereen te verplichten naar de les te komen. Dat is geen manier van lesgeven. Ik ga ervan uit dat je ofwel zelf een cursus schrijft — daar steek je natuurlijk tijd in — ofwel een goede buitenlandse cursus kiest.»

«Er is natuurlijk wel veel verschil per fakulteit. Bij de ingenieurs is het heel logisch dat ieder vak een cursus heeft, met een oefenboek en voorbeeldproblemen. De les moet iets zijn dat de cursus toelicht, maar dat ook iets verder gaat, zonder dat dat verplicht moet zijn als stof. Dat is de uitdaging. Als je naar een Amerikaanse elite-universiteit gaat, om dat woord nog maar eens te gebruiken.»

Veto: U moet voorzichtig omspringen met dat woord.

Oosterlinck: «(lacht) Dat weet ik. Je kan misschien schrijven dat ik dit woord voor de laatste keer gebruik.»

«In de Amerikaanse universiteiten dus, heb je een veel homogener groep van studenten. Onze groepen zijn veel heterogener. Het is dus enorm moeilijk voor iedereen. Daarom heb je in het onderwijsbeleid een 'normstudent' nodig. Zo kan men ervoor zorgen dat de gemiddelde student aan de bak kan komen, maar ook dat er een uitdaging wordt gecreëerd voor de zeer goede studenten.»

Veto: Daarmee verwijdt u zich ver van het ex cathedra-onderwijs.

Oosterlinck: «Natuurlijk moeten wij ons daarvan verwijderen, maar om economische redenen kunnen we er niet volledig

wil dat behouden, en indien nodig gaan we dat geld wel ergens anders zoeken. Maar dat betekent niet dat men niet kan optimaliseren. De sociale sektor zal ook inspanningen moeten doen.»

Veto: Waarom werd onlangs de Leuvense professor Urban Vermeulen van Arabistiek zo hard aangepakt?

Oosterlinck: «Als ze korrekt zijn, zijn de uitlatingen van onze collega niet toelaatbaar. Ik ga ze wel onderzoeken, de collega heeft ook recht op een goede verdediging.»

Veto: U vond het niet kunnen dat Vermeulen is uitgevaren tegen Turkse generaals. Weer die oude vrees voor het project Sagalassos? U hebt onlangs toegegeven dat u de opgravingen daar niet in gedrang wou brengen en daarom het Koerdische Comité toezicht hebt geweigerd tot een van de aula's voor een bijeenkomst.

Oosterlinck: «Ik geef toe dat we daar niet het moedigheid gekend hebben. We waren toen nogal onzeker. Ik heb er ook geen probleem mee om dat te aksepteren als een mogelijke fout. Het was pok niet zo duidelijk hé: waren het Koerden, waren het Koerdische separatisten, waren het Koerdische buitenlandse speciale groepen? Dan hebben wij het zekere voor het onzekere genomen.»

Veto: Bent u ooit persoonlijk of met officiële documenten benaderd geweest door de Turkse overheid?

Oosterlinck: «Nee, wij hebben geen documenten gekregen. Het is wel zo dat de groep van Sagalassos meteen met de grote schrik zat, je moet weten dat veel van die archeologen ondertussen al getrouwd zijn met een Turk of een Turkse. Ook professor Marc Waelkens vreesde ervoor dat de Turkse staat hem zijn levenswerk zou ontnemen.»

«Wij hebben altijd tegen de Turkse regering gezegd dat wij aan rechtsbedeling zullen doen zoals het hoort, als je je beleedig voelt, heb je waarschijnlijk gelijk. Maar er is nogal een verschil tussen 'u vindt dat' en 'dat moet hier allemaal onmiddellijk gebeuren'. Aan de andere kant wensten we ook niet opgescheept te zitten met Koerdische strijders, want dan weet je niet meer waar je aan toe bent. Studenten reageren wel anders als we wat rechtsen zouden toelaten.»

André Oosterlinck: «Ik heb geen "plan Oosterlinck" en daarmee bedoel ik dat dit de goede manier is om plannen te maken. Als je je eigen plan hebt, wordt je altijd in de verdediging gedrukt. Als je daarentegen een plan laat groeien dat door anderen wordt gedragen, dan kan je gerust scheidsrechter spelen. Voor de rektor is dit een belangrijke rol.»

Hé

Veto: Had u de verkiezingsuitslag eigenlijk verwacht?

Oosterlinck: «Ik had gehoopt om die uitslag te hebben. Ik weet dat ze dat bij jullie maar niets vinden, maar goed. Een belangrijk deel van de huidige studentenvertegenwoordigers denkt dat ze hun job niet goed doen als ze niet tegenstemmen.»

«Kon het meer zijn? Ja, het kon zeker meer zijn. Je moet ook wel weten, ik heb nogal hard en snel bestuurd. Het zou mij verwonderen moest iedereen staan juichen hebben. Er zijn mensen die het mindere ver gebracht hebben dan ze verwacht hadden. Je hebt ook een aantal mensen die ongelukkig zijn, misschien terecht. Je moet weten dat we ieder jaar maar een derde van de jonge collega's kunnen benoemen en bevorderen, omdat we niet over voldoende financiële middelen beschikken. Tja, niet iedereen maak je daar gelukkig mee. We zouden eens een analyse moeten doen waarom men tegen is, hé.»

Veto: Hebt u in uw voorbereiding tot de verkiezingen niet ondervonden wat de belangrijkste kritiek tegen u was of is?

Oosterlinck: «Nee, want de enigen die eigenlijk kritiek geleverd hebben, zijn een deel van de studentenvertegenwoordigers (lacht grinnig). Ik heb bijvoorbeeld ook aan de personeelsverenigingen gevraagd om suggesties te doen over het evaluatiesysteem dat nu verplicht gaat worden voor de professoren. Professoren kunnen ontslagen worden als zij twee keer een negatieve evaluatie krijgen. Er werd een mail rondgestuurd door de verenigingen om te reageren of om suggesties te geven. Je mag eens raden hoeveel mails die ontvangen hebben? Eén. Dan kan je natuurlijk zeggen: ze zijn niet geïnteresseerd. Maar dat spreekt het aantal dat komt stemmen toch tegen. Men is dus wel betrokken, maar laat niet direct zijn mening horen, is dat niet

Laat duizend bloemen bloeien

(foto archief)

graag een aantal vakken ergens anders volgen, maar dat mag met mondjesmaat. We spreken veel over multidisciplinariteit, maar veel doen we daar niet aan.»

Visie

Veto: Door de dalende studentenaantallen staan de sociale voorzieningen aan de KU Leuven onder grote financiële druk. Welk beleid gaat u voeren rond de studentenvoorzieningen?

Oosterlinck: «Toen het goed ging, wou de sociale sektor onafhankelijk zijn, men was er tegen dat ik zelf een visie zou hebben. Nu ze in nood zitten, vinden ze dat we een visie moeten hebben. Ik weet dat men mij verwijt dat ik hierover zogenaamd geen visie heb, ze zeggen van mij dat ik alleen geïnteresseerd ben in de studentenvoorzieningen als het studenten oplevert voor de unief. Daar zit ik niet meer mee in. Ik vind een van de belangrijke pluspunten van de KU Leuven dat we een hele goede sociale sector hebben. Mijn visie is eenvoudige: ik

Veto: U hebt vijf jaar rektorschap achter de rug en eigenlijk moeten kiezen tussen dit en professor of onderzoeker zijn. Sta je op den duur niet te ver af van de echte 'praktijk'?

Oosterlinck: «Ja, het is al tien jaar geleden dat ik nog aan toponderzoek deed. Toen ik vice-rektor was, zag ik echter ook de rijkdom van het rektorat: je kan daar met verschillende onderzoeksdomeinen bezig zijn en je komt met ongelooflijk veel collega's in aanraking. Wij bedrijven echte 'universitas'. Dat heeft toch ook zijn sjarme.»

«Rektor zijn weegt wel hoor, je draagt de verantwoordelijkheid voor duizenden personeelsleden en studenten. Je wordt heel goed omkaderd, maar uiteindelijk draag je finaal de beslissingen helemaal alleen.»

Veto: En dan hebt u elke week nog eens Veto op uw dak.

Oosterlinck: «Tja ... ik moet nog naar een vergadering.»

Bart De Schrijver
Diederik Vandendriessche

Op naar de vrijhandel?

Wa twee jaar onderhandelen zijn de Europese Unie (EU) en de eenenzeventig landen van de ACS-groep, de voormalige Europese kolonies in Sub-Sahara Afrika, de Caraïben en de regio van de Stille Oceaan, het er begin februari over eens geworden dat er een vervolg moet komen op de Konventie van Lomé. Die konventie dateert van 1975 en regelt de handelsbetrekkingen en de ontwikkelingsamenwerking tussen de EU en de ACS. De huidige overeenkomst verviel op 28 februari en een nieuw akkoord was dringend nodig.

De Lomékonventie vindt haar wortels in de oliecrisis van de jaren zeventig. Voor het eerst zijn toen een aantal ontwikkelingslanden rond de tafel gaan zitten om prijsafspraken te maken betreffende de olieprijs op de wereldmarkt. In de nasleep van de crisis is Europa toen op zoek gegaan naar een *gentlemen's agreement* om op die manier de druk op de eigen economie te kunnen verminderen. Het is in die kontekst dat het in 1975 tot een overeenkomst kwam tussen de Europese Gemeenschap en zijn voormalige kolonies. Het akkoord werd bekrachtigd in de Togolese hoofdstad Lomé.

Koncessies

Centraal in dat akkoord stonden de gemeenschappelijke belangen, zowel op politiek vlak wat betreft de toen heersende Oost-West tegenstellingen als op economisch niveau. Door deze akkoorden heeft Europa zich verzekerd van een gegarandeerde toevoer van grondstoffen en afzet van eigen produkten. De konventie heeft zich van in het begin geprofileerd als een partnerschap waarbij beide blokken de wederzijdse rechten en verplichtingen dienen te respecteren. Opvallend binnen deze *Lomécultuur* zijn de koncessies die Europa heeft gedaan. Alle ACS-landen krijgen een voorkeursbehandeling ten nadele van andere ontwikkelingslanden en mogen tot 98 procent van hun produkten vrij afzetten

(foto archief)

binnen de Europese Unie. Europa eist geen wederkerigheid zodat ingevoerde Europese produkten binnen de ACS-landen zwaar belast mogen blijven. Tot de twee procent die niet zijn opgenomen in de akkoorden behoren vooral tuinbouwprodukten aangezien die binnen Europa sterk onder druk staan en zwaar gesubsidieerd worden. Dit betekent een enorme beperking voor de ontwikkelingslanden aangezien juist die sektor sterk in de lift zit. Daarnaast heeft Europa ook bekomen dat de meerwaarde van de geïmporteerde goederen voor zeventig procent moet gerealiseerd zijn binnen het exporterend land zelf. Wegens het gebrek aan een bewerkende en verwerkende industrie worden zo vooral grondstoffen naar Europa uitgevoerd. Tegelijkertijd houdt deze maatregel in dat deze landen

moeilijk een verwerkende industrie kunnen uitbouwen, wat een zekere vooruitgang beperkt.

Van in het begin is er ook aandacht geweest voor een stabilisatie van de exportinkomsten. Om sterke fluktuaties in prijs of produktie te kunnen compenseren heeft men een aantal mechanismen in het leven geroepen die er uit bestaan dat Europa vanuit een bestaande pot een welbepaalde prijs garandeert. Stabex is een stabilisatieprogramma dat zich vooral richt op landbouwprodukten. Voor landen die vooral afhankelijk zijn van mijnbouw heeft men een gelijkaardig Sysmin-mechanisme ingevoerd. Belangrijke voorwaarde is wel dat een produkt 15 tot 20 procent van de exportinkomsten moet vertegenwoordigen indien het van deze mechanismen wil profiteren.

niet voldoen aan deze koncepten kunnen van de regelingen uitgesloten worden. Dat hierover nog onenigheid bestaat, mag blijken uit het feit dat de Caraïben Cuba in de overeenkomst willen betrekken terwijl Europa nog lijkt te twijfelen.

Geschrapt

Een van de meest spektakulaire aspecten van de eerste Lomékonventie was de notie van een kontraktuueel vastgelegd *partnerschap van gelijken* waarin de ACS-landen zelf konden beslissen over de besteding van de Europese hulp. De Europese Unie is in de loop der jaren steeds meer gaan aandringen op transparantie wat betreft demokratisering en het gebruik van de ter beschikking gestelde hulpmiddelen. Nieuw is verder ook dat de akkoorden worden geopend naar niet-geakkordeerde actoren zoals non-profitorganisaties en de private sector. Tot hiertoe werden de onderhandelingen gevoerd van staat tot staat. De overheid zal dan wel de eindverantwoordelijkheid behouden, maar er zal meer ruimte gelaten worden aan de andere actoren.

Grote meningsverschillen hebben zich op handelsniveau voorgedaan. De ACS-landen hebben sterk de nadruk willen leggen op het verbeteren van de preferentiële toegang. De EU wilde echter alleen voor de Minst Ontwikkelde Landen verbeteringen toezeggen. Pas nadat overeengekomen was om de situatie te onderzoeken van de ACS-landen die een sterke relatieve achteruitgang van hun handelspositie doormaken, kon de non-diskriminatiebepaling geschrapt worden. Verder is het Europese voorstel om regionale samenwerkingsverbanden aan te gaan, aanvaard. De EU zou de Konventie van Lomé op termijn dan ook graag vervangen door vrijhandelsakkoorden met die regionale verbanden. Toch zijn veel ACS-afgevaardigden van mening dat vrijhandelsakkoorden niet noodzakelijk een goede zaak zijn. Vooral de zwakste landen zouden daarbij uit de boot vallen. Men heeft in ieder geval kunnen bekomen dat het uiteindelijk acht jaar zal duren eer de nieuwe akkoorden van kracht worden. Of op termijn de nieuwe bepalingen positief zullen uitvallen, valt slechts af te wachten.

Tom Van Wauwe

Duizenden
boeken
aan
weggeef-
prijzen

Massale
uitverkoop
wegens
verbouwingen

Uitverkoop van 2 tot 31 mei 2000

Tiensestraat 134-136 3000 Leuven
Tel.: 016/29 11 00

Mensenrechten

Een van de grootste voordelen van de konventie was en is haar lange termijnkarakter. Na het eerste akkoord in 1975 (Lomé I) werden in 1980 en 1985 (Lomé II en III) de akkoorden hernieuwd, steeds voor een periode van vijf jaar. Voor de volgende onderhandelingsronde van Lomé IV werd een termijn van tien jaar vooropgesteld. Tot voor kort heeft deze bevoorrechte handels- en hulprelatie tussen Europa en de ACS-landen nauwelijks ter discussie gestaan. Tijdens de herziening van Lomé IV in 1994 is hierin verandering gekomen. Terwijl de ACS-landen meer handelsvoordelen en geld zijn gaan vragen, is men binnen de EU vooral gaan aandringen op een behoorlijk bestuur en een beter gebruik van de beschikbare middelen. Verschillende factoren kunnen deze ommezwaai verklaren. Vooreerst hebben het einde van de Koude Oorlog en de snelle globalisering van de wereld economie de marginalisering van de ACS-landen in de hand gewerkt. Europa's economische en veiligheidsbelangen zijn nu eerder te vinden in Oost-Europa en rond de Middellandse Zee. Bepaalde lidstaten van de EU pleiten er tevens voor om Lomé uit te breiden tot alle minst ontwikkelde landen waardoor de schaarse Europese middelen nog dunner verdeeld worden over een toenemend aantal landen.

In de recent bereikte akkoorden heeft men vooral de nadruk gelegd op het versterken van de politieke dimensie met meer ruimte voor open dialoog. Europa heeft haar standpunt opgebouwd rond vier koncepten: democratie, rechtszekerheid, mensenrechten en goed bestuur. Landen die

Keukie, elf jaar informatika- en kruiswoordengagement voor Veto

“De hoofdredakteur komt mij opgeilen”

Keukie, dat ding werkt hier weer niet”, tiert een nerveuze medewerker, nadat hij de computer een vuistslag heeft gegeven. Gelukkig voor Veto is er Filip De Keukeleere, de man die niet alleen wekelijks uw lijfblad op de computer en het internet zet, maar al elf jaar lang verschillende generaties studenten tot nadenken beweegt over zijn kruiswoordraadsels. Een pièce unique in de stal van Veto.

Na de val van de Berlijnse muur in 1989 vierde de postmoderne bourgeoisie (en andere zeikers) feest: dat er nog geëngageerde mensen met idealen de kop zouden opsteken leek uitgesloten. Zij hadden echter geen rekening gehouden met het politologisch vernuft van toenmalig Veto-hoofdredakteur Johan Reyniers. Die introduceerde zijn kotgenoot Filip De Keukeleere bij Veto als nieuwe sjef kruiswoordraadsels en spelletjes.

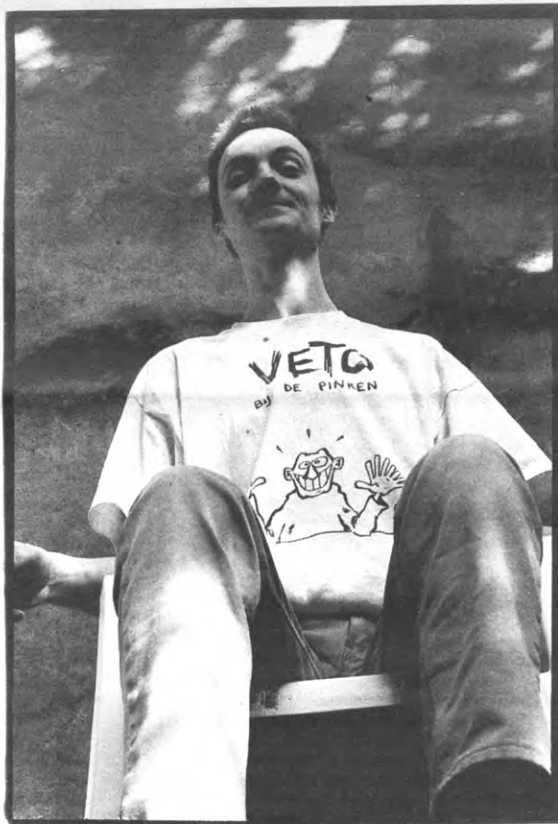
Veto: Hoe maakte je die kruiswoordraadsels?
Keukie: «In het begin volledig manueel, met de hulp van mijnheer Van Dale. Om het gemakkelijker te maken heb ik daar later zelf een programma voor geschreven dat zo'n tachtigduizend woorden bevat.»
Veto: Hoe gaf je je kruiswoordraadsels af?
Keukie: «In het begin gaf ik die schriftelijk af. Stef Wouters heeft mij gevraagd om die op zondagavond te komen intikken op de Unix-machines. Dat waren Veto's eerste computers: terminals met groene schermpjes.»
Veto: Je hebt veel Veto-volk meegemaakt, hebben die allemaal een gemeenschappelijke deler?
Keukie: «Euh, ze zijn allemaal gedreven, wa' alternatief meestal, hoewel dat de laatste jaren wat minder is.»

Beest

Veto: Wanneer werd de Veto voor de eerste keer gedrukt?
Keukie: «De overgang naar Desktop Publishing gebeurde zes jaar geleden. Daarvoor werkten men met fotozetmachines, waar strookjes tekst uitkomen, die gekleefd moesten worden om samen met de foto's een volledige pagina samen te stellen. Steven Van Garse en Hans Vanden Abeele zijn daar toen mee begonnen.»
Veto: Wat voor een beest is dtp nu eigenlijk?
Keukie: «Dat programma zorgt ervoor dat de Veto-teksten en de foto's per pagina over de bladzijden verdeeld worden, zodat die rechtstreeks naar de drukker kunnen zoals wij dat zien.»
Veto: Zoals wij dat zien?
Keukie: «Zoals wij de vormgeving zien.»
Veto: En als we dat niet zouden zien?
Keukie: «Euhm, dan kan de drukker dat zelf eventueel doen, ik denk dat dat bij de Jona zo gebeurt.»
Veto: Hoe ben jij zelf eigenlijk begonnen dtp'en?
Keukie: «Met een beetje uitleg van Hans, heb ik mezelf dat vrij vlug aangeleerd.»
Veto: Hoe ben je zo gemotiveerd gebleven om dat elke week vol te houden?
Keukie: «(lacht sarkastisch) Onder zachte dwang. Anders was er geen Veto.»
Veto: Dus je werd eigenlijk gesjanteerd.»

Keukie: «In het begin was het werk netjes verdeeld tussen mij en Hans. Die is er dan mee gestopt. Daarbij kwam dat ook de foto's rechtstreeks op de computer moesten gezet worden. Daardoor is het serieus zwaar geworden om dat geregeld tot een stuk in de nacht te doen.»
Veto: Eigenlijk ben jij de belangrijkste man op Veto, komen Veto-mensen bij je slijmen om 'alsnog' iets 'ongemerkt' in Veto te krijgen?
Keukie: «Soms wordt er wel eens aan mijn armen gesleurd langs twee kanten. Ik word soms opgegeild door de hoofdredakteur.»
Veto: Ook in de week ben jij naar verluidt het computer-manusje-van-alles.
Keukie: «Vooral het laatste jaar.»
Veto: Maakt het een verlichting van je werklust uit als de hoofdredakteur wat met een computer kan omspringen?
Keukie: «Vroeger was dat toch nog de gewoonte. Maar de laatste twee jaar is het gene vette.»

als kippen-zonder-kop door de lokalen rennen.»
Veto: Wat voor het gevoel geef dat nu om zondagochtend zo'n schitterende Veto af te hebben?
Keukie: «Opgelucht. Weer een Veto waar we ons doorheen hebben geslept.»
Veto: Je spreekt alleen over lijden en 'slepen'.
Keukie: «. In de hoop toch nog de studentenbeweging met ons mee te kunnen slepen.»
Veto: Wat is jouw visie trouwens op democratisering van het onderwijs, in een democratische maatschappij?
Keukie: «Dat mag volgend jaar gerust afgeschaf worden.»
Veto: Heeft Veto niet geraakt aan jouw gezondheid? Er wordt gezegd dat je stevast frieten zonder saus naar binnen werkt. Dat is toch niet vol te houden?
Keukie: «Je bioritme raakt daar wel van in de war. Ze slepen mij dan nog eens mee naar de Libertad of de Oude Markt. Nog een geluk dat de hoofdredakteur en redak-

Ziehier Keukie, de schattigste jongeman die ooit op Veto rondliep (foto: Jimmy Debruyne)

Veto: (uit de hoogte) Maar ik kan wel snel typen verdomme.
Keukie: «Tja.»
Veto: Maar om het zo lang uit te houden, moet er toch wel iets tot zijn aan dtp. Watervaar je tijdens het maken van een Veto?
Keukie: «Stress, maar ook veel sfeer zondagavond, wanneer de Veto-medewerkers

tiesekretaris altijd voor mij om frieten gaan bij Fonske.»
Veto: Op Veto loopt af en toe wel eens een mooi meisje rond. Nooit benaderd geweest?
Keukie: «Nee, daar heb ik nooit last van gehad.»
Veto: Veto en liefdesrelaties, gaan dat wel samen?
Keukie: «Ja, dat is de weg naar de top, natuurlijk. Je begint een relatie met de hoofdredakteur en een jaar later kom je op met de verkiezingen.»

Triangel

Veto: Met al je kennis zou je gemakkelijk een softwarespin-off kunnen oprichten en poen scheppen.
Keukie: «Ja, ik zou daar al wat meer verdienen.»
Veto: Geven ze je nooit een beetje geld bij Veto?
Keukie: «Op het einde van het jaar krijg ik altijd kado'tjes.»
Veto: Heeft de Campuskrant nooit geprobeerd

Leuven en de wereld

Bekomen van de kiesweken en alweer geschokt door de omvang van je kursussen, de plots opgedoken en schier eindeloze literatuurlijst of de niet af te krijgen inleiding van je thesis? Dan kan je op zaterdag 20 mei op etisch verantwoorde wijze ontsnappen aan de psychologisch onverantwoorde studiedruk.

Met medewerking van stad Leuven organiseert de derde wereldraad op die dag voor de twaalfde keer het wereldfeest. Vanaf 14 uur kan je op het Ladeuzeplein rondkruieren tussen themastandjes, proeven van exotische hapjes en waterpijpen roken. Koel kikkers die zich door sfeer noch muziek laten verleiden tot enkele zuiderse heupwieginkjes, kunnen nog altijd 'op gulle wijze hun steun betuigen aan allerlei verenigingen en acties. En hopelijk genieten van de zon natuurlijk.

(adc)

om je weg te kopen van bij Veto?

Keukie: «Het blaadje van Triangel heeft dat ooit geprobeerd.»
Veto: Elf jaar in Leuven; je hebt heel wat studentengeneraties meegemaakt. Heb je ze zien evolueren?
Keukie: «Ze worden alsmaar jonger.»
Veto: En kwa seksualiteit?
Keukie: «Jaahm, ze worden alsmaar jonger.»
Veto: Hoe zou jij de jonge generatie motiveren om zijn nikkel te komen afdraaien aan de Veto-computers?
Keukie: «Dat is eigenlijk wel de taak van de hoofdredakteur en de redaktiesekretaris: mensen motiveren om toch iets te proberen op de computer.»
Veto: Moet je daarvoor een echte informaticus zijn?
Keukie: «Nee, je mag alleen geen angst hebben, je moet durven omgaan met computers, durven eens iets anders te doen dan wat je gewoon bent. Je mag niet bang zijn dat je je harde schijf naar de zak helpt. Als je weet wat je moet doen om alles weg te krijgen, kan er in principe niet veel gebeuren. Je moet proberen veel zelf te bestuderen, een zelfmade man te zijn.»
 «We hebben wel veel mensen nodig, ook om de Veto op het internet te zetten. Er wordt al jaren over gesproken om de website te vernieuwen, maar het is er nog nooit van gekomen.»
Veto: Wie vond je de tofste hoofdredakteur?
Keukie: «Kris Jacobs.»
Veto: En de vettigste?
Keukie: «Bart De Schrijver»
Veto: Wie vind je nu eigenlijk belangrijkste op Veto, schrijvers, fotografen, cartoonisten, dtp'ers, pinteliers?
Keukie: «Mensen met visie.»

Bart De Schrijver

Veto is (nog) steeds op zoek

U nam nooit de pen ter hand, maar u voelt gewoon dat u het in de vingers hebt. Uw fotografiekunst beperkte zich tot het nemen van vakantiefoto's, maar u wil dolgraag weten hoe een donkere kamer er vanbinnen uitziet. U slaagde erin om dertig pagina's thesis te wissen zonder dat u de computer zelfs maar aanraakte, maar u wil de logica van dat beest best wel leren kennen? Of u hebt al enige ervaring in deze domeinen en wil het verder in praktijk brengen? Het antwoord: Veto.

Veto is een ploeg van mensen die elke week opnieuw samenwerkt om het ding dat u op dit eigenste moment in uw handen houdt te produceren. Ook voor het volgende academiejahr heeft Veto opnieuw volk nodig, veel volk. Indien u zich geïnteresseerd voelt, aarzel dan niet om op woensdag 10 mei om 20 uur langs te komen op de 's Meiersstraat 5. U zal er — volledig vrijblijvend, zonder aankoopverplichting — ingeleid worden in de fascinerende wereld van Veto. Alkohool en nikotine verzekerd.

Pumpkin Records

Tiensestraat 205
3000 Leuven
Tel 016/20 44 85 Fax
Open 13u00 - 18u30
Gesloten zon. - en Donderdag

IMPORT-SPECIALZAAK
UNIEKE SFEER & LAGE PRIJZEN

“Onze maatschappij wil vooral

Als kwantumchemicus houdt Arnout Ceulemans zich vooral bezig met de grondslagen van de theoretische scheikunde. Dit zorgt ervoor dat hij zich dag in dag uit in een uiterst gespecialiseerd jargon uitdrukt waartoe slechts weinige stervelingen toegang hebben. Toch slaagt hij erin om zijn visie op zijn wetenschappelijke bedrijvigheden in gewone mensentaal om te zetten. Onder het kredo “molekulen zitten overal” is hij immers van mening dat een aantal belangrijke maatschappelijke taken voor de chemie zijn weggelegd.

Veto: Waarom hebt u als achttienjarige gekozen om chemie te gaan studeren en was uw keuze voor Leuven daarbij een bewuste stap?

Arnout Ceulemans: «Ik heb lang getwijfeld tussen chemie en fysika. Ik was vooral aangetrokken tot het gebruik van wiskundige methodes. Uiteindelijk ben ik bij de chemie terechtgekomen omdat die toch wel het dichtst bij de realiteit staat. Kwa denken is de chemie concreter dan de fysika. En binnen de chemie houd ik mij vooral met wiskundige aspecten bezig zodat mijn oorspronkelijke motivatie toch ook nog tot haar recht komt. Naast chemie heb ik ook wijsbegeerte gestudeerd. Dat gaf mij een ruimere kijk op de dingen. Vooral de cursussen ‘wijsbegeerte van de wetenschappen’ en ‘natuurfilosofie’ waren zeer boeiend. Maar ik werd uiteindelijk toch wel meer aangetrokken door een wetenschap die experimenteler te werk ging en daarom ben ik teruggekeerd naar de chemie. Berekeningen en tabelontwikkeling kwamen in mijn geval toch wel op de eerste plaats. En dat berekenen moet wat mijn eerste stappen in de onderzoeksweld betreft echt letterlijk genomen worden:

«In het begin van de jaren zeventig was het voor mij evident om voor Leuven te kiezen omdat er toen bijvoorbeeld in Antwerpen, waar ik vandaan kom, nog geen wetenschappen werden gegeven. Maar ik heb die bijna vanzelfsprekende keuze nooit betreurd.»

Scheepswerven

Veto: Chemie en fysika groeien steeds meer naar elkaar toe. Waar liggen eigenlijk de grootste verschillen tussen deze wetenschappen?

Ceulemans: «Tweehonderd jaar geleden waren de chemie en de fysika zeer sterk gericht op het onderzoeken van het volume van gassen. In de negentiende eeuw heeft de chemie een sprong gemaakt naar een terrein waar de wetten van de fysika worden toegepast. In die toepassingen zijn chemie en fysika uit elkaar gegaan. Chemie heeft een eigen taal, een eigen manier van denken ontwikkeld. De fysika is de theoretische basis voor de chemie geworden. De chemici hebben dan ook een lang proces doorgemaakt waarin zij dat theoretische gedachtegoed moesten vertalen naar toepassingen. Dat maakt ook dat de verhouding tussen chemie en fysika zeer dubbel-

zinnig is. De fysika is abstrakter en kijkt meer naar de effecten, die men dan zo nauwkeurig mogelijk probeert te beschrijven. Chemie is structureler: in alles ziet men molekulen. Men stelt zich de vraag hoe structuren gebeurtenissen verklaren: er wordt veel meer pikturaal gedacht. Normaal gesproken is er echter geen enkele interactie tussen molekulen die niet kan beschreven worden door de wetten die gekend zijn in de fysika. De zwaartekracht mag in de chemie dan wel weinig ter zake doen, maar daarnaast draait alles in de chemie rond de ladingen van kernen en elektronen op basis van fysische wetten.»

Veto: Als men naar de maatschappelijke toepassingen van de chemie kijkt, moet men eigenlijk onmiddellijk aan reusachtige chemische concerns denken. Wat is uw kijk op die maatschappelijke ontwikkeling?

Ceulemans: «Je krijgt daar een domein van de chemie dat ernaar streeft om een aantal basisproducten te maken op zeer grote, bijna continentale schaal en dat domein heeft nog vele aspecten van de industrialisatie van de negentiende eeuw. Die concerns worden gedragen door de idee dat de industrie een aantal basisproducten moet maken om de technologie te voeden. De meeste mensen krijgen op die manier een beeld van de chemie voorgepiegeld dat enkel enorme installaties met veel damp en rook toont. Dan is ook de konnotatie met hoogovens en de staalindustrie nooit ver weg. Dat is echter een stuk van de chemie dat zijn wortels heeft in het verleden. Nu is er een tendens naar de zogenaamde *finchemie* die veel meer hoogtechnologische componenten heeft, maar die minder opvallend is.»

Veto: Veel afgestudeerden van de chemie komen waarschijnlijk terecht in die grote bedrijven.

Ceulemans: «In België bestaat er inderdaad een grote concentratie aan chemische

lijkheden. Hun kernactiviteiten ontwikkelen ze vaak dichterbij het moederland. Zo wordt er in de buitenlandse vestigingen eigenlijk weinig aan onderzoek gedaan. De grootschalige chemie gaat volgens mij echter op lange termijn dezelfde weg op als de staalfabrieken en de scheepswerven, met alle sociale gevolgen van dien. Dat zullen activiteiten worden die bij ons geleidelijk aan wegtrekken. In Europa schieten er momenteel enkel nog maar kleine gespecialiseerde scheepswerven over. Zo zal het

richten onze planeet in volgens een menselijk patroon. Wij creëren zelf onze leefwereld.»

Veto: Toch gaan er de laatste jaren steeds meer stemmen op om die ingreep af te remmen. Onder de noemer *ekologie* wordt de menselijke inrichting van de planeet aarde bekritiseerd.

Ceulemans: «Ik zou eigenlijk eens heel graag met ekologisten discussiëren om te vragen waar zij dan eigenlijk naartoe willen. Uiteindelijk gaat er volgens mij van die kant weinig of geen inspiratie uit. Het enige

“De grootschalige chemie gaat op lange termijn dezelfde weg op als de staalfabrieken en de scheepswerven, met alle sociale gevolgen van dien”

ook in de chemie evolueren. Ik denk dat we ons in België echt moeten focussen op kleine gespecialiseerde bedrijven. Die zijn zeer solide en verschaffen veel werk. De trend gaat duidelijk in de richting van de ontwikkeling van hoogtechnologische producten. De problematiek van die grote fabrieken is zeer complex omdat zij *an sich* goede producten maken. Hun productie wordt voortdurend geoptimaliseerd. Op wereldschaal worden echter vaak strategieën gebruikt die niet enkel naar het product kijken.»

Melkboer

Veto: Die grote concerns verwekken ook een ander beeld van de chemie, namelijk een vervuilend beeld. Klopt dat imago of wordt dat door de media opgeklopt?

Ceulemans: «Dat is een nefast imago waar wij mee zitten. Het is zeer jammer dat men dat met de chemie associeert. Zelfs onze eigen studenten vragen zich af of het wel nuttig is om olievllekken op zee te gaan bestrijden met chemikalieën. Zij stellen dan dat chemikalieën toch wel gevaarlijke producten zijn. Maar alles — en dan ook werkelijk alles — wat zich op het aardoppervlak bevindt, dat zijn molekulen en atomen en dus chemikalieën. Alleen in het zonnestelsel bevat bijvoorbeeld de materie in de zon geen molekulen, dat is kernmaterie. Voor de rest zijn alle producten waar wij mee in aanraking komen, producten van de chemie. Wat zich op het aardoppervlak binnen een bepaalde temperatuur en druk afspeelt, is een zuivere moleculaire toestand van de materie. Als je de chemie associeert met vervuiling, dan associeer je alles met vervuiling. Je kan een olievllek met andere woorden niet anders dan met chemikalieën bestrijden. Er bestaan geen andere middelen. De stoffen die je gebruikt om een strand schoon te maken, zijn gemaakt uit ijzer en staal en zijn dus atomaire en moleculaire systemen.»

Veto: Het ingrijpen van de mens in de natuur geeft toch vaak artificiële en tegennatuurlijke effecten.

Ceulemans: «Dat is ook een filosofische kwestie: waar houdt de natuur op en waar begint de artificiële natuur? Het is de essentie van het menselijk handelen dat de mens zichzelf een artificiële omgeving maakt. Wij

wat ik hoor, is dat zij de klok willen terugdraaien naar een tijd waarin de melkboer nog het

erf opgereden kwam om een kan melk te vullen.»

Veto: Nochtans is er toch wel min of meer een maatschappelijke consensus ontstaan over het feit dat de huidige vervuiling van de aarde onmogelijk verdergezet kan worden.

Ceulemans: «Als je zegt dat het zo niet verder kan gaan, dan moet je eigenlijk de logische konklusie maken dat het zo ook niet verder zal gaan. Een ontwikkeling verloopt toch nooit langs paden waarlangs ze niet kan gaan. Het is wel jammer dat de huidige omgang met de natuur zo slecht begeleid wordt. Maar je ziet toch ook dat als het er erg wordt, men niet aarzelt om drastische maatregelen te nemen. Het systeem zal zich corrigeren, maar met horten en stoten in plaats van geleidelijk aan.»

Veto: Wordt er in het Leuvense departement scheikunde onderzoek gedaan naar milieuvriendelijke technieken?

Ceulemans: «Het is hier een belangrijk aandachtspunt om te werken met zulke kleine hoeveelheden dat je zo weinig mogelijk verspilling hebt. Het is een mooie taak voor de chemie om ervoor te zorgen dat alle organische solventen, zoals white spirit, op lange termijn vervangen worden door watersolventen. Dat zijn heel fundamentele projecten en toepassingen van de chemie. Het is natuurlijk ook van het grootste belang om daar een maatschappelijk draagvlak voor te krijgen.»

Spoetnik

Veto: Bestaat er door de druk van de industrie een grote spanning tussen het fundamentele en het toegepaste chemische onderzoek?

Ceulemans: «Je kan eigenlijk niet zo'n strikte scheiding maken tussen toegepast en fundamenteel onderzoek. Ik heb de indruk dat de industriële technologie meer en meer in het fundamentele vaarwater terecht komt. Zij beent stilaan de academische ontwikkelingen bij. We hebben lange tijd een mechanische industrie gehad. De fysika van Newton vond je ten volle terug in de industrie, neem bijvoorbeeld de stoommachine. Ook ten tijde van Galilei werd de *high tech-research* volledig toegepast in de maatschappij, onder meer in de vorm van kanonnen. De wetenschap heeft haar eigen dynamiek. In de twintigste eeuw heeft de wetenschap met de kwantummechanica fantastische evoluties gekend en het is eigenlijk pas tachtig jaar later dat men dat begint toe te passen. De wetenschap ontwikkelt zich vanuit zichzelf en dat wordt later ingehaald door de industrie. En die inhaalbeweging van de industrie is dikwijls een moment voor de wetenschap om zelf weer nieuwe tendensen op te sporen. Ook als de industrie zich ontwikkelt, ontwikkelt zij een technologie waar men eventueel

(foto: archief)

nijverheid. Dat is ook een historische evolutie via bedrijven zoals Solvay. Veel chemische bedrijven die nu in België gevestigd zijn, zijn echter geen Belgische bedrijven meer. Buitenlandse firma's komen naar hier voor de unieke ligging en de handelsmogelijkheden.

mensen die niet teveel nadenken"

mee verder kan gaan in de wetenschap. De evoluties van de wetenschap en van de industriële technologie vinden nooit op hetzelfde moment plaats. Het is de kunst om het evenwicht tussen wetenschap en industrie te bewaren. Als de wetenschap volledig wordt opgeslorpt door de industrie, houdt zij op te bestaan. Als zij echter volledig los komt te staan van de industriële technologie, dan verbrandt zij zich en houdt zij zich enkel bezig met illusoire zaken. Dat wordt dikwijls gezien als een soort tegenstelling maar de realiteit is veel rijker en delikater.»

«Het evenwicht is altijd via een slingerbeweging gegaan. In de jaren zestig, toen de kampus in Heverlee gebouwd is, was er veel belangstelling voor fundamenteel onderzoek. De *Spoetnik* was toen gelanseerd en het westen moest de Russen inhalen. Het klimaat was dus veel gunstiger om wetenschappelijke creativiteit tot stand te brengen. Na de oliecrisis is de slinger dan weer heel ver doorgeslagen in de richting van het geïndustrialiseerde onderzoek.»

Balans

Veto: Vanuit het onderzoek kom je ook automatisch bij het onderwijs terecht. Verlangen de studenten niet eerder toegepast onderzoek om later sterk te staan op de arbeidsmarkt?

Ceulemans: «Ik ben momenteel voorzitter van de Permanente Onderwijscommissie (POK) voor chemie en ik vind het in die bevoegdheid zelf ook belangrijk dat er voldoende praktijkgerichte vakken zijn. Sommige professoren klagen daar dan wel eens over, maar je moet er in het curriculum voor de studenten rekening mee houden dat de meesten inderdaad in de industrie terecht komen. De balans moet dus zo gelijk mogelijk blijven. De studenten vragen dat wat zij studeren doorloopt naar de realiteit. Zo zijn ze bijvoorbeeld geïnteresseerd in de bestanddelen van verf. Op dat vlak verschillen ze toch wel met mijn generatie. Wij waren ook geïnteresseerd in de realiteit, maar dan vooral in de praktische wetenschap die de chemie is. De huidige studenten zien de band met de realiteit vooral vanuit het perspectief van alledaagse gebruiksvoorwerpen die zij in hun leefwereld tegenkomen. Daarvan willen zij dan de chemische componenten leren kennen. In onze tijd was er geen behoefte om te weten uit welke bestanddelen karmijnrode verf gemaakt was.»

Veto: De industrie kan studenten waarschijnlijk ook wegkopen uit het fundamenteel onderzoek door de hogere lonen.

Ceulemans: «Alleszins. Dat is een van onze meest serieuze problemen. Het is overigens niet alleen een financieel probleem. Een carrière binnen de wetenschap zou eigenlijk een vast gegeven moeten zijn. In het begin van de jaren tachtig kon je nog

op een vrij jonge leeftijd vast benoemd worden aan de universiteiten en was je dus ook behoorlijk snel zeker van een permanente loopbaan. Die situatie is nu vervangen door periodes van tijdelijke mandaten. Daardoor bestaat er veel onzekerheid in de wetenschappelijke wereld. Op het moment dat iemand een doctoraat behaalt, is zijn marktwaarde, maar tegelijk ook zijn beroepsonzekerheid binnen de wetenschap het grootst. Dan moet je al heel zeker zijn van je mogelijkheden binnen de weten-

verbeterd worden. Op zich is daar een objectieve grond van kennis aanwezig. Springstoffen kunnen inderdaad voor het slechtste gebruikt worden, maar zij kunnen ook mijngangen maken. Voor de mijnwerkers die daar eerst met hamer en houweel stonden, was de springstof een zegen.»

Geforseerd

Veto: Wat is de positie van de wetenschapper op dat vlak? Moet de bevolking altijd de hoop uitspreken dat wetenschappers te goeder trouw zijn?

Ceulemans: «Meestal loopt de wetenschap voorop en volgen later pas de toepassingen. In het geval van de atombom bijvoorbeeld heeft de technologie een voorsprong geforseerd op de wetenschap. Wij hebben kernenergie eerst op technisch vlak uitgebouwd vooraleer we daarvan het wetenschappelijke proces konden vatten. Nu zitten we met de kwalijke gevolgen, als kernafval, waarvoor de wetenschap geen pasklare antwoorden heeft. We hebben nog altijd geen wetenschappelijke methodes om radio-actief afval sneller uit te doven. De wetenschap heeft dat probleem niet bekeken vooraleer ze met de gevolgen gekonfronteerd werd. Dat zijn zaken die door de oorlogsomstandigheden geforseerd geweest zijn. Veel mensen die op dat ogenblik in kernenergie geïnteresseerd waren, hebben hun toenmalige fundamentele onderzoek gelaten voor wat het was om mee te werken aan de atombom. Dat is natuurlijk een illustratie van het feit dat wetenschappelijk onderzoek niet altijd optimaal verloopt.»

«Het onderzoek naar kernenergie ligt vandaag de dag trouwens niet goed in de markt. Er is een soort taboe op radio-activiteit en ik weet dan ook niet wat ze met

Ceulemans: «De ruimte van mogelijkheden om molekulen te maken is eigenlijk een vorm van oneindigheid die wij ons niet kunnen voorstellen. Met de letters van het alfabet kan je heel veel boeken schrijven en heel veel ideeën vertolken, maar op de tabel van Mendeljev heb je veel meer letters dan in het alfabet, met name een honderdtal, en bovendien laten die letters veel meer combinaties toe dan de grammatica woorden in taal toelaat. De ruimte waarin een chemicus werkt, is oneindig groot.»

Veto: Is het nog altijd mogelijk om verder te gaan met de opsplitsing van atomen?

Ceulemans: «Die vraag stellen de studenten mij ook altijd: zijn er grenzen aan de chemie en aan de fysica en zijn de elementaire deeltjes echt elementair? Als je dat poneert, dan moet je ook kunnen zeggen waarom je dat zegt. En de elementaire deeltjes zijn zo rijk aan eigenschappen dat het heel moeilijk is om te verantwoorden dat zij niet meer verder zouden kunnen delen. Deeltjes zijn zeer ingewikkelde vormen van ruimte en tijd. Het is logischer om te veronderstellen dat we nog niet ten einde zijn.»

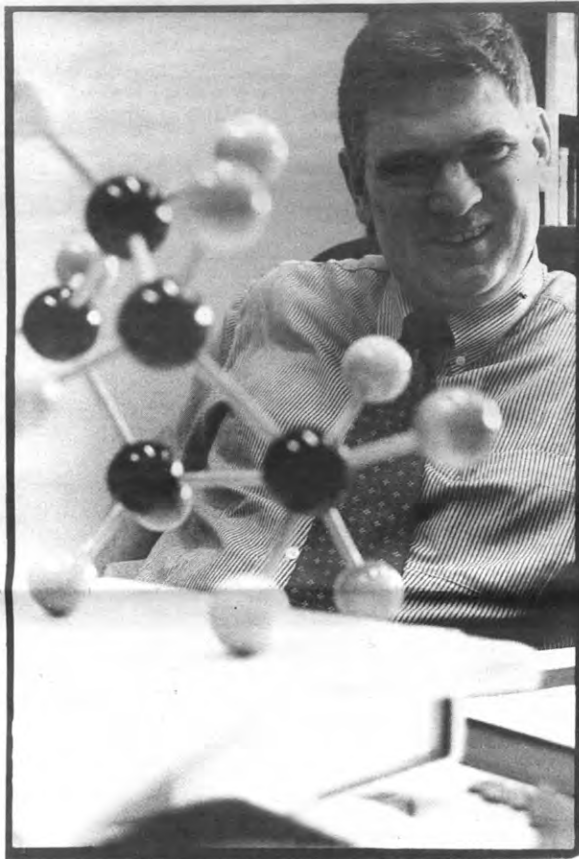
Kontrakt

Veto: U zei daarnet dat de chemie overal zit. Chemie zit ook in het menselijk lichaam. Wordt er in de chemie ook onderzoek gedaan naar de menselijke stoffen of wordt dat overgelaten aan de biologie of de geneskunde?

Ceulemans: «Neen, de biomolekulen vormen een zeer belangrijk onderzoeksobject van de scheikunde. In de biochemie worden de biologie en de scheikunde gekombineerd. Maar eigenlijk wordt in de chemie geen onderscheid gemaakt tussen biomolekulen en gewone molekulen. Zij worden alle op de allereerste plaats als molekuul onderzocht. Alle technieken die in de scheikunde worden gebruikt om molekulen te bestuderen, zijn a fortiori ook bruikbaar om biomolekulen te bestuderen.»

Veto: Wat wil u uw studenten meegeven als ze de universiteit verlaten?

Ceulemans: «Het belangrijkste is dat ze zelf leren denken. Maar dan moet je je spijtig genoeg afvragen of dat wel zo nuttig is. Ik heb de indruk dat onze maatschappij vooral mensen wil die niet teveel nadenken, maar die op de eerste plaats goed passen binnen de taken die zij moeten doen of binnen de systemen waarin zij zich bevinden. Zij moeten goede radertjes zijn in het raderwerk. Ik ben altijd meer tevreden als een student een afwijkende mening uit dan wanneer hij eksakt kan reproduceren wat in de cursus staat. Eigenlijk hebben wij een soort kontrakt met de student: als ik de student vraag om een persoonlijke opinie te

(foto: Jimmy Debruyne)

schap om vaarwel te zeggen aan de industrie.»

Veto: We hadden het daarnet al over het vervuilende imago van de chemie. De chemie heeft echter ook nog een ander jammerlijk imago. De resultaten van de scheikunde worden immers vaak misbruikt voor oorlogswapens. Hoe staat u daartegenover?

Ceulemans: «We hebben onlangs nog een symposium gehad over wetenschap en etiek. Mijn stelling daarbij is de volgende: eenzelfde wetenschappelijke handeling kan zowel voor het beste als voor het slechtste gebruikt worden. Wetenschap is niet waardenvrij, maar er moet een onderscheid gemaakt worden tussen het gebruik van een stof die je laat ontploffen om schokgolven te meten en het gebruik van diezelfde stof om destructieve ontploffingen te veroorzaken voor bepaalde politieke doeleinden. Je moet kunnen aanvaarden dat wetenschappers kunnen berekenen wat de kracht is van springstof en hoe die kan

onze kerncentrales gaan doen. Er komen heel weinig maatschappelijke initiatieven om een aantal essentiële problemen rond kerncentrales op te lossen. Alleen de berging van radio-actief afval krijgt de nodige aandacht. Dat vereist ook het minste denkwerk: je moet enkel een antwoord zien te vinden op de vraag hoe je het afval moet wegsteken. Maar op aarde kan niets meer weggestoken worden.»

Veto: Wat zijn de toekomstige ontwikkelingen binnen de chemie?

«De huidige menselijke omgang met de natuur wordt zeer slecht begeleid.»

In de reeks *Wetenschap en maatschappij* werd dit jaar op zoek gegaan naar de mogelijkheden en grenzen van de wetenschappelijke ontwikkelingen op het einde van dit millennium. Zowel de humane als de eksakte wetenschappen kwamen aan bod. Bij verschillende professoren werd gepolst naar de relevantie van het onderzoek in hun vakgebied, nieuwe evoluties, de werkelijke macht van wetenschap, het einde van de wetenschap, enzovoort. Ook de persoonlijke motieven van de geïnterviewden werden op de proef gesteld. In totaal heeft Veto u de mening van zes professoren voorgeschoteld. Professor Arnout Ceulemans sluit bij deze de reeks af.

(dv/yl)

Diederik Vandendriessche
Yves Dejaeghere

“Travacho si, Samba no!”

Ondanks het wegende economische embargo van de Verenigde Staten, het toenemende toerisme en de invoering van de dollar, blijft het kommunistische Cuba stevig greep houden op de verworvenheden van haar revolutie in 1959. Dat de Cubaanse bannelingen in Miami daar anders over denken werd nog maar eens aangetoond door de hetze die ontstond toen de Amerikaanse overheid moest uitmaken of een minderjarige Cubaanse vluchteling, wiens moeder in zee was verdrongen, terug moest naar zijn vader in Cuba. Volgens Cuba-vriend Roger Liekens wordt “Elian gebruikt als maskotte door diegene die de uitbuiting van het Cubaanse volk prediken”.

Elke aandachtige Veto-lezer kwam wel eens een van de vele lezersbrieven of vrije tribunes van Roger Liekens tegen: de krachtige inhoudelijke analyses met op het eind een opgeheven vingertje en een oproep aan de lezer om de logica van het kapitalistisch systeem eindelijk te doorbreken. Als deze beroepstropettist uit Kessel-Lo een internationaal dossier, doorwoelt doet hij dat goed, zo goed zelfs dat hij in een lang vervlogen Vetoverleden in deze krant mocht getuigen als ‘Albaniëwatcher’ over de crisis in dat land. Als woordvoerder van de Vrienden van Cuba, alias de vrienden van de Cubaanse revolutie, raakt Roger tegenwoordig sterk geïrriteerd door de mediaberichtgeving over het jongetje Elian.

Roger Liekens: «Pas op, wij zijn niet zomaar direkt akkoord met alles wat Fidel Castro zegt of doet. Wij steunen het Cubaanse revolutionaire project, maar wij zijn wel een duidelijk pluralistische vereniging van onafhankelijke individuen, waar iedereen, ongeacht zijn geloof of overtuiging, bij kan komen.»

Veto: Wat is er zo bijzonder aan de Cubaanse revolutie?

Liekens: «De Cubaanse revolutie was een revolutie voor en van het volk, een revolutie die niet boven de hoofden van de mensen gevoerd is, en die tot op de dag van vandaag de mensen zoveel mogelijk bij het revolutionaire project tracht te betrekken. Dat is een groot verschil met de kommunistische systemen in Oost-Europa. Het rode leger heeft uiteindelijk het socialisme in Oost-Europa gebracht. Cuba had in 1959 eigenlijk de eerste echte socialistische revolutie die niet zomaar een verlengstuk van de Russische revolutie was. Cuba heeft altijd een zeer autonome weg gevolgd, ook al moesten zij sinds de jaren zeventig, om economische redenen, dicht aanleunen bij de Sovjet-Unie.»

Veto: Zijn de relaties tussen België en Cuba geëvolueerd?

Liekens: «Ondanks het Amerikaanse embargo is er bij een aantal Belgische bedrijven interesse om handel te drijven met en te investeren in Cuba. West-Europa was altijd wat milder ten aanzien van het land omdat Cuba vooral een ‘dreiging’ vormde voor de Verenigde Staten. Er speelt ook veel eigenbelang mee, want door dat embargo ondervinden ook West-Europese bedrijven hinder.»

Florida

Veto: Waarom zijn er vanuit Cuba migratiestromen op gang gekomen naar de Verenigde Staten?

Liekens: «Er zijn verschillende migratiestromen. In 1959 waren het vooral de rijke Cubanen die uitgeweken zijn naar Florida, met in hun zog een deel van de middenklasse. Vanaf het begin van de jaren negentig zijn er bijna uitsluitend economische vluchtelingen. Cuba verloor toen zijn handelsbetrekkingen met de Sovjet-Unie, wat een economische catastrofe betekende. De

Cubanen zagen toen zwarte sneeuw. Daarbij kwamen nog eens de tweehonderd uren radio-propaganda van de Amerikanen die overal in Cuba te horen zijn. Dat heeft ertoe geleid dat vele Cubanen het niet meer zagen zitten en tienduizenden naar Florida vertrokken zijn.»

Veto: Hoe reageerde de Cubaanse overheid op deze emigratie?

Liekens: «Dat is nu het smerige van heel de zaak, en ik vind het heel belangrijk dat

Veto: Waarom reageren de Cubaanse bannelingen in Miami zo heftig op het terugsturen van Elian naar zijn vader?

Liekens: «Je moet weten dat het om een zeer heterogene gemeenschap gaat. Er zijn rijke vluchtelingen die op alle mogelijke manieren, ook met terroristische middelen, het Cubaanse regime hebben willen bestrijden. Er zijn echter ook economische vluchtelingen die een beter leven zoeken, zonder politieke bijbedoelingen. Ook binnen die

de mensen dat weten. Mensen die uit Cuba weg willen, ondervinden vanuit de Cubaanse overheid geen enkel probleem. Ze moeten alleen voldoende dollars hebben voor een vliegticket en ze moeten een inreisvisum kunnen voorleggen van het land dat hen opneemt. Cuba heeft met de Verenigde Staten een akkoord gesloten dat er jaarlijks twintigduizend Cubanen naar daar kunnen gaan op een normale manier. Het smerige is echter dat de Amerikanen elk jaar maar vijfduizend inreisvisa toestaan. Tegelijkertijd hitsen ze de Cubanen wel via de media op om in opstand te komen door de Verenigde Staten voor te stellen als een paradijs. Zo zetten ze de mensen ertoe aan om de tocht over zee te maken, met catastrofes als de verdrongen moeder van Elian tot gevolg. Dat is ook de bedoeling. Een Cubaan die geruisloos zijn land verlaat kan niet gebruikt worden om propaganda te maken. Een Cubaan die een gevaarlijke tocht over zee riskeert en daarbij zijn leven verliest, dat is pas een propagandawapen tegen Cuba. Als mensen dergelijke risico's nemen, moet het toch verschrikkelijk slecht zijn in Cuba.»

«In tegenstelling tot andere vluchtelingen uit Latijns-Amerika, zijn er inderdaad veel Cubaanse vluchtelingen die goed boeren in Amerika. Waarom? Volgens Unesco-rapporten heeft Cuba het beste onderwijsstelsel van Latijns-Amerika, terwijl de andere economische vluchtelingen totaal geen scholing gehad hebben. Het aantal Cubaanse jongeren die naar de unief kunnen, ligt zelfs hoger dan in België. Goed opgeleide mensen komen uiteraard snel aan de bak in Amerika.»

«Het wordt hier echter ook zo voorgesteld alsof half Cuba naar de Verenigde Staten wil. Kijk, als de Verenigde Staten zo'n propaganda zou maken in Mexico, dan loopt half Mexico leeg, wat nu al voor een stuk gebeurt, ondanks hun ijzeren muur aan de grens met Mexico.»

groep heb je verschillende strekkingen. Van de meest rabiate Castro-haters tot mensen die eigenlijk al jarenlang in de Verenigde Staten wonen maar toch nog min of meer solidair zijn met de Cubaanse revolutie en toegeven dat er ook veel goeds in zit.»

«In de media wordt het voorgesteld alsof de Cubaanse bannelingen Elian in Amerika willen. Een deel van die bannelingen wil dat, vooral de nazaten van die vroegere Cubaanse superrijken verenigd in de Cuban American Foundation. Die mensen maken nu van Elian hun maskotte. Er is echter ook een hele groep mensen die vinden dat Elian bij zijn vader in Cuba hoort. Hen wordt echter gewoon het zwijgen opgelegd. Zij worden tijdens betogingen soms letterlijk van de straat geklopt. Die mensen zeggen 'wij willen vrijheid voor Cuba', maar ze leggen wel het zwijgen op aan mensen binnen hun gemeenschap die

over die zaak een andere opinie hebben. Welke vrijheid voor Cuba willen zij? De vrijheid om de Cubanen terug uit te buiten, zoals vroeger?»

«De anti-Castro-lobby en boycot-lobby wordt vooral gesteund door rechts-konervatief Amerika, zowel bij Republikeinen als Democraten. Een van de wetten die een verstrenging inluide van het embargo werd voorgesteld door een democratische senator. Ook bedrijven als de rum-multinational Baccardi spelen een rol. Dat bedrijf had voor de revolutie enorme rijkdommen in Cuba en wil die terug.»

Veto: Over de terugkeer van Elian bestonden toch meningsverschillen bij republikeinen en democraten, en uiteindelijk nam de regering toch een beslissing in het 'voordeel' van Cuba.

Liekens: «De officiële regering heeft na lang getwijfel beslist om Elian terug naar Cuba te sturen. Hij is nog niet terug in Cuba. Op dat vlak blijft die zaak twijfelachtig en wordt er een niet al te proper spelletje gespeeld. Volgens de uitspraken van de rechtbanken moest die jongen al lang terug bij zijn vader zijn. Volgens de Amerikaanse wet kunnen ze niet anders. Langs de andere kant hebben ze ook de stemmen nodig van die bannelingengemeenschap.»

«Er werd heel wat emotionele heisa verkocht rond de zaak. De zakelijke, degelijke informatie, die je bijvoorbeeld in Veto vindt, die vind je niet in alle kranen. De stem van de Cubaanse bannelingen komt zoals altijd veel meer aan het woord dan die van de Cubanen zelf.»

**Bart De Schrijver
Jurriaan Declercq**

Grand Café La Royale
het eet-, praat- en leescafé
legenover het station in Leuven

dagmenu en à la carte, snacks, ijsjes
en ... tapbieren en groentesappen, warm en
sterk en ... elke dag diverse (inter)nationale
dagbladen, tijdschriften en ...

elke dag open tot 1 uur 's nachts

Schot voor open doel

Jaaroverzichten zijn als samenvattingen van cursussen. Zeer handig, maar je kan beter het origineel gelezen hebben. Voor wie dat dit jaar niet gedaan heeft en op zijn tijdschema verdeeld tussen eten, slapen, blokken en voetbal nog een gaatje vindt: het jaar volgens Veto. Afstrappen maar.

Veto 1, 16 augustus 1999

• Na de kotkut (zie Thomas Morus, Terbank, Torres) was er dit jaar ook de Kotkit. En wie zat erin? Jawel, de Veto. En volgend jaar mag er een kondoom in ook. • Die zouden de ouders van Marktrock beter gebruiken hebben want ze zijn onvoorzichtig geweest. Op de leeftijd van zeventien jaar krijgt de puber er twee kleine broertjes bij. Eentje in de hulpgevangenis — waarop Agalev protesteerde: geen kinderen in 't gevang! — en eentje van de krakersbeweging. In Avelgem reageert men verontwaardigd. "Wij dulden geen Kraakrock naast ons Krakrock" • De kotenverhuur wordt dit jaar gekenmerkt door richtprijzen en een ontspannen markt. Zo is de prostitutie ook uit de taboesfeer gehaald.

Veto 2, 28 september 1999

• Oosterlinck kant zich bij de opening van het academiejaar tegen een universitaire NMBS: "De cursus moderne filosofische thema's voor Letterenstudenten op verdieping vijf wordt aangekondigd met een vertragung van een academisch kwartiertje." • Een vrouw aan het stuur van het ministerie van onderwijs. We hadden het kunnen denken: het gaat weer over emansipatie. Bij Sora denken ze met heimwee terug aan de tijd toen meisjesstudenten nog zonder problemen bezet werden. Sinds het bergal gaat met Sora bezetten ze hoogstens nog eens een rektoraat. • Het HDR kiest voor Cristal Alken. Het publiek voor een ander kafee. • Kamiel Vanhole laat weten niet meer te geloven in zilveren — laat staan gouden — lepeljes. Zo verdienen ze natuurlijk nooit je hemel.

Veto 3, 4 oktober 1999

• Filip en Mathilde verloofd, dan kan de KU Leuven niet achterblijven en prompt wordt het huwelijk van Alma en de Faculty Club aangekondigd. Het trouwfeestmenu "schilderijtje van kaviaar in een scheepje van witloof" aan tachtig frank in de Alma werd niet positief gehonoreerd. • De Kul-

tuurcoördinatie van de KU Leuven legt als vanouds gewoon cultuur tussen haar boterham. Dit jaar schijfjes 'Raymond of Flanders', hét kwaliteitslabel. • Sportraad spiegelt de IFB-kompetities aan de Champions League. Dollartekens blonken in hun ogen. Ze waren wel vergeten dat het spiegelbeeld van een miljard heel wat minder is. Gemiste bal?

Veto 4, 11 oktober 1999

• De vertrouwenspersoon ongewenste intimiteiten krijgt maar weinig klachten te verwerken. Geen wonder, al wie problemen heeft stapt daarmee naar onderhoudsman Rudi van de Cité. Goed zepen, eens flink de borstel erdoor halen en 't is weer in orde. • Veto gaat op zoek naar het resultaat van extreem-rechts in de pers en vindt daar een literke Philip Dewinter. • Het loginsysteem van de KU Leuven wordt veralgemeend tot KotNet. Als je op de homepage van de KU Leuven de kop van Oosterlinck aanklikt, gaat die in *real time* aan het blaffen. Tussen haakjes: duizenden studenten bezoeken dagelijks deze homepage.

Veto 5, 18 oktober 1999

• De KU Leuven lanceert een nieuw idee: cursussen veilen en verkopen aan de meest biedende. Veto noteert alvast een bod van een half miljoen voor een masteropleiding. Het tegenbod komt direkt: vier pintjes de man. • ReDaTtAcK kraakt de Vetoschijf en voegt een middelpunt in over hackers. Het euvel wordt pas ontdekt op de volgende redaktievergadering. • Britney Spears op een kopje op de voorpagina! Helemaal of gelukkig blijkt het bij nader inzien slechts een danseresje van het Klapstukfestival te zijn. • Gehandicapte studenten geven lik op stuk: "Rij maar eens in mijn rolstoel de Beriotstraat af". Het leverde alleszins een prachtige choreografie op voor de volgende editie van het festival.

Veto 6, 25 oktober 1999

• Daar gaan ze weer met hun emansipatie: Limburg is er het best in, althans volgens het jongste rapport van Studentenvoorzittingen. • Sora bestaat vijfendertig jaar. En nog niet afgestudeerd. • Mexikaanse (Vetospeeling 1975) studenten krijgen van hun rektor doodsokkers op hun dak. • Sportraad laat weten rondjes te geven. Algeheel entoesiasme volgt tot duidelijk wordt dat je ze ook zelf moet lopen. Veto gaat ter plekke en speelt een soeplepel kwijt. Een Vetomedewerker met baard en

(foto: Joost Helsen)

donkere bril verwijst naar de tuin in de 's Meiersstraat: "Daar ligt iets dat u zeker zal interesseren." • Op de achterpagina is voor het eerst sprake van het Redentiner Osterspiel. Daarover zal voor de rest van het jaar door sommigen op Veto niet meer worden gezegen.

Veto 7, 3 november 1999

• De KU Leuven neemt een voorbeeld aan de studenten kine die de spieren van de lopers en loopsters op de Vierentwintig uur masseren en versoepelt haar eksamensysteem. De nieuwe eksamenregeling blijkt alles behalve doorzichtig. Wat niet kan gezegd worden van de outfit waarin ene Germaniapreses de piste van het Sportkot

rondhost. • De Raad voor Studentenvoorzittingen zet een vroege winter in en bevriest de gelden van de Universitaire Parochie. Voorzitter Van Gerven wordt gesignaleerd op een heksensabbat in kafee Duivenbond. • Veto neemt de politiehervormingen onder het vergrootglas. Weten ze bij de flikken gelijk hoe die dingen functioneren. Elementary, my dear Michiels.

Veto 8, 8 november 1999

• Veto goes Laatste Nieuws. Op zondagavond komt het bericht dat het HDR kraakt is, wat een spektakulair artikel oplevert, geïllustreerd met de foto van een stralend prinsenaar. • De lezer krijgt daarbij uitvoerig geëksplikeerd waarom er een bruidstaart en geen bruidstaart aan Mathilde's trouwkleed hangt. • Het nieuwe politiereglement stipuleert dat wie op een niet-gegraveerde fiets rijdt, eigenaar is van deze fiets. In de oertijd stelde een oude wet hetzelfde over vrouwen. • Het interview met de student-wereldrekordhouder in de kryptografie blijkt een transcriptie te zijn van het eerste hoofdstuk uit de Satanbijbel. In kafee Duivenbond weten ze van niets.

Veto 9, 15 november 1999

• Het Middelpunt begint deze keer al op de voorpagina. Snel Recht noemen ze dat. • LBK en Medica maken reclame voor de nieuwste smartdrug: een cocktail van bloed en cultuur. • Na: "De afstand van Leuven naar Heverlee is langer dan omgekeerd", een nieuw raadsel in de reeks *wiskunde van binnen de ring*: "Hoe eksakter de wetenschap, hoe dikker de boterham". • Opnieuw komen de middeleeuwen en het Begijnhof in één artikel ter sprake. Dit keer in een film. Op Veto blijft alles vreemd genoeg stil • Veto lanceert een nieuwe reeks op de achterpagina: besmeur eens een stripputatie: "Hergé was een arrivist, Vandersteen een flamingant en Marc Sleen tekent eigenlijk al jaren niet meer zelf." Het lijkt wel de beschrijving van de redactie van Ons Leven.

(foto: Steven Van den Esker)

(foto: Ellen Claes)

Veto 10, 22 november 1999

• De besparingswoede bij Loko grijpt om zich heen. Ook de rektor heeft geen geld meer voor een gezinsvriendelijk personeelsbeleid: "Ik ga geen stelling innemen, geen prioriteiten stellen en geen keuzes maken." Helemaal een man met een visie dus. • Een groot debat over de interpretatie van dromen vindt plaats tussen krakers en schepen Brepoels. Risikogroepen haken meteen al af. • Eindelijk nog eens bloot op de cultuurpagina's. Bij Kultuurraad hoort men de klokken luiden. • Veto gaat op de koffie bij de rektor van de RUG en komt terug met de soundtrack van het Vooruitkafé. • Volgens het geneeskundig onderzoek slapen studenten te weinig en roken ze te veel. Veto ziet meteen zijn rekruteringsbasis uitdienen.

Veto 11, 29 november 1999

• De nieuwe enveloppefinanciering voor het hoger onderwijs voldoet niet. In Wallonië zetten ze de tering naar de nering en laten ze geneeskundestudenten een stoel-

tjesdans doen alsof ze nog bij meester Joseph of juffrouw Marie op de banken zaten. • Kinder mishandeling noemen ze dat en daarover wist professor Pyck (héhé, nvdr) dan weer een boompje op te zetten. • Onze huiscartoonist Seb stelde zich bij holebi's buitenaardse wezens voor. Navraag bij Dirk Frimout leverde niets op. • Het gaat uiteindelijk om het belang van wat had kunnen zijn: Koerden die Bergturken werden.

Veto 12, 6 december 1999

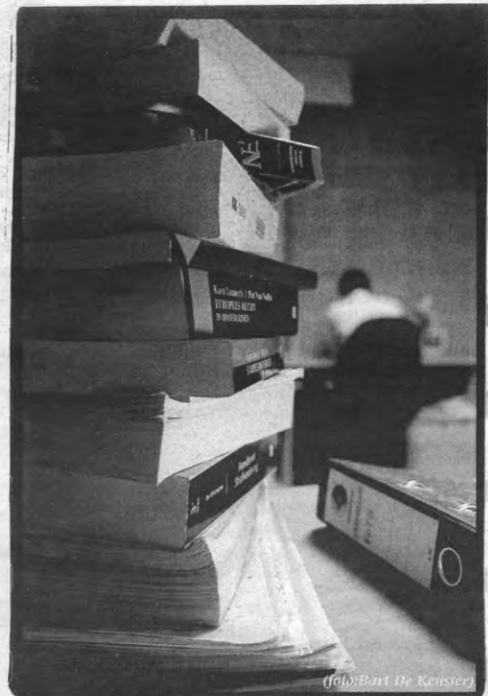
• Veto adverteert. Gezocht: vrouwen voor universitaire topfuncties. Regina Louf stelt zich prompt kandidaat maar wordt gearbeid door de non-believers. • De medische industrie werpt een blik op Regina en besluit toch maar geen haast te maken met dat aidsvaccin. • Agalev vindt dat alle druggebruikers over dezelfde kam worden geschoren. Gebruiken ze daar nou die scheermesjes voor? • De rektor van het LUC houdt niet van scheren en nog minder van knippen en stelt dat het maar eens moet gedaan zijn met het gezeur over rationalisering.

Veto 13, 13 december 1999

• Het volstaat tegenwoordig om ex-voor uw naam te hebben staan om een eredoktoraat te krijgen. Het trekpaard is de eerste die daar van profiteert. "U heeft daar geen affaires mee" blaft hij echter wanneer de rektor hem daarmee wil feliciteren. • Minister Vanderpoorten ontdekt een nieuwe vissoort. Door een administratieve fout wordt die echter genoemd naar de papa van ID21. • Emile Lamberts laat weten dat de KU Leuven in Rome eigenlijk verdacht is. Jaja, en Els Witte wordt er doodgeknuffeld. • Veto's korrespondent vanuit de war-zone is terug uit Lokeren en brengt een verslag uit de loopgraven. • In onze serie bekende koppen op de achterpagina: Johan Verminnen. Hij zegt iets over statuten. Bij Loko laten ze weten dat ze eraan werken.

Veto 14, 20 december 1999

• Veto waagt zich aan een voorbarig jaaroverzicht voor 2000. Hoewel, voorbarig, de koning is dan misschien wel niet dood maar veel heeft het toch niet gescheeld. En wat de ontvoering van Mathilde betreft, gelooft ù dat de versienste bloem die Filip op de Floralieën vergezeld dezelfde is als de fraaie roos die in Leuven blijde intrede deed. • Veto keek in een aantal boezems waaronder de eigen

(foto: Bart De Keuster)

en schreef een Middelpunt rond seksuele delinkwentie. Gelukkig bestaan er in België onvoldoende beveiligde instellingen of Veto had het jaar 2000 met een veel lagere bemanning ingezet. • Haalden verder het jaar 2000 niet: de wegwerpbekers van de Lido, het ego van Stef Kamil Carlens, de millenniumbug, het jaar 1999.

Veto 15, 10 januari 2000

• André Oosterlinck daalde vanuit zijn ivoren toren neer tot op het nivo van Veto en paste daardoor juist in de kader van de fotograaf. In het Driekoningeninterview vertrouwde de rektor ons toe dat hij alle taken van de moderne huisvrouw aankan: wassen, koken, naaien. Hij is dan ook een goed manager. • In het huwelijk tussen Alma en Faculty Club gaat alles naar wens. De partners groeien naar elkaar toe. Zelfs de prijzen in Alma verhogen. En dan verschieten dat er kontinu fakbars gekraakt worden. • Ondertussen overwegen de Leuvense bibliotheken om kraakpanden in gebruik te nemen wegens plaatsgebrek. Onderhandelingen met het Sociaal Centrum gaan van start.

Veto 16, 17 januari 2000

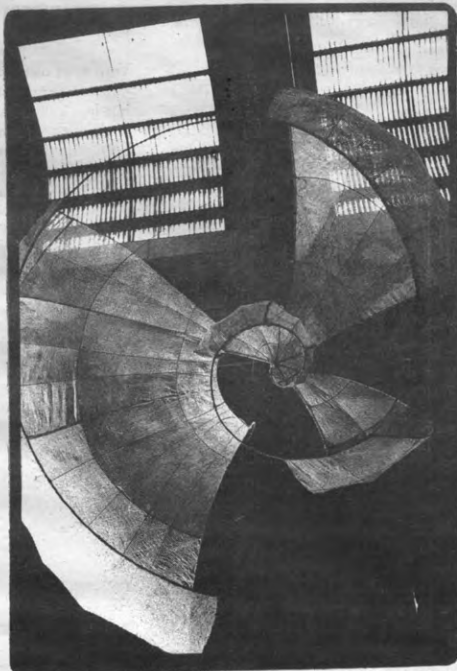
• De resultaten van het onderzoek naar zelfmoord aan de KU Leuven worden voorgesteld. De Vetoreporters die het interview met Albert Martens afgenomen hebben, zijn niet in de statistieken opgenomen. Hun komateuze verschijnselen bleken slechts te wijten aan een overdosis vervelling. • Veto goes undercover en bestookt de fakulteitsbibliothekarissen met een spervuur van klantenproblemen. Allemaal ondergingen ze gelaten hun lot en legden nauwkeurig uit hoe je een nat boek met de haardroger weer in model krijgt. Iets wat met de baard van Jean-Jacques Cassiman nooit gelukt is. • Het dossier Louvain-la-Neuve loopt danig uit de hand. Men kent er iets van fuiven en zuipen wat tot menige kots-à-projet leidt. • Stijn Meuris, te gast in Kultuurraad's Orgetuigen lanceert de uitdrukking "stenen kloten". Hij krijgt ze van Tom Barman. Die zit nu zonder.

Veto 17, 24 januari 2000

• Sociale Raad laat weten dat ze processen wint aan de lopende band. Zo hoort dat wanneer je de arbeidersbeweging in het hart draagt. Geen woord echter over dat studieloon. "Het telt toch niet mee" delen ze mee aan een ongeschoren oudere man met een leren jas. • De bibliotheek speelt met een nieuw idee om de studenten meer te doen sporten: rekkenzetten van hier tot in Mechelen. • Verhaaltjes voor het slapengaan op de middenpagina's: de wonderbaarlijke werkloosheidsvermenigvuldiging van Clabecq en andere ballieredes. • Voor het eerst in haar geschiedenis haalt de beestweck van Fak Letteren de Veto. • Peter Vermeersch op de achterpagina relateert: we zijn uiteindelijk maar muzikanten. Dat noemen ze nu in eigen doel schieten.

Veto 18, 31 januari 2000

• Heverlee blijft schromelijk in de kou staan bij de viering van 575 jaar universiteit. Veto's frituurkommissie mag zich anders ook op de borst kloppen. Bij frituur Paula aan de statie van Heverlee serveren ze wel wat anders dan die brol van Smaelen. • Roger 'Dieu' Dillemans neemt afscheid met een vierde en laatste voortgangsrapport. De ererektor heeft spijt van zijn pekelzondekes jegens Veto en schenkt ons grootmoedig de primeur. • De regularisatie-aanvragen in de Foyer waren niet echt een kaskraker. De

(foto: Fochen Verghoten)

directie van de Schouburg beweert nergens van te weten. • De gerant van Alma 1 zwaait af. Veto interviewt hem en wordt daarin gevolgd door Radio 1, De Morgen en een handjevol kleinere media. Zeg nu nog dat Veto niks voorstelt.

Veto 19, 7 februari 2000

• De Albatros is in studentenhanden. De vorige eigenaar ging failliet. Wat geen verwondering mag heten voor iemand met de naam Roekeloos. • Veto heeft aandacht voor dat andere eksportprodukt van Bologna, haar verklaring. • Françoise Dupuis geeft geen strips, maar wel veel geld aan onder-

(foto: Pieter Van der Aa)

wijs uit. Ze is dan ook tegen een portemonnee, sorry numerus clausus. • Het nieuwste sneldiet voor de rijken wordt voorgesteld: afgeroomde melk en bruin brood. De fabrikanten houden het op een rotte appel. En zelfs die wordt om de haverklap gejat. • Mary Robinson krijgt een eredoctoraat. Een vijfkoppige delegatie van haar fanklub is nodig om haar te interviewen. "Ik ben hier niet om geëerd te worden", is haar kortdure reactie. Veto duwt ter gelegenheid van zijn getoogd-zijn ook het trekpaard een microfoon onder de neus. "U heeft daar geen affaires mee", bast hij verontwaardigd. Het interesseert ons dan ook geen bal.

Veto 20, 14 februari 2000

• De eerste Veto die al achterhaald is nog voordat hij in de bakken ligt. Nadat Haider gehoord heeft van de oproep tot betoging op de voorpagina van nummer 20, besluit hij niet meer naar Brussel te komen. Van de weeromstuit besteedt Veto uitgebreid aandacht aan het wel en wee van de stakende Mekzikaanse (Vetospelling anno 1983) studenten. • Roberto D'Orazio wordt veroordeeld met een verbanning naar het Kulak-archipel. Men staakt daar voor een medaille van glas en beton. • Jos Geysels vermoedt achter alles toch nog de hand van Dehaene: deze regering legt nog eieren. • De hogeschoolstudenten vinden dat ze geloofwaardiger worden maar worden al snel betrap bij Germania met pannekoecken (Vetospelling anno 1990) en kleinkunst. • Op de middenpagina's vindt een uit de hand gelopen trio 'tje plaats terwijl Bram Vermeulen op de achterpagina's aan alternatieve wegebouw doet.

Veto 21, 21 februari 2000

• Veto heeft last van stijve spieren door het typen in de schuldpadhouding en pleit dan ook voor meer kinesisten. Haider — in zijn vrije uren tuk op eksotische massage — zit er ongetwijfeld voor iets tussen. Een sfeerslag uit Wenen volgt. • Slecht nieuws krijgt een gezicht. Walter Rombouts ook. Het gezicht van vier dekanen krijgt dan weer een Pinocchio-neus. Zij vragen nog steeds teveel inschrijvingsgeld voor OAV's. • Studeren is werken stelt de hoofdredacteur vast. De redaktiesekretaris, in een moeilijk dossier verdiept, treedt hem daarin bij: "ik zou zelfs meer zeggen: werken is studeren." Toch maar effe bijkluissen denken de Hollanders. Veto stuurt onmiddellijk een medewerkster ter plaatse. • Ondertussen wordt Ithaka Tsjechov voorgesteld: "De doden begraven en de levenden repareren". Het lijkt ons alvast een goede generale voor Euro 2000.

Veto 22, 28 februari 2000

• Ithaka is tengevolge van het stijgende aantal krematies ontspoord. Er wordt dan ook besloten dat het thema volgend jaar de kunst van het lobbieën zal zijn. • Ondertussen leiden de vissen aan een verkoudheid door de gaatjes in het visitatierapport. Moe-ten ze die dingen ook niet meteen door 't

kloten maar met tietten. Op de voorpagina nog wel. Dillemans krijgt spijt over zijn eerder gegeven primeur. • Emansipatie gecounterd: "Zijn vrouwen intelligenter dan mannen?" Het antwoord staat in volle (héhé) glorie op de pagina ernaast. In kleur dan nog. Een man met ballen moet een doel voor ogen hebben.

de semestereksamens weg. • Ook Loko zet de netten bol: de achttienduizend achthonderd frank voor VAO's wordt eindelijk goedgekeurd. • De katern gevangissen maakt duidelijk dat er in het detentiewe-reldje nog een en ander misgaat. Sora besluit de armlastige kasjotten een handje te helpen en bouwt zelf een muurtje. • In

(foto: Katelijne Beerten)

toilet spoelen. • Historia gaat kloppen op de rode knokploegen maar heeft geen geld voor een school op maat van het kind. Een rode kaart is het gevolg. • Fokke en Sukke zijn goed samen onderweg van behadief tot beenhouwer. Ook de psychologen willen immers tot de grote mensen behoren. Leuvense ultramontanen kunnen er niet om lachen en beloven akties bij België-Italië.

Veto 23, 6 maart 2000

• Rektoren lanseren een voorstel rond basisfinanciering. Dirk Frimout had eerder in Veto immers al laten weten er niets voor te voelen om zelf opnieuw de lucht in geschoten te worden. • De KUB lanseert dan weer een nieuw studiegebied: Opium voor het volk. "Sjarmant, maar wat vaag." reageert een zichtbaar in hogere sferen verkerende Els Witte. Het blijkt echter een gat in de Europese onderwijsmarkt. • Kunst tussen filosofie en humor. Astro-noom Christoffel Waelkens grijpt het konsept van Wetenschap en Maatschappij compleet: "Het grootste nut van de sterrenkunde voor de maatschappij is waarschijnlijk dat zij compleet nutteloos is." • Serie 'mensen die naar Oorgetuigen komen', nummer vijfendertig. Peter Slabbynck laat weten zich goed te voelen in de wc-pot. Het protest van de wc-pot in kwestie wordt totaal genegeerd. • Dienst inbraakpreventie op bezoek bij het rekencentrum reageert opgelucht: "Er is een voordeur."

Veto 24, 13 maart 2000

• "Arts onderscheiding, kriminoloog onvoldoende". Zijn reputatie getrouw kent Veto de uitslag nog voor de eksamens gehouden werden. • Vetomedewerksters hebben er een raar idee over: "In Leuven doe je het met de fiets." Seb denkt er het zijne van en buigt zich over het mysterie van het fietsstuur. Dat is er om een koffer vol geld uit Mechelen over te brengen, tiens. • Veto buigt zich over vijf jaar André. De rektor gewikt en gewogen. Vijfentachtig kilo dfoog aan de haak. • Emansipatie: geen Veto met

Veto 25, 20 maart 2000

• De burgies geven het goede voorbeeld aan Bart Goor, Luis Figo, Jan Koller en alle andere spitsen die Euro 2000 gaan onveilig maken: ze bereiken hun doel en stemmen

navolging van de illustere taartengooier Le Gloupier, besluit een groep Leuvense leukers ook Tobback in de biscuiterie te zetten: wel ingrediënt per ingrediënt. De bloem was het eerst aan de beurt.

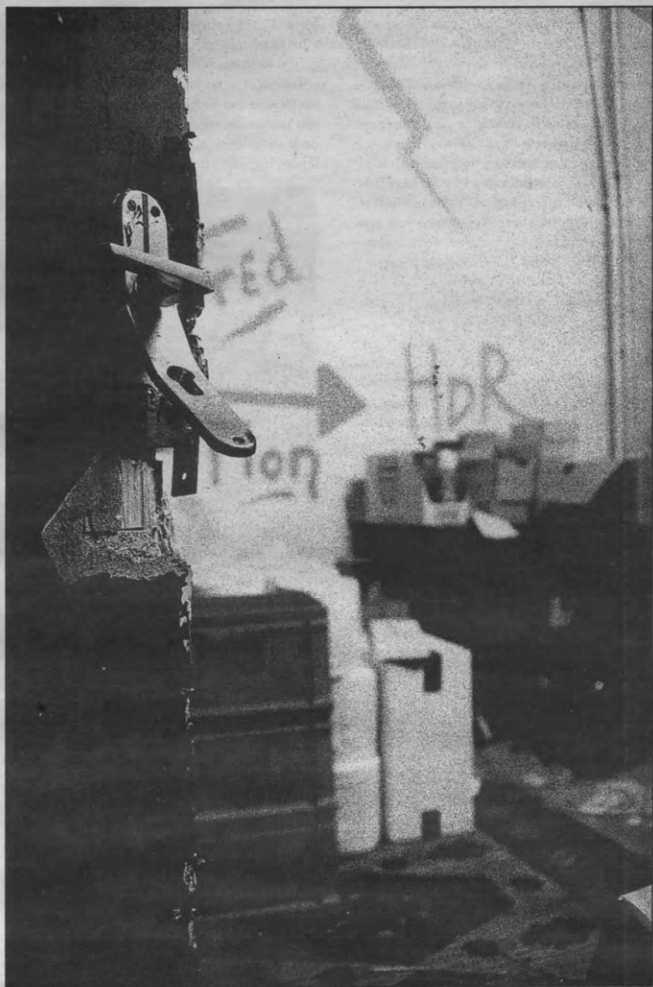

(foto: Rolf Op de Beek)

Veto was dit jaar:

David Adriaen, Sam Algoet, Alfaset, Alma, Amedee, Artoos, Els Baetens, Tim Bamps, Katelijne Beerten, Joke Bellen, Dirk Bernard, Leen Beyens, Bibi, Dominique Biebau, Bier, Jamie Biesemans, Bart Boone, Dietmar Bosmans, Stijn Bovy, Johan Bruyninckx, Chaos in het redaktielokaal, Ellen Claes, Nikolas Cloet, Davy Coolen, Jan Cools, Ward Daenen, Jack Daniels, Kristof Daniels, Evelyne Debeuckelaere, Benny Debruyne, Jimmy Debruyne, Annelies Decat, Sin Declerc, Nadja Dedecker, Marie-Anne Dedeurwaerdere, Yves Dejaeghere, Anne Decker, Filip De Keukeleere, Bart De Keuster, Stef Delaere, Nico Demeyere, Reinout Depoorter, Jan De Prins, Bart De Schrijver, Doe de kerm 'en Framboos, Céline Eeckhout, Kristof D'Exelle, Willy Duchâtelet, Fokke & Sukke, Fonske, Foto-archief, Margo Foubert, Frituurkommissie, Raf Gerits, Loes Geuens, Dries Gilles, Wouter Gregoire, Steven Groenez, Chloé Heerman, Joost Helsen, Filip Hermans, Geertrui Heyvaert, Hotmail, Kris Jacobs, Peter Tom Jones, Kantus die er nooit kwam, Kempenland, Clark Kent, Keukie, Katrien Keyaerts, Koncentrische Sirkels, Kunstboeken van Loes, Gudrun Labiau, Thierry Laenen, Philippe Lamotte, Lois Lane, Jeroen Lavrijsen, Koen Leemans, Claire Lenz, Willy Leung, Caroline Leysen, Libertad, Kim Lucas, Deirdre Maes, Dieter Maes, Björn Mallants, Peter Mangelschots, Catherine Marchal, Lieve Nachtegael, Bart Naessens, Hans Neefs, Kim Neuskens, Jeroen Op de Beeck, Rolf Op de Beeck, Jörn Peeters, Kris Peeters, Photoshop, Goran Proot, Ivan Put, Quark XPress, Radioke van Kringraad, Wim Raeymakers, Kathleen Raskin, Reppig Pokkenzwin, Ria, Luc Robert, Seb, Sigaretten, Roeland Smets, Nele Spaas, Spelling-Geerts, Stubar, Tine Swaenepoel, Nele Tiels, Rob Tilmans, Sixten Tollet, Heleen Touquet, Uylenspiegel, Koen Vanachter, Nele Van Assche, Robrecht Vandemeulebroecke, An Van De Moortel, Hans Vandenabeele, Diederik Vandendriessche, Steven Van den Eede, Pieter Van der Aa, Ivan Vanderbiesen, Steven Vandervelden, Steven Van Dessel, Han Vanholder, Heidi Van Hout, Nathalie Van Leuven, Maarten Van Meer, Van Saksenkoburg, Matthieu Van Steenkiste, Tom Van Wauwe, Veenlijk, Jan Vereecken, Jochen Verghote, Bart Verleye, Joy Voncken, Vrouwenklub, Johan Wijnants, An Willems, Eva Wittock, Word 5.1, Tomas Wyns, Zondagse stress

(foto: Jimmy Debruyne)

(foto: Jeroen Op de Beeck)

Veto 26, 27 maart 2000

• Oosterlinck is er fier op dat er geen Plan Oosterlinck is. Enkele weken later blijkt dat 41,4% van de kiezers fier zou zijn als er geen Oosterlinck was. • De rektor hamerde — als goede ingenieur en naar eigen zeggen topprofessor — op zijn realisaties. Niemand spreekt hem tegen en dus gaat hij ervan uit dat hij alleen voor de goal staat. Skoren is er evenwel niet bij. “Geen pijs voor de klas” was duidelijk niet zijn motto op het rektordebat. • De derde weg vindt eindelijk het juiste pad naar Veto. Vanzelsprekend bevindt zich dat in het midden. • Een vunjige pagina: literatuur, revolutie, orale seks, fantasen en fantasmen. Het blijkt een verrijkende interactie tussen dans en teater.

Veto 27, 3 april 2000

• Even serieus. Een onderzoeksartikel over bedenkelijke praktijken aan de KU Leuven wordt na ernstige verwittigingen niet geplaatst. • Huilen met de pet op: de kandidaat-rektor heeft geen problemen met de NSV op de universitaire kampus, zolang het maar niet in zijn buurt is. • Veto doet Tobback een indecent proposal. De burgervader reageert resoluut: “beter bezorgdheden uiten dan heilige verontwaardiging.” • Psycholoog Paul Eelen verklaart voetbal Freudiaans: “Ze zijn gedetermineerd door de bal(len).” Euro 2000 wordt nu al aangekondigd als een zenuwenoorlog. • “Ik wil naakt zijn en beginnen”, laat een Vetomedewerkster weten. “Wie is Anne?” reageert een ander jaloers. • Voor de voorlaatste keer het middelnederduits spektakelstuk: Veto krijgt een one-man avant-première.

Veto 28, 20 april 2000

• Tussen stapels huurwaarborgdossiers vonden we op de huisvestingsdienst twee huisvesters van het eerste uur terug. Jos

(warempel, dat kraantje doet het niet) en Joske (ik zou zelfs meer zeggen, er komt geen water uit) vertelden honderduit over eierenbakkende kotmadammen. • KotNet kenden ze toen nog niet, een Openbaar Vervoer-kaart evenmin. Ach, wat heeft een mens aan een OV-kaart wanneer hij met de NMBS (Niet Mopperen, Blijven Staàn) reist? Onze reporter haalt maar net zijn interview met Luc De Vos. • Voor de laatst keer middelnederduits in een titel. We zijn tenslotte bijna aan de eenentwintigste eeuw toe.

Veto 29, 2 mei 2000

• Heverlee wordt alsmar veiliger. Een redaktioneel roept prompt op tot actie. Koerden zijn terroristisch, meneer. • Agalev jaagt Agfa-Gevaert in de gordijnen: zwart-wit is altijd schoner. “Die mensen moeten hier weg”, reageert de gedelegeerd bestuurder van Agfa verontwaardigd. Hij sluit zijn brief af met een vriendelijk ‘do videnia’. Een redaktioneel volgt direkt. • Joost Zweegers plant een blitzkrieg op Europa. Volgens bepaalde mensen is dat oud nieuws en bovendien bedrog. • Nog meer bekende koppen op de achterpagina met allerhande variaties op het thema Starflamisation. Dat hadden ze dan toch tenminste te vertellen. Maar dat wisten we twee jaar geleden ook al.

Veto 30, 8 mei 2000

• Algefloten. Geplande extra-times werden door Laurette Onkelinx niet toegestaan.

Peter Mangelschots
Matthieu Van Steenkiste
Loes Geuens

Twee idealisten, maar van een ander slag

“De studentenbeweging heeft veel principes, maar past ze te weinig toe”

In de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) vind je figuren van zeer divers pluimage. Zo ook Johan Bruyninckx, geëngageerd advocaat en oud-preses van het KVHV, en Thierry Laenen, anarchistisch kraker. Zij draaien al enkele jaren mee. Vanuit hun zeer verschillende visies wagen ze een poging tot reflectie op een moeilijk te vatten studentenbeweging. Zijn we nog democratisch, zijn we nog met demokratisering bezig en maakt het hoegenaamd iets uit?

Veto: Hoe zijn jullie in Loko terechtgekomen?
Thierry Laenen: «Via een kuisjob raakte ik vertrouwd met de 's Meiers. Ik was geïnteresseerd in Sociale Raad (Sora), want een van de eerste mensen die op mij indruk maakte was Ivan Illich, met de 'ontscholing van de maatschappij'. Het aspect demokratisering van het onderwijs sprak mij dus aan — alhoewel ik daar bedenkingen bij heb. Ik ben geïnteresseerd in demokratisering van de kennis, wat iets heel anders is. Is onderwijs daarvoor de ideale vorm? Illich zegt van niet, zeker niet als onderwijs geïnstitutionaliseerd is. Daarom heb ik voor Sociale Raad gekozen: om op te komen tegen kennis als machtsinstrument. Natuurlijk was ik ook bezig met de ruimere maatschappelijke bezigheden van Sora, maar dat is niet het eerste wat mij heeft aangetrokken.»
Johan Bruyninckx: «Na mijn presserschap van het Katholiek Vlaams Hoogstudenten-Verbond (KVHV), werd ik preses van de studentenkring Canonica. Een van de dingen die je dan moet doen is naar Loko komen. Op Kringraad (Kriira) werd ik de eerste maanden wel vreemd bekeken, als een infiltrant die kwam luisteren en alles systematisch zou gaan doorbrengen. Na één jaar was ik zichtbaar voldoende aanvaard om verkozen te worden in Onderwijsraad. Daar zat ik twee jaar en daarna deed en doe ik voor Kringraad de internationale relaties.»

Kater

Thierry: «Mijn belangrijkste kater is het moment waarop er onder serieuze druk van Medica beslist werd mee te gaan in de perverse gedachte van studentenbeperking. Loko besloot om mee te gaan vergaderen over de manier waarop studentenbeperking het best kon worden ingevoerd. In principe zijn ze nog wel voor vrije toegang, maar wat heeft het voor zin principes te hebben als je er niet op zijn minst een beetje voor strijdt? Binnen Medica zit je met een korporatistische reflex. Die mensen waren er zeker van arts te worden en hadden er alle baat bij om het aantal artsen te beperken, zeker in de instroom, daar kunnen zij geen last meer van hebben. Dat heeft natuurlijk niets te maken met zelfontplooiing of demokratisering van de kennis. Sinds wanneer moet iemand die begint te studeren, ook de garantie hebben een job te vinden?»

«De studentenbeweging heeft op onderwijskundig vlak niet gedurfd radicaal te kiezen voor demokratisering. Er is geen serieuze strijd gevoerd tegen studentenbeperking, of tegen verhoging van de inschrijvingsgelden of tegen ongelooftelijke bedragen voor Voortgezette Akademische Opleidingen (VAO's). Daardoor kan ze ook op maatschap-

pelijk vlak niets meer betekenen. We staan op het vlak van demokratisering van het onderwijs op een aantal gebieden spijtig genoeg verder dan ooit van een waarachtige demokratisering. Persoonlijk ben ik voorstander van een beweging die radicaal kiest voor demokratisering van het onderwijs, die dat ook durft zeggen en die representativiteit gewoon overboord smijt. Dan zullen we zien hoeveel mensen Loko nog kan verzamelen. Dat gaan er niet veel zijn, maar op zijn minst heb je een duidelijk stellingname. Dan kan je terug beginnen opbouwen. Het laatste echte studentenprotest in België kwam van het Fef (Fédération des Etudiants Francophones) en dat is een ledenorganisatie. Je zit daar inderdaad met het gevaar van manipulatoren. Maar roepers kunnen vrij snel herkend worden, met beroepsmanipulatoren die uren op het rektorat doorbrengen ligt dat moeilijker. Zowel voor een lepe Kringraadvoorzitter als voor de roepende linkse raker moet je structuren inbouwen om hun macht te beperken.»

Demagoog

Johan: «Thierry doet macht te gemakkelijk af als een probleem. Als je geen macht hebt, kan je op geen enkele manier je standpunt afdwingen. Op Kriira en Sora moeten vertegenwoordigers zitten die binnen hun kring voldoende macht hebben, opdat zij rond beslissingen hun basis kunnen consulteren én informeren. Als je daarentegen mensen hebt die niets te zeggen hebben in de eigen kring, voor wie nemen zij standpunten in? Voor de kleine groep die daar aan tafel zit? Als je dat aan de kring probeert te verkopen, zal men onmiddellijk zeggen: kijk eens, beste vriend, iedereen kan hier zo'n verhaal komen vertellen. En de grote wapenfeiten

Stephan Neetens (voorzitter van Kringraad) anders ook wel een vrij grote demagoog hoor. Je kan niet ontkennen dat de voorzitter van Kringraad wel een bepaalde invloed heeft op de vergadering. Zo zijn er nog individuen. Wim De Rop (oud-vrijgestelde van Sora) klopte op tafel om zijn mening erdoor te krijgen. Maar die deed het tenminste zo dat iedereen het zag. Er wordt niet altijd voluit gezegd waar men naar toe wil gaan. Dat is typisch voor rechts, die mensen voelen niet de noodzaak zich uit te spreken. Links — ik distansieer mij van autoritaire links — heeft over het algemeen de neiging te zeggen waar ze voor staan.»

«Neem nu de discussie over de KUB. Als je eerst een heel jaar lang zit te zeveren over rationalisering, dan moet je toch afscheid van de KUB durven nemen. Ik merk dat enkele mensen vrij hipokriete bochten nemen als het gaat over de KUB en zeg maar met een verborgen agenda zitten. Dan denk ik aan iemand als Stephan Neetens.»

Inhoud

Johan: «Algemeen over voorzitters van Sora en Kriira: ik heb de voorbije jaren velen persoonlijk leren kennen. Voorzitters hebben op een vergadering heel wat te zeggen en dat is normaal. Waarom wordt iemand voorzitter? Juist omdat hij inhoud heeft. Het is evident dat die persoon het woord neemt. Een voorzitter is niet een neutrale vergaderingsvoorzitter. Een verborgen agenda? Ik heb nooit de indruk gehad dat de vergadering A goedgekeurde en dat B gedaan werd. Ik ondervond wel meermaals dat men A goedgekeurde maar dat het B werd toen de vergadering doordraat dat A niet helemaal was wat ze wilde. Het is dankzij het systeem dat de kringvertegenwoordigers zo

lijke grote successen. Ik heb niet echt iets gedaan waarvoor ik een standbeeld verdienen. Of voor eeuwig en altijd een kadertje krijg, met mijn vriendelijk glimlachend gelaat en daaronder: 'Johan Bruyninckx, de held van Loko'. Ik ben altijd maar een klein radertje geweest in een groot uurwerk. Ik werk bijvoorbeeld al vele jaren met Sora samen. Regelmatig voeren wij rechtzaken tegen kotenverhuurders, maar toch raken nog vele studenten hun huurwaarborg kwijt. Wij winnen zeer veel van die procedures, maar konden vooralsnog niet structureel vastleggen dat er nooit meer misbruiken zullen zijn.»

«De studentenbeweging heeft veel principes, maar past ze te weinig toe. We huldigen er wel veel, maar als het erop aankomt doen we te veel water in de wijn om ergens een compromis te behalen of om toch niet helemaal te worden buitengesloten. Wij hoeven dat niet te doen: studenten kunnen overal radicaal neen zeggen, tot het bittere einde toe. Ik vind het spijtig dat we de voorbije jaren een aantal keren op bepaalde punten niet principieel geweest zijn.»

Debat

Thierry: «Mijn grootste kater vermeldde ik al. Tweede grootste mislukking is de zachte dood van Veto die zich momenteel voltrekt. Al enkele jaren profileren sommigen zich heel post-ideologisch. Ideologisch is niet gelijk aan dogmatisch, maar gaat gewoon over een bepaald mens- en maatschappijbeeld. Als je post-ideologisch profileert in deze maatschappij, stel je het vrije marktsysteem niet in vraag en ben je dus liberaal. Op de nieuwe Veto-verkiezing van hoofdredacteur en redaktiesecretaris werd niet meer gediscussieerd over programma's.

Alles was achter gesloten deuren zichtbaar alomtdag bedisseld door een aantal clans. En wie is daar wel de pineut geweest? De meest progressieve krachten binnen Veto die dat spel iets opener hebben willen spelen, tegenover een reaktionaire post-ideologische tendens die alkomt met een twintigtal volmachten. Dat is busjesdemocratie en staat mijlener af van de zogenaamde basisdemocratische werking van Loko. Dan vraag je je toch af: waarom zijn discussies nog nodig?»

«De grootste successen van de studentenbeweging situeren zich in een aantal kleinere dingen. Op een gegeven moment stortten enkele mensen zich op dat vluchtelingendossier en organiseerden een vrij goede actie. Alleen gebeurt dat soms een beetje te veel in een opwelling, te weinig ideologisch onderbouwd. Vandaar dat er geen continuïteit inzit. Er is een heel kritische nota geschreven rond vluchtelingenbeleid, maar welke principes zitten daar achter? En om op Veto terug te komen: er is nu een duidelijke stap gezet naar een meer post-ideologische, liberale strekking. Dat is ook de fout van progressieve krachten die nog wel aanwezig waren, maar die er nooit in geslaagd zijn — dan heb ik het niet over dit jaar, maar over de laatste jaren heen — een echt fundamenteel debat op gang te brengen. Zij hebben eerder geprobeerd een aantal denkkaders in de Veto te krijgen, in plaats van in eerste instantie het debat binnen Veto te voeren. Zoiets zou veel meer levensvatbaarheid hebben.»

Margo Foubert

Links: Thierry, rechts: Johan

(foto: Jimmy Debruyne)

van het Fef, met Fabrizio Bucella bijvoorbeeld! Ik ontmoette die jongeman meermaals, dat was een demagogisch tipe die alle middelen gebruikte om een bepaalde opinie erdoor te krijgen. Is dat dan de wil van de meerderheid? Daar ben ik niet zo zeker van. Het is niet de bedoeling van democratie om degene die het hardst roept gelijk te geven, maar wel om zoveel mogelijk mensen aan bod te laten komen, en dat is meestal een gemiddelde maken.»
Thierry: «Als het gaat over radicale stellingnames, schertst men nogal met termen als demagoog. Als we eens naar onze eigen studentenbeweging kijken: ik vind

dikwijls samenkomsten, dat we inderdaad onze mensen voortdurend kunnen bijsturen. Iedereen heeft een persoonlijke visie. Het kan zijn dat die visie niet helemaal compatibel is met de visie van de groep. Is dat dan een verborgen agenda? En is links opener? Dat weet ik niet. Ik zie ook mensen met een duidelijk links gedachtegoed die een groep naar hun hand proberen te zetten.»
Veto: Als je de studentenbeweging evalueert over de jaren dat je ze zelf hebt meegemaakt, wat zijn dan de grootste successen en wat de grootste mislukkingen, op persoonlijk of ander vlak?
Johan: «Ik durf niet spreken van persoon-

4 JAAR

Het Besloten Land

STRIPS • COMICS • COOL MEDIA

HBL

11-
12 &
13/5

UITZONDERLIJKE
KOOPIES

KORTING
-20%
OP ALLES

SIGNEERSESSIE za 13-5 (15 u)
HANCO KOLK (meccano, Gilles de Geus)
PETER DE WIT (sigmund, Gilles de Geus)
ERIK KRIEK (Gutsman), TYPEX (chorizo)
BART SCHOOF (Braaf Varken)

HET
BESLOTEN
LAND
PARIJSSTR. 16
3000 LEUVEN
t 016-22.58.40
f 016-29.47.85

expo
Bart Schoof

BRT 00

VERWACHTE SIGNEERSESSIES: GRIFFO + SWOLFS (wo 24-5) • JIM WOODRING (za 27-5)
DAVID B. + BLAIN (o.v.) + GUIBERT (za 17-6) • last minute info : www.hbl.be

Van familiestrips en verkrachtingen door een junkiehond

Kolk en de Wit signeren in Het Besloten Land

Wie graag tussen de kursussen door eens een strip leest, moet zeker volgend weekend in Leuven proberen te blijven. Stripwinkel Het Besloten Land viert dan namelijk haar vierde verjaardag met de nodige signeersessies en aanbiedingen. Uitschieter is het bezoek van Nederlands meest gevierde stripmakers: Hanco Kolk en Peter de Wit.

Het wordt hoe langer hoe pijnlijker: voor vernieuwend en echt goed stripwerk moet je buiten het Vlaamse stripwereldje kijken. De beste strips van de laatste jaren werden gemaakt door Frans, Engelsen, Amerikanen en ander eksotisch volk. Vertalingen blijven meestal uit of laten lang op zich wachten. De talenknoebels onder ons hebben geluk, maar ook wie nooit goed heeft opgelet in de lessen Frans en Engels hoeft niet te wanhopig: in Amsterdam spreken ze ook een soort Vlaams en daar heeft Hanco Kolk zijn thuisbasis. Een man met genoeg anarchie in zijn lijf om de stripconventies aan zijn laars te lapen.

Samen met zijn kompaan Peter de Wit richtte hij een aantal jaren geleden uit pure noodzaak uitgeverij de Plaatjesmaker op. De grote Nederlandse uitgeverij Oberon (nu Big Balloon) was aan een herstructurering toe en besloot een aantal reeksen te schrappen. De succesreeks *Gilles* (spreek uit: gielles, op zijn Hollands) *de Geus* van Kolk en de Wit was een van de slachtoffers. Ondanks de behoorlijke populariteit en kwaliteit van de reeks moesten ze op zoek naar een nieuwe uitgever.

Machtsgeil

Stel je bij *Gilles de Geus* een op en top Hollandse versie van *Asterix* voor. Plaats van de handeling is nu echter niet een opstandig Bretoens dorpje in het Romeinse rijk, maar de opstandige Nederlanders tijdens de honderdjarige oorlog, met Willem van Oranje en de hertog van Alva in oneerbiedige gastrollen. *Gilles* was een struikrover, maar werd samen met de sympathieke kleerkast Leo en de machtsgeile admiraal Lumey redder in nood van de Nederlanders als Willem van Oranje het weer eens verbod had. Reeds acht albums lang komen ze in de meest absurde situaties terecht en is superieure meligheid niet van de lucht. Een voorbeeld: in het laatste album gaan ze op een Ikea-achtige scheepswerf op zoek naar de plannen voor een slagschip dat de Spaanse vloot eindelijk definitief tot zinken moet brengen. In de traditie van *Asterix* wordt geregeld een loopje genomen met de geschiedenis, maar het geheel blijft voldoende gedocumenteerd om de historici niet al te veel in de gordijnen te jagen.

Gilles de Geus is de meest normale strip die het duo op zijn aktief heeft. De tekenstijl is toegankelijk en het blijft een familiestrip. Om hun sinischere en meer volwassen ideeën op de wereld los te laten, hebben ze andere uitlaatkleppen. Peter de Wit heeft reeds enige tijd een dagelijkse strook in *De Morgen*, langs *Casper* en *Hobbes*: *Sigmund*. In deze strip zet Peter de Wit met de sarkastische psychiater Sigmund de moderne mens aardig te kakken. De strip is bij momenten zo scherp, dat een eerdere publicatie in de volkskrant *Het Laatste Nieuws* voortijdig werd stopgezet omdat de lezers moeite hadden met de sinische ondertoon.

Seks

Hanco Kolk maakt het nog bonter in zijn soloreeks *Meccano*. Reeds drie albums is een klein prinsdom aan de Middellandse Zee het decor voor Kolk's misantropische uitpattingen. De inwoners van *Meccano* zijn door en door slecht en leven voor drie dingen: geld, macht en seks. Mocht er al eens een goed mens per ongeluk voet aan

wal gezet hebben in *Meccano*, dan zal hij snel voor de keuze komen te staan: buigen of barsten. In het eerste album doet een vrouw er alles aan om toch maar tot de echte high society te behoren. Daartoe moet ze op de roddelpagina van 'Le Ma In' vernoemd worden. Ze geeft een feestje voor de beau monde van *Meccano* en laat haar dochter verkrachten op de bijlartafel door een junkiehond om zo de aandacht van de aanwezige roddelpers te krijgen. Hanco Kolk heeft achteraf in een interview toegegeven dat dat zo ongeveer het smerigste moet zijn dat hij kon bedenken.

Niet alleen de verhalen zijn behoorlijk straf, ook de tekenstijl die Kolk gebruikt in deze serie is ontzettend knap. Hij reduceert alles tot enkele, bijna kubistische, lijntrekken. De inkleuring gebeurt al even schematisch op basis van kleurvlakken, die niet noodzakelijk binnen de lijntjes blijven. Hierdoor ziet de strip er ontzettend chaotisch en vervreemdend uit, wat het geheel alleen maar konfronterender maakt. Ondanks de vele prijzen en de bijna unaniem lovende kritieken is hij ook met deze serie

even zonder uitgever gevallen en zijn de eerste twee delen nog nauwelijks verkrijgbaar.

Sinds een jaar zijn de heren Kolk en de Wit zich aktiever gaan bezighouden met de vernieuwing van het Nederlandse striplandschap en geven ze jongere, minder bekende auteurs een kans om hun werk uit te geven bij de Plaatjesmaker. Hiervoor hebben ze de Pincetreeks in het leven geroepen, naar

voorbeeld van de Franse 'Collection Patte de Mouche' van de alternatieve uitgeverij l'Association. Deze reeks bestaat al uit twaalf deeltjes. Het zijn kleine boekjes (15 op 10 centimeter) van 24 pagina's. Het formaat dwingt de auteur om op weinig plaats zo veel mogelijk te zeggen en dus inventief te zijn. Om de boel een beetje gelanseerd te krijgen, hebben beide heren elk ook voor een verhaal gezorgd, dat direkt tot hun beste werk en ook het beste werk uit de Pincetreeks mag gerekend worden. De reeks is zo succesvol gebleken dat — na de oorspronkelijk geplande eerste twaalf — er nu reeds een tweede reeks van twaalf deeltjes op stapel staat. Het zijn kleine poketboekjes 'en ze lijken misschien wat duur, maar niets leest beter als pauze tussen twee hoofdstukken Kantiaanse etiek.

Maarten Van Meer

Meer info: www.hbl.be en www.deplaatjesmaker.nl
Kolk en de Wit signeren in *Het Besloten Land* op 13 mei van 15 tot 17 uur.

Kafka gestript in de centrale bibliotheek

Hout op papier met inkt

L iteratuuradaptaties zijn in. Na de hype van Brönje-verfilmingen staat nu ook het stripwereldje dit pad in. In de centrale bibliotheek kan u op dit moment het werk-in-progress aanschouwen van een stripadaptatie van "Das Schloß" van Kafka door Olivier Deprez.

In zijn slotroman verhaalt Kafka hoe een man, K genaamd, aankomt in een bergdorpje en zich uitgeeft voor een landmeter. De dorpelingen geloven hem niet en nemen contact op met het slot, dat hoog boven de huizen uitstijgt. Tot hun en ook wel K's grote verbazing bevestigt het slot na een aarzeling dat K inderdaad een landmeter is. Wat volgt is het (nooit afgewerkte) verhaal van K's verwarrende zoektocht naar de verantwoordelijken in het slot.

De jonge kunstenaar Olivier Deprez, lid van het Brusselse collectief Fréon, las dit verhaal en sommige passages bleven door zijn hoofd spoken. Om ze beter te kunnen vatten begon hij ze uit te tekenen. Het was niet wat hij wou, dus greep hij naar een andere techniek. Ditmaal poogde hij de sfeer van Kafka's roman te vatten door het verhaal op doorzichtige film in rode of zwarte inkt te brengen maar opnieuw beviel het resultaat hem niet volledig. Uiteindelijk probeerde Deprez het dan maar op zijn favoriete manier, de houtgravure, wat uiteindelijk de beste manier bleek te zijn om de verwarrende, beklemmende sfeer van Kafka's vertelling te vatten. Langzamerhand rijpte bij Deprez het idee om het gans slotverhaal aan de hand van sleutelpassages te verstrippen op deze manier. Wat volgt, is een tweehonderd tot tweehonderdvijftig pagina's tellend boekwerk dat in januari 2001 zou moeten verschijnen.

Kerven

Deprez begint met zijn tekening op een plank te schetsen en kerft die vervolgens uit in hout. Vervolgens drukt hij deze mallen af op papier. Deze afgedrukte strip-pretent — platen in het jargon — worden nu door een aantal studenten Culturele Studies tentoontgesteld in de centrale bibliotheek. Op rudimentaire wijze zijn de pretent op zwartgeverfde houten zuilen bevestigd, hetgeen goed aansluit bij de primitieve tekenstijl van Deprez, die overigens veel verwantschap vertoont

met de houtgravures van Maeterlinck. Om een maximaal effect te bereiken is de tentoonstellingszaal van de bibliotheek volledig verduisterd en is de belichting herleid tot een minimum. Mooie dingen zijn ook gedaan met de originele houten platen en met de gekleurde platen van de centrale maar ongreepbare figuur van Klamm.

Verstrippingen

Deprez is stichtend lid van het grafisch collectief Fréon en bijgevolg is ook aan het werk van deze groep kunstenaars aandacht geschonken. Dit gebeurt in de "galerij" waar het meer theoretische gedeelte van de tentoonstelling staat opgesteld. Naast een korte voorstelling van het collectief en het werk van Deprez's collega's wordt ook een kort overzicht gegeven van alle mogelijke adaptaties van Kafka's slotroman. Het gaat van de opera van André Laporte over teater tot vele andere en zeer uiteenlopende verstrippingen waaronder één van underground grootmeester Robert Crumb. Ook het leven van Kafka wordt in dit didactische gedeelte even belicht.

De hele tentoonstelling is in elkaar getimmerd door een groep studenten Culturele Studies voor hun eindpaper 'Identiteit'. Zij begonnen met enkel een budget, een lokatie en het adres van de kunstenaar. Zes maanden later staat de tentoonstelling op poten en kunnen zij tevreden terugblikken op een vruchtbare periode waarin de woorden 'schilderen', 'timmeren' en 'konsept' niet van de lucht waren. Ook de kunstenaar in kwestie, Olivier Deprez, is zeer tevreden over de manier waarop zijn werk aan het publiek wordt getoond. Maar, zoals iemand een beetje nuchter opmerkte: «Het is dan ook hun job, daar studeren ze voor.»

Matthieu Van Steenkiste

Tentoonstelling "Kafka in de Stripwereld", nog tot half juni in de centrale bibliotheek op het Ladeuzeplein 21. Open van 9u tot 19u. Gratis.

«Ik ben een speler die de spelregels niet kan aanvaarden»

Beiden levend op de drive van een teatermicroob besloten Peter Schoenaerts en Bart De Wildeman op eigen houtje een teaterstuk te maken. Ze kregen hiervoor de logistieke steun van vzw Artforum en 't Stuc. Ze kozen de tekst "Mijn zelfmoord" van Henri Roorda, een tekst die na de zelfmoord van de man naast zijn dode lichaam werd gevonden, een tekst over een gevecht tegen het systeem, een zoektocht naar vrijheid.

Bart en Peter vinden veel aansluiting bij deze tekst, die ook voor veel anderen zeer herkenbaar is. De tekst en kontekst roepen ook heel wat vragen op omtrent vrijheid en keuzes maken. Zo ook de interpretatie die Bart en Peter eraan geven: volgens hen was Henri vrij, hij maakte een keuze.

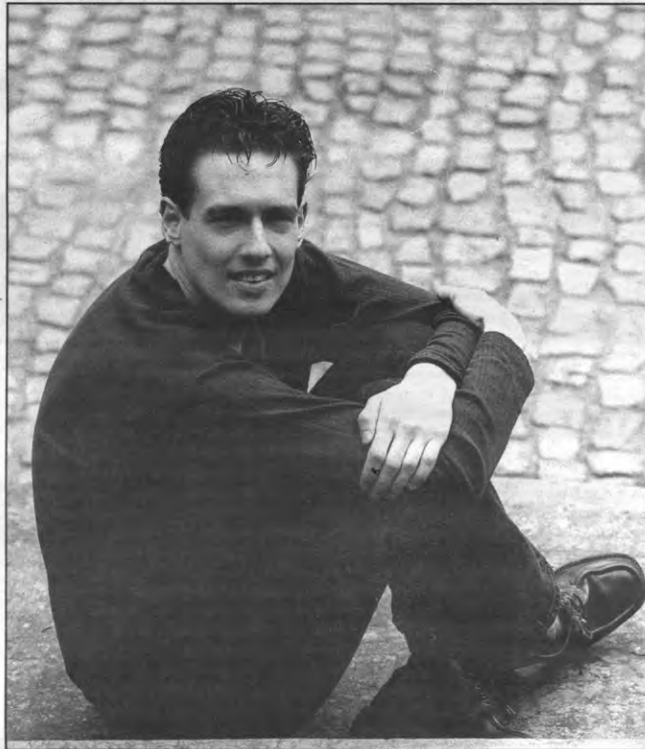
Wiskunde

Henri Roorda pleegde zelfmoord op 7 november 1925, hij was vijfenvijftig. Naast zijn lichaam vond men het manuscript van *Mijn zelfmoord*, een soort kompletie van zijn denken, van zijn gevecht, van zijn idealen en een verantwoording van de stilte die hij achterliet. Henri Roorda was leraar wiskunde, hij werd te Brussel geboren in 1870 als zoon van Sicco Ernst Willem Roorda, een Nederlandse anarchist die onder andere met Multatuli bevriend was. De familie verhuisde naar Zwitserland, waar Henri les gaf en ook wat pedagogische werkjes en satires voor de krant schreef. Hij had zeer uitgesproken, maar voor die tijd controversiële, ideeën omtrent onderwijs. Hij streefde naar een volwaardige communicatie tussen leraar en leerling en tegen het gangbare systeem. Dit maakte hem niet tot een geliefd persoon. Voor de weinige geïnteresseerden gaf hij lezingen in donkere kelders. Hij wou niet zomaar jaar in jaar uit hetzelfde afhaspelen en het dan door de leerlingen als papegaaien laten nazeggen. Hij ging telkens opnieuw op zoek naar de inhoud van elke les, naar waarachtigheid, eerlijkheid. Iets waar Peter Schoenaerts en Bart De Wildeman zich in herkennen.

Bart en Peter leerden elkaar kennen bij het teaterstuk *De stoel van Stanislavski* (een tekst van Guido Van Meir), door Bart gereïssiseerd en opgevoerd ter ere van 100 jaar Germaanse Filologie. Peter studeerde in 1995 af als Germanist. Hij is steeds met theater bezig geweest en speelde naast Germaniatoneel nog in een aantal televisieseries en in de multimedialproducties van het Instituut voor Levende Talen, waar hij al drie jaar lesgeeft. Na Germaanse heeft Bart nog op de Toneelschool van Arnhem gezeten. Hij speelde bij La Comédie Crapule (als u zich onder andere *Mc Beth Tralala* nog herinnert?) en Los Cojones del Torro. Daarnaast is hij als acteur en regisseur nog met een hele resem dingen bezig. Zo is hij op dit moment met Marokkaanse jongeren aan het werken in Anderlecht en speelt hij mee bij een project van Jos Verbiest aan 't RITS.

Vrijheid

Hoe ze eraan begonnen? Ze hebben eerst heel veel gepraat, afgetast waar ze mee bezig zijn, wie ze zijn, elkaar ontmoet. Peter ontdekte een recensie over *Mijn zelfmoord*, was er meteen door geprikkeld en stelde het voor aan Bart. Ze herkennen zich in de nood van Henri Roorda om een waarachtig leven te leiden. Het is volgens hen ook zeer actueel. Doorheen hun analyse van de tekst, waarbij Hilde Droogne als konstante toetssteen en dramaturge fungeert, groeide een begrip voor de figuur van

Henri. Oordelen staat buiten kwestie, het is een soort van "Comprendre c'est pardonner". De zelfmoord wordt door zijn verhaal niet eens een verbazingwekkende of pathetisch-dramatische daad. Het lijkt bijna een evident gevolg. Henri kiest er voor, het is

een mens die kiest. «En wie is meer vrij dan een mens die een keuze maakt en die mogelijkheid heeft?» Henri's gevecht was ook een gevecht voor vrijheid. Het volgende sataat is een treffende illustratie: «Ik ben niet bang meer voor de toekomst sinds ik

met een geladen revolver onder mijn kussen slaap.» De ondraaglijke druk om mee te draaien en te presteren in het systeem viel van hem af. Het is een verademing, een ontspanningsweg. Bart en Peter siteren in deze kontekst Julien Schoenaerts (Peter is wel degelijk familie van deze laatste): «Alles wat goed gaat, gaat ontspannen en wat ontspannen gaat, gaat goed.» Ze maken hierbij het grapje dat dit avondje teater trouwens een goede ontspanning is tijdens den blok (wij staan niet in voor de gevolgen).

Spiegel

Regie is voor Bart "ten dienste staan van de acteur en de auteur om met die twee het publiek te boeien". Ze streven naar een *ik ben à la Stanislavski* op de scène. Een niet-mechanisch akteren, ze streven niet naar een perfecte uitbeelding van Henri Roorda maar het is een poging die man te zijn, gewoon *te zijn* op het toneel. Het is "de acteur helpen om goed te spelen en het publiek te ontroeren". Ze willen de toeschouwer de mogelijkheid bieden om zich ook te herkennen in die figuur. Teater is voor hen een spiegel van de werkelijkheid waarin zichzelf en het publiek zich kunnen herkennen. Zo is de studie van de mensheid en de werkelijkheid volgens hen de beste dramaturgie (Hilde Droogne, de dramaturge, studeerde antropologie!).

«We zijn twee verloren vlinders die elkaar vonden en daarna verder zullen fladderen.» Waarheen weten ze nog niet. Maar eerst hopen ze dit stuk nog op een aantal plaatsen te spelen.

Anne Dekerk

Try out: 18 en 19 mei, Artforum. Op 23, 24 en 25 mei in 't Stuc, telkens om 20.30 uur tickets: 200/250 fr. Reservatie: 016/22.78.55.

Chris Joris en groep brengt Trans(e)fusie

Een multicultureel muziekspektakel

Trans(e)fusie is een muzikaal project dat beoogt de verschillende muziekkulturen die in ons land door migranten en eigen artiesten beoefend worden tot een creatie te laten samenvloeien. De meeste allochtonen in het project wonen in de Benelux en de verwezenlijking is een symbolische en een concrete stap in het integratieproces. Vrijdag krijgt het publiek de muziek voor het eerst te horen.

De initiatiefnemers van het project zijn Chris Joris en Jean-Pierre Van Hees, twee gerenommeerde Belgische muzikanten. In België is de reputatie van Chris Joris vooral gevestigd als diegene die sinds vijftienvintig jaar verschillende muziekstijlen met elkaar vermengt, met een bijzondere voorkeur voor jazz en Afrikaanse muziek. Tegenwoordig verschijnt een dergelijke muziek op diverse podia. Het grote verschil ligt in het feit dat Chris Joris de traditionele en etnische instrumenten blijft gebruiken bij optredens. Vandaar dat het geen wonder is dat Jean-Pierre Van Hees mee in het project zit: hij is een doedelzakspeler met internationale faam.

Zomermuziekstages in Neufchateau vormden de basis voor het project: «Tijdens de diverse jamsessies in de zomerkampen ontstond een bijzonder boeiende kruisbestuiving. Hieruit is het idee gegroeid om een muziek te maken die de verschillende

tradities van de deelnemende landen respecteert, maar tegelijkertijd ook ruimte laat voor invloeden en improvisaties uit andere tradities.» Nochtans heeft Joris alle muziekstukken zelf geschreven, met reminiscenties naar andere kulturen: «Het vertrekpunt was steeds een bepaalde traditie, maar tijdens de repetities groeit en vordert een nummer op een bepaalde manier, zodat er een speciale mix ontstaat,» aldus Joris.

Door de combinatie van de verschillende genres, tradities en stijlen is het maken van de muziek ook een speciaal gegeven. Omdat de Turkse en Afrikaanse muzikanten het eeuwenoude Westerse notatiesysteem niet kennen, is het gehoor bij deze muzikanten van groot belang. «Het lijkt eigenlijk een beetje op een sessie in mijn jazzgroep: de uitgeschreven partituren vormen slechts een hulpmiddel bij het creëren van de stukken. De muzikanten hebben een zodanig goed ontwikkeld gehoor dat het eigenlijk geen probleem is dat ze geen noten kunnen lezen: op basis van hun gehoor zijn ze in staat om binnen enkele ogenblikken een thema na te spelen.»

Van de jazzmuziek is er nog een ander aspect dat overgenomen wordt in *Trans(e)fusie*: de improvisatie. Voor Chris Joris is dit gedeeltelijk de basis van alle muziek, juist omdat deze hierdoor het dichtst bij de mensen staat. «De mensen zijn dit ondertussen al lang vergeten door alle Dana Winners en Will Tura's die er tegenwoordig rondlopen, maar binnen onze Vlaamse, traditionele volksmuziek is de improvisatie

altijd heel belangrijk geweest. Dit geldt overigens ook voor de Turkse en de Afrikaanse muziek. De improvisatie is als het ware een beetje in de vergetelheid geraakt en in een bepaald hokje geplaatst, samen met de jazz en de blues. Het zijn slechts die genres waar de improvisatie nog steeds schering en inslag is.»

Chris Joris vindt het ook belangrijk dat er een boodschap in de muziek ligt: «De teksten handelen meestal over erg eenvoudige onderwerpen, namelijk oorlog en vrede, liefde, vriendschap, de dood enzovoort. Ondanks het feit dat men onder andere in het Turks zingt, spreekt de muziek voor zich. De toeschouwers, die wellicht de teksten niet kunnen verstaan, zullen door de sfeer van de muziek de boodschap wel duiden. Het is overigens niet belangrijk dat de mensen mijn verhaal uit de muziek kunnen affeiden. Even goed is het dat zij hun eigen betekenis aan de muziek geven, hun eigen interpretatie of een eigen herinnering aan het stuk vastknopen.» Muziek die je een blij en zomers gevoel geeft, alleen al door de positieve sfeer die het geheel uitstraalt, al is het melancholische wegdromen ook nooit ver weg.

Katlijnne Beerten

Trans(e)fusie gaat op vrijdag 12 mei om 20u in première in de schouwburg. Tickets kosten 500 frank, voor studenten is er een korting van 20%. Meer info en reservatie bij CC Leuven, op 016/22.21.13.

“Er zijn nu al plaatsjes die nauwelijks verschillen van Benidorm”

Worige week kon u lezen over drie studenten van Sint-Lukas die de opdracht kregen een film te draaien op een eiland. Het zou een roadmovie worden, maar wie de film gezien heeft, weet wel beter. Twee van hen vertellen waarom ze voor Cuba kozen en wat er misging.

Jente Algoed: «Cuba interesseerde ons sowieso al, maar we dachten in eerste instantie dat het technisch en financieel niet haalbaar was. We zijn dan op Internet gaan zoeken naar de prijzen van een vliegticket naar Havana. Uiteindelijk bleek dat voor twaalfduizend frank al mogelijk te zijn en hebben we het besluit genomen om het te doen.»

«We kenden van Cuba de historie, de geschiedenis van Che Guevara en Fidel Castro en de revolutieoer van Santiago naar Havana. Het idee was om die roete veertig jaar later over te doen en het oude Cuba met het nieuwe te kontrasteren. Onze voorbereiding bestond erin mensen te gaan interviewen die in Cuba geweest waren of er films gedraaid hadden.»

Philip Symons: «We wisten dat als we een film over Cuba wilden maken, dat we dat best nu deden. Het land bevindt zich nu op een scharmiermoment. Binnen enkele jaren is het contrast tussen het oosten, Santiago, en het westen, Havana, verdwenen. Dan is er nog alleen het Cuba van Havana. Nu al zijn er plaatsjes die in niets nog verschillen van Benidorm. Het was wel jammer dat er net nu zo'n Cuba-hype is. De muziek van Ry Cooder en de bijbehorende films, de Elían-story.»

Veto: De film is uiteindelijk heel anders geworden dan verwacht. Jullie vertrokken naar Cuba en dan?

Jente: «Eens in Santiago zijn we begonnen filmen. De eerste dag hadden we al de kans om een motorrace te filmen en een stel oude revolutionairen die op een pleintje domino speelden. De dag nadien gingen we terug voor interviews en toen is het gebeurd.»

Revolutionair

«In een zijstraatje gingen we bespreken hoe we het zouden aanpakken. We stonden op een platform met in onze rug een diepte van enkele meters. We waanden ons dus veilig en legden onze tas tussen Philip en mij in. Toen we aan het overleggen waren, is er opeens een jonge Cubaan achter ons opgedoken die waarschijnlijk door een hel-

op het politiekantoor gaan aangeven om alles in orde te kunnen maken met de verzekeringen. Omdat ons Spaans niet zo denderend was, hebben we die oude revolutionairen er nog moeten bijhalen want die kenden wat Engels.»

«In het politiekantoor realiseerden we ons dat het nu onmogelijk was om nog de film te maken die we wilden maken en dat we op zoek moesten naar

zo snel mogelijk in Havana te geraken.»

Philip: «Het volgende probleem was wát te filmen. We hebben heel ons scenario moeten weggooien. Van het ene op het andere moment was twee maanden voorbereiding weg. Konkusie was dat de film dan maar over onszelf moest gaan. Drie studenten trekken naar Cuba om een

alternatieven. We stelden een lijstje op van manieren om een film te maken zonder onze eigen kamera. De voornaamste twee ideeën waren de toeristen vragen om twee hun kamera te mogen gebruiken en naar de ambassade stappen om een nieuwe kamera te laten overvliegen. Het moment van crisis hebben we direct omgeboord naar een creatieve brainstorming.»

Philip: «De film moest sowieso gemaakt worden. Er waren al voorstellingen vastgelegd in België en ook onze sponsors verwachtten uiteraard een film.»

Veto: Waren de toeristen erg happig om hun kamera te lenen?

Jente: «Na vijf keer proberen werd het wel duidelijk dat dat er niet in zat. Voor de toeristen waren wij gewoon straatjongens. Uiteindelijk hebben zij dan voor ons gefilmd. We stapten met onze tapes — die we gelukkig nog hadden — naar toeristen met de vraag of ze één of twee minuutjes voor ons wilden filmen. Dat heeft één sekwentie opgeleverd.»

per op dat verhoog geduwd is. Hij pakte de tas met onze kamera, is naar beneden gered waar een fiets klaarstond en dan weggefiets. Philip is erachteraan gelopen, en ik achter Philip terwijl Kevin bij de rest van onze spullen bleef. We zijn de diefstal dan

«De ambassade in Havana heeft ook naar het thuisfront gebeld. Enkele medestudenten zijn met hun eigen centen een kamera gaan huren die ze dan meegegeven hebben met een professor die naar Havana vertrok. Het kwam er dus voor ons op aan

film te maken en hun kamera wordt gestolen. We zijn het wel als een roadmovie blijven aankondigen om de toeschouwer de ommekeer, de verrassing van de diefstal, ook te laten meemaken.»

Jente: «De Cubaliefhebbers zullen wel wat teleurgesteld zijn omdat ze meer naar ons kijken dan naar Cuba.»

Veto: Zijn er geen momenten geweest waarop je iets had van "goh, met onze eigen kamera hadden we prachtige beelden gehad"?

Philip: «Dat hadden we voortdurend. De achtervolging zelf al.

Als we dat hadden kunnen filmen had het een prachtige scène opgeleverd. Ik liep achter de wegfietser die opeens riep een vrouw "Policia!" en kwamen er langs alle kanten politie-agenten te voorschijn, op z'n Amerikaans, met knuppel en zonnenbril. Zij zetten de achtervolging in op mij en de

fiets. Plots volgde een horde straatkinderen, mensen gingen uit hun raam hangen, niemand wist wat er precies gaande was, maar men vond het zo ook al tof. Eindelijk gebeurde er iets in hun stad, in hun straat.»

Jente: «We zijn met de nachttrein door centraal Cuba gereisd. Een traject van veertien uur — we hadden geluk want soms duurt het ook vierentwintig uur. We zaten daar in eerste klasse, die nauwelijks verschilt van tweede klasse, tussen Cubanen op reis of onderweg naar hun werk. We hadden proviand bij maar de kakkerlakken deden zich daar te goed aan. Ze vielen gewoon over ons. 's Nachts was het bitterkoud omdat er ramen stuk waren. Warme kleren hadden we niet bij zodat we maar een handdoek over ons hoofd gelegd hebben en in haast komateuze toestand in

Havana zijn aangekomen. Maar onderweg hebben we prachtige landschappen gezien.»

Philip: «Eenmaal in Havana moesten we dan met een oude kamera een film draaien, terwijl er toeristen rondliepen die moderner materiaal bijhadden. Elke dag waren we om acht uur uit de veren. We hebben geen moment echt vakantie gehad. Van in het begin zijn we overal hulp gaan zoeken, bijvoorbeeld in de filmschool van Havana die een erg internationaal karakter heeft en waar bekende mensen lesgegeven hebben. Wat later hebben we een Cubaanse regisseur opgezocht en geïnterviewd, maar niemand kon ons echt helpen.»

Veto: Jullie zullen heel wat montagewerk gehad hebben?

Philip: «Een dikke week na onze terugkeer hadden we al première op Cinema Nova in Brugge. Normaal doen we drie à vier weken over een montage, nu moest alles op een week klaar gespeeld worden.»

Elían

Veto: Is jullie beeld van Cuba nu gewijzigd?

Jente: «Het probleem is dat we niet zoveel van Cuba gezien hebben: Santiago en Havana.»

Philip: «Aan de andere kant hebben we heel veel van Cuba gezien omdat we niet als gewone toeristen reisden. We zijn altijd bij mensen thuis blijven slapen. Als je de stap zet om naar Cuba te gaan, dan weet je meestal toch al wat het land inhoudt. Het is wel zo dat we, toen we weer in België waren en de hele Elían-heisa hier ook losbrak, de zaak anders konden beoordelen omdat we ook de kant van Cuba gezien hadden. Het was ginder

konstant op tv, men toonde graag de betogingen en zelfs kinderen die spechten voor Elían, die zeiden hoe onrechtvaardig het is. Niemand probeerde de zaken genuanceerder te bekijken. Men had het over de mafia in Miami, de oom van Elían die een schurk is. Er hingen in de straten meer affiches van Elían dan van Che Guevara.»

Jente: «Fidel Castro heeft sterke anti-Amerikaanse gevoelens opgevoerd, maar de mensen zijn vooral gebeten op de Cubanen die uitgeweken zijn naar Amerika. Tenslotte wil Amerika Elían ook terugbrengen.»

Philip: «Er zijn nochtans jongeren die heel anders denken dan van hen verwacht wordt. We hebben gepraat met twee jongens die verschrikkelijk Amerikaans gekleed waren. Zij spaarden voor merkkleding, ze wilden gewoon Amerika zijn.»

Jente: «Men houdt toeristen en Cubanen wel zoveel mogelijk gescheiden. Op een keer stonden we met een man te praten die in Amerika gewoon had en voor een Amerikaans tijdschrift geschreven had. Hij was uit heimwee teruggekeerd en dus een ideale gesprekspartner. Toen er politie voorbij kwam, begon hij direct in het Spaans de weg uit te leggen. Hij wou niet verderpraten omdat de politie het hem dan wel eens moeilijk kon maken.»

Veto: Is met deze film de kous nu af?

Jente: «Deze film is een work-in-process geworden. We hebben plannen om van de zomer terug te gaan om de film te maken die we wilden maken.»

Philip: «We hopen daar de nodige budgetten voor bij elkaar te krijgen. De ervaring van nu is tenslotte de best mogelijke research geweest.»

Peter Mangelschots

Wie snel is kan de film nog gaan bekijken op 9 mei om 20u in de Stuczaal. Meer info vind je op www.cubacrossroads.jfb.net. Reacties kan je kwijt op cubacrossroads@hotmail.com

1	2	3	4	5		6	7	8	9		10	11	12		13	14	15		16	17	18	19		20	21	22	23	24	25	
26						27					28			29			30			31		32								
		33			34						35	36				37	38			39	40									
41	42		43	44					45	46	47				48	49			50	51									52	
53		54		55					56		57				58				59										60	
61			62	63				64	65					66				67	68			69								
			70	71		72	73		74		75			76	77			78		79					80					
81		82				83			84				85		86	87		88			89					90			91	
92	93					94		95				96			97		98			99		100				101				
102				103		104		105		106					107	108		109			110		111		112					
				113				114		115	116			117		118			119			120				121				
122	123		124			125		126	127					128				129				130		131		132				
133		134				135			136		137						138			139		140		141						
		142				143			144						145				146			147								
148			149	150	151						152		153			154			155		156									157
158			159		160			161			162		163			164	165		166			167							168	
			169		170			171			172				173			174		175	176							177		
178	179		180		181				182			183		184		185		186	187		188						189		190	
191				192				193		194		195	196		197		198			199					200					
		201				202					203	204					205			206		207								
		208		209		210					211	212				213			214		215		216		217					
218		219			220					221					222			223			224	225		226	227		228			
229				230						231					232		233			234				235		236				
237			238					239		240			241		242	243			244	245				246		247				
			248		249		250		251			252			253		254		255				256	257						
258	259			260		261				262		263				264	265					266				267				
268						269									270										271					

Horizontaal — 1 Bode van de goden 6 Harige bedekking 13 Mengelmoes 20 Zwerver 26 Boom 27 Belgische stad 28 Viking 30 Stuk bouwland 32 Reusachtige man 33 Muzieknoot 34 Been 36 Toegehaalde lus 38 Ambacht 40 Dreumes 41 Hoewel 43 Symbool van de vrede 45 Jong dier 47 Dwaas 48 Waagstuk 50 Voederplant 52 Muzieknoot 53 Gevangenis 55 Ploeg 56 Klein projectiel 58 Reichtbank 59 Deel van een wiel 60 Bedrag 61 Zaadjes waarmee likeur wordt bereid 63 Muzieknoot 65 Soldatenmuts 66 Bultos 68 Deel van een kast 69 Venetiaans zandstrand 70 Klaar 72 Zwart paard 75 Kort ogenblik 77 Drager van erlijke informatie 78 Zwemvogel 80 Muzieknoot 82 Onbuigzaam 83 Deel van een eend 85 Gek, idioot 87 Romeins officier 89 Grote steenmassa 92 Oude taal 95 Onbegroeid 96 Leemte 98 Deel van het oog 100 Kind van een zwarte en een blanke ouder 102 Oorsprong 103 Zot 105 Muzieknoot 106 Bazige vrouw 107 Muzieknoot 109 Kluitenbreker 110 Lichaamsdeel 112 Pakhuis voor graan 113 Mannetjeshond 115 Soort, kunststijl 118 Gebrek 120 Edelhoedig 122 Griekse letter 124 Energie 125 Mannelijk dier 127 Kunstmaan 129 Europeaan 130 Nachtroefvogel 132 Pers. vnv. 133 Lichaamsdeel 135 Ter zake, raak 137 Niet glimmend 138 Behaaglijke rust 140 Geestelijke 142 Vrouwelijk dier 143 Muzieknoot 144 Deel van een rittenwedstrijd 145 Keltisch priester 146 Voegwoord 147 Vervoermiddel 148 Geboortestad van Mohammed 150 Stevig gebouwde man 152 Vrouw van Jakob 154 Waalse rivier 156 Begrip, bewustzijn 158 Lengtemaat 159 Plantenvocht 161 Huid 162 Koninklijke toespraak 166 Etappe 167 Russische rivier 168 Voorzetsel 170 Europees land 172 Franse stad 173 Gesloten sirkelvormige lijn 175 Slagwapen 178 Godin van de regenboog 181 Stoot, duw 182 Japans bordspel 183 Bevel 185 Landbouwwerktuig 186 Pers. vnv. 188 Heerlijk 189 Italiaanse stad 191 Spits zuil 193 Korte nota 195 Belgische stad 198 Europese hoofdstad 200 Medicinaal gewichtje 201 Arabische winkelstraat 202 Zwakzinnig 204 Speeltuig 205 Dikke vloeistof 207 Gril, wispelturige luim 209 Voegwoord 210 Lichaamsdeel 211 Lichaamsvloeistof 213 Insect 214 Toonbank 216 Chinese lengtemaat 218 Mannenverleidster 220 Familielid 221 Bevel 222 Vervoermiddel 224 Getijde 226 Redelijk zoogdier 229 Familielid 230 Gebrek 231 Indonesisch eiland 233 Roofvis 234 Slotwoord 236 Europeaan 237 Loolboom 238 Uitholling in de grond 240 Gek 241 Dof 243 Studentenkamer 245 Veroverd goed 247 Bijbelse stad 248 Tegenwoordig 249 Dans 252 Schoelst 254 Gebrek 256 Reeds 258 Zeer groot 261 Gelaatskleur 263 Geldelijke vergoeding 265 Vlaamse stad 266 Afgesneden schijf 268 Eigenzinnig, vol grillen 269 Wezen, kern 270 Stukje hout 271 Kikkervisje.

Vertikaal — 1 Amerikaanse hoofdstad 2 Getijde 3 Deel van een fiets 4 Jonge vrouw 5 Lengtemaat 6 Indische-vogel 7 Heldendicht 8 Afscheiding van traliewerk 9 Slede 10 Voorzetsel 11 Deel van een huis 12 Chinees muziekinstrument 13 Dolle woede, onbeheerst

optreden 14 Brievenkast 15 Meisjesnaam 16 Bevel 17 Grote bijl 18 Deel van een toneelstuk 19 Deel van het jaar 21 In orde 22 Ontkiemde gerst 23 Zwarte zwemvogel 24 Muzieknoot 25 Bewoner van de noordpoolstreek 27 Eerloos, schandelijk 29 Schoorsteenzwart 31 Opstandig 34 Deel van een schip 35 Kleinigheid 37 Hoge officier 39 Kleur 42 Brandbaar koor 44 Grondtoon 45 Boogbal 46 Zangvogel 48 Antilope-achtige 49 Lichaamsdeel 51 Landbouwwerktuig 52 Tijdelijk vrij algemeen gebruik 54 Opeenvolging van getallen 57 Lichaamsdeel 58 Jong dier 60 Muzieknoot 62 Glanzijde 64 Chinees vaartuig 67 Zweem, schijn 69 Egyptische waterlelie 71 Bewonderaar 73 Zoogdier 74 Zwarte zangvogel 76 Vraatzuchtige vis 78 Deel van een huis 79 Deel van de bijbel 80 Bisschoppelijke hoofdkerk 81 Persoon zonder pigmentkleurstof 82 Sprakeloos 84 Onduidelijk, onbepaald 85 Muzieknoot 86 Muzieknoot 88 Kleur 90 Schrander 91 Schrijver van Dracula 93 Slede 94 Boot 96 Lichaamsdeel 97 Kledingstuk 99 Dierlijk weefsel 101 Hoewel 103 Daareven 104 Denkvormogen 106 Krokant 108 In gelijk blijvende verhouding staand 110 Schriftelijke mededeling 111 Bijlartok 113 Los, pulverig 114 Tegen de wind op zeilen 116 Boom 117 Nadrukkelijke verklaring 118 Sprookjesfiguur 119 Buitenaards wezen 120 Godin van de gerechtigheid 121 Lichaamsdeel 123 Brabantse gemeente 124 Boosaardig wijf 126 Houten klepper 128 Wollen mantel 129 Dierlijk produkt 131 Deel van Brussel 132 Vastleggen met kabels 134 Kledingstuk 135 Krankzinnig 136 Grote hoeveelheid 138 Schelle schreeuw 139 Vrouwelijk dier 141 Platte zak 148 Stad waar Mohammed begraven is 149 Zoogdier 151 Wild zwijn 152 Niet gebonden 153 Boot 155 Stok als teken van macht 156 Meetkundig lichaam 157 Hoenderachtige 160 Speelgoed 162 Voorzetsel 163 Sultanaat 164 Met onderscheiding behandelend 165 Voegwoord 167 Boom 169 Paljas 171 Gebladerde 172 Europese hoofdstad 174 Aaseter 176 Hakwerk 177 Insekt 179 Dwarsmast 180 Kleine boot 182 Klippeit 184 Liefdesgod 187 Oud vervallen huis 189 Vrucht 190 Muzieknoot 192 Boom 193 Dierlijk produkt 194 Hinder, ongerief 196 Nuttigde 197 Lengtemaat 198 Natuurlijke omgeving 199 Vrukt 200 Goedgeefs 202 Muzieknoot 203 Bijbelse berg 205 Geul 206 Europese rivier 208 Spits 210 Lang, mager persoon 212 Oude lap 213 Waterdier 215 Tropische wortelstok 217 Jammer 218 Vlaamse gemeente 219 Familielid 220 Graansoort 221 Drank 223 Deel van een wedstrijd 225 Wreeddaard 227 Lengtemaat 228 Lijn 230 Griekse letter 232 Ruim vertrek 235 Nikkel 238 Zachte boombast 239 Nijlreiger 241 Tijding 242 Bloeiwijze 244 Slachtoffer 246 Reservoir 248 Deel van een huis 250 Honingdrank 251 Luikse gemeente 252 Traag, loom 253 Warm zeepwater 254 Plechtige gelofte 255 Niet dichtbij 257 Opening, gat 259 Griekse letter 260 Muzieknoot 262 Voorzetsel 263 Grondtoon 264 Voorzetsel 265 Voorzetsel 266 Muzieknoot 267 Muzieknoot.

Door Filip De Keukeleere

Terrasfilms Stuc

Juni in Leuven betekent twee tradities: eksamen en de films op het terras van het Stuc. De ene al leuker dan de andere, we weten het, maar over de films niets dan goeds. Ook dit jaar stelde de Stucploeg een exquis programma samen. Op menige juninacht sloepen op het bekende terras de projectielampen dus aan voor moord, humor, cyberhorror, kind-vrouwjes, zieke geesten, Shakespearijse romantiek en stalen slijken. *Don't try this at home!*

Thelma and Louise (Ridley Scott)
Maandag 29 mei 22u30
De feministische film van de jaren negentig. Louise (Susan Sarandon) en Thelma (Geena Davis) besluiten samen een weekendje lol te trappen, weg van alles wat naar man ruikt. Voor ze het goed en wel beseffen, slaan ze op de vlucht voor de politie, verklaren ze de oorlog aan het andere geslacht en zien ze het ontbloeit bovenlijf van Brad Pitt.

Bagdad café (Percy Adlon)
Ergens in the middle of nowhere strandt Jasmin (Marianne Sagebrecht), volslank, Beiers en net in de steek gelaten door haar man. Een truckers-kaféer blijkt haar enige toevlucht. Tussen Jasmin en Brenda, de nonsens uitbaatster van de
Woensdag 31 mei 22u30

keet, bloeit binnen de kortste keren een mooie vriendschap. Leuke film voor wie niet vies is van Wienertorte, Lederhosen en Grundlichkeit.

Le Départ (Jerry Skolimowski)
Vrijdag 2 juni 22u30
Een kappersleerjongen, zijn vriendinnetje en hun hilarische pogingen om aan een Porsche te geraken om te debuteren in de autorace. Flitsend surrealistisch pareltje. Eerste Belgische film die de gouden beer in Berlijn won. Het Brussels sixties-decor vormt de kers op het toetje.

Bonnie & Clyde (Arthur Penn)
Maandag 5 juni 22u30
Weergalozes misdaadklassieker. Clyde (Warren Beatty) en Bonnie (Faye Dunaway) beroven banken, schieten in moorddadige close-ups, raken verliefd at first sight en stuiven weg in technicolor en een stapel fladderende bankbiljetten. Spetterende actie, goede humor en onvervalste romantiek. Niet te missen.

Waarom zou je niet naar de films op het terras van het Stuc gaan? Het is een jaarlijkse traditie dat het Stucseizoen wordt afgesloten met een spetterend feest. Ook dit jaar zullen de bewoners van het Kopstuc hun slaap weer tot de ochtend moeten uitstellen. Een teatervoorstelling en een konsert zullen immers slechts het voorprogramma vormen van de eindfuif.

Natural Born Killers (Oliver Stone)
Film met evenveel voor- als tegenstanders. In wazig-documentaire videobeelden, zwart-witte en overvolle kleurscènes, lelijke achtergronden, desoriëterende close-ups, flashbacks en flashforwards trekken tordelduijfs Mickey (Woody Harrelson) en Mallory Knox (Juliette Lewis) moordend door het land. Gek genoeg beschouwt heel het land hen als supersterren van de nieuwe generatie. Een sensatiejournalist slaagt erin Mickey in de gevangenis te interviewen.
Woensdag 7 juni 22u30

Lolita (Stanley Kubrick)
Naar de toenmalige schandaalroman van Vladimir Nabokov. In een aftands pensionnetje valt schrijver Humbert volledig voor de sjarmes van de veertienjarige hoteldochter. Als mama ook naar 's mans sjarmes hunkert, gaan hij en Lolita er vandoor. Een liefde die gedoemd is om te mislukken, zeker wanneer haast overal de mysterieuze Clare Quilty (een schitterende Peter Sellers) opdoemt. Bestaat Quilty echt? Of is hij een produkt van Humbert's dolge-

Existenz (David Cronenberg)
Alessandra Geller (Jennifer Jason Leigh), een ontwerper van computerspelletjes, test haar nieuwste creatie uit op een stagiair. Met een bio-poort en vlezige gamepods op z'n lijf moet de arme ziel zich overeind houden in een wereld die zichtbaar twijfelt tussen realiteit en virtuele sferen. Cronenberg bijt zich als vanouds vast in zijn obsessies: technologie, vlees en drugs.
Woensdag 14 juni 22u30

Je t'aime, moi non plus (Serge Gainsbourg)
Niet met Brigitte Bardot maar met Jane Birkin. Een homoseksuele plot en een erotische scène met de bevallige
Vrijdag 16 juni 22u30

draaide verbeelding? En blijft de wulps Lolita trouw aan haar heldhaftige schrijver? Vergeet de remake van Adrian Lynn en aanschouw het echte werk.

Robocop (Paul Verhoeven)
Maandag 12 juni 22u30
Ergens in een al dan niet verre toekomst wordt politie-agent Murphy neergeknald en weer opgelapt. Half mens, half robot maakt Murphy korte metten met het Amerikaanse schorremorrie. Popcornamusement van de bovenste plank.

Existenz (David Cronenberg)
Alessandra Geller (Jennifer Jason Leigh), een ontwerper van computerspelletjes, test haar nieuwste creatie uit op een stagiair. Met een bio-poort en vlezige gamepods op z'n lijf moet de arme ziel zich overeind houden in een wereld die zichtbaar twijfelt tussen realiteit en virtuele sferen. Cronenberg bijt zich als vanouds vast in zijn obsessies: technologie, vlees en drugs.
Woensdag 14 juni 22u30

Je t'aime, moi non plus (Serge Gainsbourg)
Niet met Brigitte Bardot maar met Jane Birkin. Een homoseksuele plot en een erotische scène met de bevallige
Vrijdag 16 juni 22u30

Robocop (Paul Verhoeven)
Maandag 12 juni 22u30
Ergens in een al dan niet verre toekomst wordt politie-agent Murphy neergeknald en weer opgelapt. Half mens, half robot maakt Murphy korte metten met het Amerikaanse schorremorrie. Popcornamusement van de bovenste plank.

Birkin waren er teveel aan, vond de Belgische filmkeuring. De prent bleef tien jaar in de kast liggen.

Romeo and Juliet (Baz Luhrmann)
Maandag 19 juni 22u30
MTV-versie van het tijdloze sprookje, compleet met televisiejournaals, pistolen, helikopters en een rock- en punksoundtrack. Toch weet Luhrmann wonderwel de poëzie te bewaken. De verbluffende cast (Leonardo Di Caprio, Claire Danes, Pete Postlethwaite) tilt de suikerspinnen romance helemaal tot ongekende hoogtes.
Woensdag 21 juni 22u30

Easy Rider (Dennis Hopper)
Cultfilm. Twee hippies, Peter Fonda en Dennis Hopper, scheuren op moto's hun persoonlijke American Dream na. In het weidse landschap zoeken ze, gerugsteund door een prima soundtrack, de ultieme kick. Seks, drugs, rock and roll en snelle moto's. Als dat maar goed afloopt.

Easy Rider (Dennis Hopper)
Cultfilm. Twee hippies, Peter Fonda en Dennis Hopper, scheuren op moto's hun persoonlijke American Dream na. In het weidse landschap zoeken ze, gerugsteund door een prima soundtrack, de ultieme kick. Seks, drugs, rock and roll en snelle moto's. Als dat maar goed afloopt.

Filip Hermans

Einddag van het Stuc mikt op ambiance

Teatraliteit en kinderlijke gekte is alles wat het geval is

Het is een jaarlijkse traditie dat het Stucseizoen wordt afgesloten met een spetterend feest. Ook dit jaar zullen de bewoners van het Kopstuc hun slaap weer tot de ochtend moeten uitstellen. Een teatervoorstelling en een konsert zullen immers slechts het voorprogramma vormen van de eindfuif.

In tegenstelling tot Rock Werchter wordt de affiche van de einddag elk jaar overzichtelijker. Waar de afsluiting van het seizoen twee jaar geleden nog aanleiding was voor een heuse cultuursupermarkt in het Arenberginstituut kiest men de laatste twee jaren resoluut voor een simpele affiche met twee of drie goeie namen. Dit jaar schotelt het Stuc haar toeschouwers dus een toneelstuk en een optreden voor. Naar goede gewoonte is dit alles ook volledig gratis.

In de openingsweek kreeg het publiek de voorstelling *De Trapeziste* op het keuzemenu. Het was een monoloog van Maartje van den Brink in een produktie van Douk Douk. Diezelfde actrice staat nu samen met Kaat van Zomeren en Irma Nijenhuis opnieuw in het Stuc met de nieuwste voorstelling van deze Nederlandse toneelstichting. *Alles wat het geval is* vertelt het wederen van drie wetenschappers (een biologe,

een chirurg en een wiskundige) die wachten op een vrijwilliger die zich beschikbaar heeft gesteld voor een experiment. Elk vanuit hun eigen vakgebied ontleden de drie vrouwen met een messcherp skalpel het fenomeen van de liefde. Langzamerhand wordt hen echter duidelijk dat de logica geen verklaring biedt voor alles wat onkontroleerbaar is: de wendingen van het lot, de grilligheid van het toeval en de hevigheid van een emotie. Al hun hoop is nu gesteld op de man in de wachtruimte. Kan hij een uitkomst bieden? Kan een uniek experiment hen redden van de onontkoombare vergankelijkheid? En is het wel een man?

Hoewel het zware thema's lijken, mag er tijdens de voorstelling best gelachen worden. In samenwerking met De Onderneming brengt Douk Douk dit verhaal over "een kuuroord voor overspannen wetenschappers" als een tragikomedie over de tegenstelling tussen het verlangen naar kennis en het zoeken naar woorden om te spreken over de onontkoombare liefde.

Bananas

Hoek men een jaar dat begon met een festival rond "rare kwieten" beter afsluiten dan met een muziekroep met een even hoog gektegehalte? Wawadadakwa

brengt een mengeling van alles wat er uit de vier windhoeken komt aanwaaien: Latijns-Amerikaanse ritmes, Noord-Afrikaanse trance, Oost-Europese klanken en folkloristische melodieën. Dit alles mengen ze met lichte disko en kitscherige eightiespop. Om hun eklektische te vervolledigen studeerden zij overigens ook nog een maand aan het conservatorium van Havana waar zij — naar eigen zeggen door de zon, de rum en de Cubaanse schone — een hechte groep werden. De Kakkewieten-go-bananas dus.

De Wawa's, zoals ze gemeenzaam worden genoemd, verwierven zich een reputatie in cultureel groot-Antwerpen met felgemaakte optredens in de juiste diskoteken zoals daar zijn: het onvermijdelijke Café d'Anvers, de al even hippe Fill Collins Club en de niet onbekende Zillion. Tussendoor werden ook de trappen van de respectabele Bourla nog bestormd. Op elf mei staan zij in het Stuc waar hun met de nodige dosis teatraliteit en kinderlijke gekte gekruide feest- en dansmuziek ongetwijfeld garant zal staan voor stevige ambiance.

Matthieu Van Steenkiste

Einddag van het Stuc. "Alles wat het geval is" om 20.30 uur in de Vlamingenstraat. Optreden Wawadadakwa om 23uur in de Stuczaal gevolgd door fuif met DJ's Morel en Daoud. Alles gratis. Wel reserveren op 016/20.81.33.

Jo de mannen

Ik heb dit boekje graag gezien, zijn idealen, mensen, zottigheid en gedrevenheid. Veto's vrijheid en onafhankelijkheid en haar degelijk linkse manier van doen, maakt indruk op een mens en laat iemand die er een tijdje in meedraait nooit meer los.

Maar nu wordt het tijd dat ik het hier afbol. Ze vroegen mij nog een 'stukje' te schrijven, maar jullie hebben godverdomme genoeg artikelen van mij gelezen om te weten wie ik ben en waar ik voor sta.

Ik heb in heel wat interviews gepeild naar het engagement van mensen die zich inzetten voor een ideaal. Als je me vraag naar mijn engagement, kan ik daar eerlijk gezegd niet precies op antwoorden. Misschien dat Quand on n'a que l'amour van Jacques Brel een idee kan geven van hoe Veto in mijn hart besloten ligt.

*Quand on n'a que l'amour
A s'offrir en partage
Au jour du grand voyage
Qu'est notre grand amour
Quand on n'a que l'amour
Mon amour toi et moi
Pour qu'éclatent de joie
Chaque heure et chaque jour
Quand on n'a que l'amour
Pour vivre nos promesses
Sans nulle autre richesse
Que d'y croire toujours
Quand on n'a que l'amour
Pour meubler de merveilles
Et couvrir de soleil
La laidure des faubourgs
Quand on n'a que l'amour
Pour unique raison
Pour unique chanson
Et unique secours
Quand on n'a que l'amour
Pour habiller matin
Pauvres et malandrins
De manteaux de velours
Quand on n'a que l'amour
A offrir en prière
Pour les maux de la terre
En simple troubadour
Quand on n'a que l'amour
A offrir à ceux-là
Dont l'unique combat
Est de chercher le jour
Quand on n'a que l'amour
Pour tracer un chemin
Et forcer le destin
A chaque carrefour
Quand on n'a que l'amour
Pour parler aux canons
Et rien qu'une chanson
Pour convaincre un tambour
Alors sans avoir rien
Que la force d'aimer
Nous aurons dans nos mains
Amis le monde entier*

Bart, een Hamse wuiten

vroegedrua

D	R	A	K	E	T	A	B	O	R
E	I	E	N	G	E	L	M	A	
N	A	A	F	O	B	A	A	N	
D	S	I	K	R	U	S		S	
E	G	R	E	S	E	M	M	E	
R	O	K	U	I	L	G	I	L	
N	E	E	P	L	O	K			
A	D	I	G	E	W	O	D	A	N
R	E	O	T	T	E	R	D	O	
E	L	F	S	E	T	Z	O	N	

Fietsen op vakantie

Tijdens de zomervakantie verdwijnen veel studenten tijdelijk uit Leuven. Hierdoor mindert het aantal fietsers, maar niet het aantal fietsen. De Leuvense politie moet geregeld verkeer van gevaarlijk gestalde fietsen verwijderen. Als je wil voorkomen dat je in september Leuven te voet moet doorkruisen, kan je beter de volgende adviezen van de politie in acht nemen.

Je kan je fiets het best in de daarvoor voorziene stalplaatsen zetten. Hiervan zijn er momenteel nog te weinig, maar er wordt aan gewerkt. Zowel de universiteit als de stad Leuven zijn op zoek naar al dan niet tijdelijke stalplaatsen. Zo is het Sic bijvoorbeeld van plan om de fietsen die tijdens de zomer in Leuven blijven te herbergen. Konkrete informatie hierover zal ten gepaste tijde gegeven worden.

Je kan je fiets ook tegen de gevel van een woning stallen, op voorwaarde dat je zelf in die woning verblijft en dat er minstens één meter vrije doorgang blijft voor voetgangers. Het risico bestaat dan natuurlijk wel dat je trouwe tweewieler binnen de kortste keren gestolen of door dronkelappen bijgewerkt wordt. Een betere oplossing is om met je kotbaas af te spreken om je fiets zolang binnen te plaatsen of hem gewoon mee naar huis te nemen.

Ook is het belangrijk om je fiets tegen september helemaal in orde te laten brengen. Vanaf dan start immers het Fiets Akkie Plan 2000-2004. Alle fietsen zullen grondig gecontroleerd worden en als je fiets niet in orde is, zal je een serieuze boete mogen ophoesten. Fietsend Leuven, u weze gewaarschuwd!

(hvh)

zoekertjes

- ✓ Kris Roselle tikt met plezier al uw papers, eindwerken, enzovoort. Hof ter Bekelaan 12, 3020 Winksele-Herent, tel. 016/20.70.77.
- ✓ Posibode Moos doet niet mee met de eksamens, maar wel met de terrasfilms van 't Stuc.
- ✓ Wij gaan voor beiden. En voor tweede zit.
- ✓ Dan mogen we nu wel spreiden, ons ouders aanvaren het niet.
- ✓ Welkom terug, Heidi.
- ✓ Zondag 8 oktober: Louis Tobback buiten en Moosss in.
- ✓ Moosss: Maatschappij Opbouwende en Organiserende Sociale Strijd Socialisten.
- ✓ Ode aan de Papa: ik zal volgend academiejaar je vier hoogst intellectuele pagina's iedere Veto opnieuw missen.
- ✓ Het schijnt dat thesissen in archeologie niet te vol lukken.
- ✓ Bjorn kent het probleem.
- ✓ Archeologie is dan ook veel moeilijker dan Germaanse.
- ✓ Lieveke, sukses met de eksamens. Mosj.
- ✓ Is Veto nu een andere of een bijzondere geleding?
- ✓ Veto is Veto, laat dat duidelijk zijn.
- ✓ DJ's Martinique, Mailman en Louis Katorz (Café d'Anvers) draaien zich speciaal voor de blokkers helemaal tot in zaal Rumba op vrijdag 19 mei en dit op uitnodiging van Da Extravaganza Alternativa Days.
- ✓ Eerste Partijpunt van Moosss: Rijkswacht assimileert zich aan de gemeentepolitie en de sjef van de deze politie wordt verkozen door de inwoners van Leuven.
- ✓ Chiu (Kiwi) is op zoek naar de job van zijn leven, én NIET naar de vrouw van zijn leven.
- ✓ Annemie van 't Stuconthaal is weer helemaal genezen, u kan haar komen bezonderen op de einddag van 't Stuc en dit tussen 20u en 9u al drinkend en dansend in 't Stuc en tussen 9u30 en 14u al slapend en ontuchtend (?) op 't gazon van 't Stuc.
- ✓ Onverklaarbare doezengroei bij Veto designleerd.
- ✓ Els heeft weer een nieuwe burestoel gekocht. Ze zat er weer mee op de bus, maar werd voor eenmaal niet uitgelachen.
- ✓ Funky Fidelity Grooves with Sexadelic Movies & Amazing Cocktails in zaal Rumba op vrijdag 19 mei.
- ✓ Iedereen een prettige vakantie, behalve de rijkswacht, BOB en staatsveiligheid.
- ✓ Liefhebbers van witte engelen, waag uw kans eens op de Bondgenotenlaan.
- ✓ Derde Partijpunt van Moosss: aanleg van een park op het Ladeuzeplein en de parking onder het Ladeuzeplein wordt omgevormd tot een fuifzaal.
- ✓ De freaks van superboezems, zwarte humor en ziek geweld worden vriendelijk verzocht om op dinsdag 9 mei vanaf 20u in AV 01.12 te zijn.
- ✓ Gelieve twee nieuwe lieven en goede kotgenoten te bezorgen op het tussenverdiep.
- ✓ Rechtenzetting: Stephan is geen seksbeest.
- ✓ Thierry kan niet altijd even goed geïnformeerd zijn.
- ✓ Dirk, ge hebt godverdomme een stuk uit zijn

- tandvlees gesmeten.
- ✓ Steven is tegen een vliegende Sprite-fles gelopen.
- ✓ Ik heb mijn mama beloofd volgend jaar vier pagina's hoogst intellectueel te dtp-en.
- ✓ Voor de laatste maal: God grote di allen unde we wensen di groten mod mit den proven de si undergan moten.
- ✓ Dat was nu echt het laatste Osterspiel zoekertje. Beloofd.
- ✓ Cloet is een echte West-Vlaming. Ik ben een verrader.
- ✓ En ik ben er verdomd trots op ook nog.
- ✓ <TK> rule.
- ✓ Dat was dan weer het eerste tk-zoekertje.
- ✓ Craene wordt papa.
- ✓ Die Roger Liekens was veel kleiner dan ik hem mij had voorgesteld.
- ✓ Elián wie? Lieckendael?
- ✓ Seksie MF heeft een lekker strak poepje en vindt Keukie de schattigste jongen op Veto.

Verkiezingen bij Landbouwkring

Met een grelly feestje de volgende eeuw in. Donderdagavond koos de Landbouwkring (LBK) als een van de laatste kringen tijdens een wervelende show haar presidium voor het komende academiejaar. In tegenstelling tot de meeste andere kringen kiest men binnen LBK niet per ploeg, maar per functie. Hoewel de rekrutering van nieuwe presidiumleden niet altijd even vlot verloopt, werden toch bijna alle posten opgevuld. Het optreden van de nieuwe Gnoorgploeg werd op applaus onthaald. Verder was er ook een entoesiaste Erasmusploeg die een aantal nieuwe voorstellen wist te lanseren. Zodoende hopen zij de studenten bio-ingenieur aan te moedigen ook eens een stapje in de wereld te zetten. Kandidaat vice-preses Steven Vaelen bracht een gesmaakte westernsketch waarbij jammer genoeg wel de lichtinstallatie sneuvelde. Alle kandidaten die opkwamen werden verkozen. De nieuwe preses, Peter Groenewege, maakte bekend dat hij er volgend jaar een grelly feestje van wil maken. Doch hij vergat ook de inhoudelijke werking niet: indien nodig zal hij met de vuist op tafel slaan. Met de huidige hervormingen rond het semestersysteem lijkt dit geen overbodige luxe. In ieder geval lijkt er weer een entoesiaste ploeg klaar te staan om de Landbouwstudenten de volgende eeuw in te loodsen.

(jn)

- ✓ Is er een rubriek seks?
- ✓ Vanzelsprekend is er een rubriek Seks. Wat had ge gedacht. En ja, dat staat onder "het betere bochtenwerk".
- ✓ Dag Heidi, goeie reis terug.
- ✓ Dit waren de zoekertjes van het jaar 1999-2000.
- ✓ Tot in augustus.
- ✓ Ik vergeef iedereen en vraag iedereen vergiffenis. Goed zo? Kleits niet te veel.

een waaier aan mogelijkheden

HECO COPY

Tiensestraat 118
Tel: 23 70 30

Tiensestraat 88
Tel: 23 70 02

Naamsestraat 115
Tel: 23 70 03

van fifties tot seventies, van klassiek tot modern

Kringloopwinkel Spit, alles wat je kot nodig heeft

MEUBELS, KLEDING, FIETSEN, HUISRAAD,...

SPIT
KRINGLOOPCENTRUM

OPENINGSUREN
dinsdag t/m vrijdag 10u-18u
zaterdag 10u-17u

Diestsesteenweg 104, Kessel-Lo
016/26.09.21

MAANDAG 8 mei

- 20.00 u **FILM** New Harvest: 'La vie sur terre' van Abderrahmane Sissako, in Stuczaal, toeg. 100/125/150/175, org. Stuc.
- 20.30 u **LITERATUUR** Schrijverspodium: 'De tijd leest Rob De Graaf', in de Vlamingenstraat 83, toeg. 100/125/150/175, org. Stuc.
- 22.30 u **FILM** Film: Sagai Sovjet' van Dziga Vertov: de realisaties van de Sovjet van Moskou, in Stuczaal, toeg. 100/125/150/175, org. Stuc.

DINSDAG 9 mei

- 20.00 u **FILM** Afrika Filmfestival: 'Naim and Wade'a', in Pangaea, org. vzw Film en Cultuurpromotie i.s.m. derdewereldraad en CC Leuven.
- 20.00 u **FILM** Afrika Filmfestival: 'Genet in Shatila', in Pangaea, org. vzw Film en Cultuurpromotie i.s.m. derdewereldraad en CC Leuven.
- 20.00 u **FILM** New Harvest Special: 'Cuba/Crossroads' van Algoed, Suetens en Symons, en 'Perm Mission' van Rob Rombout, in Stuczaal, toeg. 175/150/125/100, org. Stuc.
- 20.00 u **FILM** Afrika Filmfestival: 'Premier Noel', in Studio 1 en Studioke, org. vzw Film en Cultuurpromotie i.s.m. derdewereldraad en CC Leuven.
- 20.00 u **FILM** Afrika Filmfestival: 'La Genese', in Studio 1 en Studioke, org. vzw Film en Cultuurpromotie i.s.m. derdewereldraad en CC Leuven.
- 20.00 u **TEATER** 'Achter de heuvel' van Het Huis van Bourgonde, met nabespreking in de foyer, in Wagehuys, toeg. 450, org. CC Leuven.
- 20.00 u **VOORDRACHT** 'Keizer Karel 1500-2000. Valt er iets te vieren?' door Roel Jacobs, in C.C. Oratoriënhof, Mechelsestraat 111, org. Masereelfonds.
- 20.30 u **TEATER** 'De Meisjeskamer' van Geertrui Daem in een regie van Tamara Lenaerts, in Reynaert Theater Malpertuis, Redingenstraat 4, org. De Reynaertghesellen.
- 20.30 u **TEATER** 'Maar schaaftoch' door Teater Antigone, in Vlamingenstraat 83, toeg. 350/300/250/200, org. Stuc.
- 22.30 u **FILM** Afrika Filmfestival: 'Mwana Mboka', in Stuczaal, org. vzw Film en Cultuurpromotie i.s.m. derdewereldraad en CC Leuven.
- 22.30 u **FILM** New Harvest: 'La Vie sur Terre' van Abderrahmane Sissako, in Stuczaal, toeg. 175/150/125/100, org. Stuc.
- 22.30 u **FILM** Afrika Filmfestival: 'Bezness', in Studio 1 en Studioke, org. vzw Film en Cultuurpromotie i.s.m. derdewereldraad en CC Leuven.

WOENSDAG 10 mei

- 14.00 u **FILM** 'Tokende', Belgische documentaire van Gerard De Boe uit 1958 over de missionering van Kongo, in Vander Kelenstraat 30, toeg. 50/25, org. Vlaams Filmmuseum en -Archief.
- 20.00 u **FILM** Afrika Filmfestival: 'Frantz Fanon', in Pangaea, org. vzw Film en Cultuurpromotie i.s.m. derdewereldraad en CC Leuven.
- 20.00 u **FILM** Afrika Filmfestival: 'Leon Damas', in Pangaea, org. vzw Film en Cultuurpromotie i.s.m. derdewereldraad en CC Leuven.
- 20.00 u **FILM** Afrika Filmfestival: 'Le cinéma Africain?', in Studio 1 en Studioke, org. vzw Film en Cultuurpromotie i.s.m. derdewereldraad en CC Leuven.
- 20.00 u **FILM** Afrika Filmfestival: 'Les parias du cinéma', in Studio 1 en Studioke, org. vzw Film en Cultuurpromotie i.s.m. derdewereldraad en CC Leuven.
- 20.00 u **FILM** 'Tokende', Belgische documentaire van Gerard De Boe over de missionering van Kongo, in Vander Kelenstraat 30, toeg. 50/25, org. Vlaams Filmmuseum en -Archief.
- 20.30 u **MUZIEK** door MAAK'S SPIRIT, in Stuczaal, toeg. 350/300/250/200, org. Stuc.
- 20.30 u **TEATER** 'De Meisjeskamer' van Geertrui Daem in een regie van Tamara Lenaerts, in Reynaert Theater Malpertuis, Redingenstraat 4, org. De Reynaertghesellen.
- 20.30 u **TEATER** 'Maar schaaftoch' door Teater Antigone, in Vlamingenstraat 83, toeg.

- 350/300/250/200, org. Stuc.
- 22.30 u **FILM** Afrika Filmfestival: 'Bye-bye', in Studio 1 en Studioke, org. vzw Film en Cultuurpromotie i.s.m. derdewereldraad en CC Leuven.

DONDERDAG 11 mei

- 00.30 u **FUIF** met DJ Morel & DJ Daoud, in Stuczaal, toeg. gratis, org. Stuc.
- 20.00 u **FILM** Afrika Filmfestival: 'Trois Fables à l'usage des Blanc et Afrique', in Studio 1 en Studioke, org. vzw Film en Cultuurpromotie i.s.m. derdewereldraad en CC Leuven.
- 20.00 u **FILM** Afrika Filmfestival: 'Vivre au Paradis', in Studio 1 en Studioke, org. vzw Film en Cultuurpromotie i.s.m. derdewereldraad en CC Leuven.
- 20.00 u **KONSERT** door Het Collectief, in C.C. Oratoriënhof, Mechelsestraat 111, toeg. 300/250, org. C.C. Oratoriënhof.
- 20.00 u **TEATER** 'Gelukkige dagen' van Theater Zuidpool. Een ode aan de onverwoestbare levenskracht van de mens, die alleen door een vrouw belichaamd kan worden, in Wagehuys, toeg. 450, org. CC Leuven.
- 20.00 u **COMMING-OUT AVOND** in UP, Jan Stasstraat 2, org. Driekant.
- 20.30 u **TEATER** Eindfeest: 'Alles wat het geval is' door De Onderneming, in Vlamingenstraat 83, toeg. 350/300/250/200, org. Stuc.
- 22.00 u **KONSERT** door Ojos Café, in Libertad, Muntstraat 28-30, toeg. gratis, org. Libertad.
- 22.30 u **FILM** Afrika Filmfestival: 'L'homme de Cendres', in Studio 1 en Studioke, org. vzw Film en Cultuurpromotie i.s.m. derdewereldraad en CC Leuven.
- 23.00 u **KONSERT** door Wawadadakwa, in Stuczaal, toeg. gratis, org. Stuc.

VRIJDAG 12 mei

- 20.00 u **FILM** Afrika Filmfestival: 'Aghuy', in Studio 1 en Studioke, org. vzw Film en Cultuurpromotie i.s.m. derdewereldraad en CC Leuven.
- 20.00 u **FILM** Afrika Filmfestival: 'Young Soul Rebels', in Studio 1 en Studioke, org. vzw Film en Cultuurpromotie i.s.m. derdewereldraad en CC Leuven.
- 20.00 u **KONSERT** Trans(e)fusie, een project van Chris Joris en Jean-Pierre Van Hees waarin geput wordt uit talrijke muzikale bronnen uit Afrika, Klein-Azië en Vlaanderen, in Minnepoort, toeg. 500, org. CC Leuven.
- 20.30 u **TEATER** 'De Meisjeskamer' van Geertrui Daem in een regie van Tamara Lenaerts, in Reynaert Theater Malpertuis, Redingenstraat 4, org. De Reynaertghesellen.
- 22.00 u **FUIF** Holebifui, in Lido, org. Driekant.
- 22.00 u **KONSERT** door De Dolfinjntjes, in Libertad, Muntstraat 28-30, toeg. gratis, org. Libertad.
- 22.30 u **FILM** Afrika Filmfestival: 'Clando', in Studio 1 en Studioke, org. vzw Film en Cultuurpromotie i.s.m. derdewereldraad en CC Leuven.

ZATERDAG 13 mei

- OPEN DEUR** Opendeurdag in de gebouwen, departementen en diensten van de KU Leuven met een informatiemarkt voor aspirant-studenten, org. KU Leuven.
- 16.00 u **FESTIVAL** 'HDG-Rock 2000', in H.-Drievaldighediscollège, Oude Markt 28, toeg. 150/120, org. H.-Drievaldighediscollège.
- 19.30 u **KONSERT** door het Leuvens Alumni Orkest, dirigent Peter De Vos, in Aula Pieter de Somer, org. KU Leuven.
- 20.00 u **FILM** Afrika Filmfestival: 'Aghuy', in Studio 2, org. vzw Film en Cultuurpromotie i.s.m. derdewereldraad en CC Leuven.
- 20.00 u **FILM** Afrika Filmfestival: 'Paljas', in Studio 2, org. vzw Film en Cultuurpromotie i.s.m. derdewereldraad en CC Leuven.
- 20.30 u **TEATER** 'De Meisjeskamer' van Geertrui Daem in een regie van Tamara Lenaerts, in Reynaert Theater Malpertuis, Redingenstraat 4, org. De Reynaertghesellen.
- 22.00 u **FUIF** Lesbiennefui, in Blauwe Kater, org. Labyrinth.
- 22.00 u **KONSERT** Roland's Surprise Night, in Libertad, Muntstraat 28-30, toeg. gratis, org. Libertad.

ZONDAG 14 mei

- 14.00 u **WANDELVOORDRACHT** 'Leuven als intellectueel centrum ten tijde van Keizer Karel' met Leuven Eigenwijs, op Mgr. Ladeuzeplein, toeg. 250/150, org. Masereelfonds.
- 15.00 u **KONSERT** door Pianotrio Trefolia, in Karthuizerabdij, Bankstraat 71, toeg. 300/250, org. Jeugd en Muziek Leuven.

WOENSDAG 17 mei

- 14.00 u **FILM** 'De laatste trein', Nederlands drama van Erik Van Zuylen uit 1975 met o.a. Monique Van de Ven en Peter Faber, in Vander Kelenstraat 30, toeg. 50/25, org. Vlaams Filmmuseum en -Archief.
- 20.00 u **FILM** 'De laatste trein', Nederlands drama van Erik Van Zuylen uit 1975, in Vander Kelenstraat 30, toeg. 50/25, org. Vlaams Filmmuseum en -Archief.
- 22.00 u **KONSERT** door The Apples, in Libertad, Muntstraat 28-30, toeg. gratis, org. Libertad.

DONDERDAG 18 mei

- 22.00 u **KONSERT** door Ultracowboy & Anton Walgrave, in Libertad, Muntstraat 28-30, toeg. gratis, org. Libertad.
- 21.00 u **TERUGKOMAVOND** coming-out in Couperus & Cocteau, org. Driekant.

VRIJDAG 19 mei

- 22.00 u **FEEST** Veteranennacht, in Libertad, Muntstraat 28-30, toeg. gratis, org. Libertad.

ZATERDAG 20 mei

- 14.00 u **FEEST** Leuvens Wereldfeest met animatie, infomarkt, eetstudies, artisanale markt en muziek, in Mgr. Ladeuzeplein en omgeving, org. Masereelfonds.

WOENSDAG 24 mei

- 14.00 u **FILM** 'Pervola', Nederlands drama van Orlov Seunke uit 1985 met o.a. Gerard Thoolen en Bram van der Vlugt, in Vander Kelenstraat 30, toeg. 50/25, org. Vlaams Filmmuseum en -Archief.
- 19.30 u **INFO-AVOND** voor ouders van homoseksuele, lesbische of bisexuele kinderen, in CC Romaanse Poort, Brusselsestraat 63, org. stad Leuven i.s.m. Over de drempel.
- 20.00 u **FILM** 'Pervola', Nederlands drama van Orlov Seunke uit 1985, in Vander Kelenstraat 30, toeg. 50/25, org. Vlaams Filmmuseum en -Archief.

VRIJDAG 26 mei

- 20.00 u **KONSERT** door Les Baudouins Morts & Kolinsky, in Stubar, toeg. gratis, org. Stuc.

MAANDAG 29 mei

- 22.30 u **FILM** 'Thelma and Louise' van Ridley Scott, op Stucterras, toeg. gratis, org. Stuc.

DINSDAG 30 mei

- 21.00 u **VIDEO** '30 Minuten afl. 1' van Arjan Ederveen en Pieter Kramer, en 'Thunderbirds afl. 1' van Gerry Anderson, in Stuczaal, toeg. gratis, org. Stuc.

WOENSDAG 31 mei

- 14.00 u **FILM** 'Ademloos', Nederlands drama van Mady Saks uit 1983 met Monique van de Ven en Linda Van Dijk, in Vander Kelenstraat 30, toeg. 50/25, org. Vlaams Filmmuseum en -Archief.
- 22.00 u **FUIF** Holebifui, in Lido, org. Driekant.
- 22.30 u **FILM** 'Bagdad café' van Percy Adlon, op Stucterras, toeg. gratis, org. Stuc.

DONDERDAG 1 juni

- 21.00 u **VIDEO** '30 Minuten afl. 2' van Arjan Ederveen en Pieter Kramer, en 'Thunderbirds afl. 2' van Gerry Anderson, in Stuczaal, toeg. gratis, org. Stuc.

VRIJDAG 2 juni

- 22.30 u **FILM** 'Le Départ' van Jerry Skolimowski, op Stucterras, toeg. gratis, org. Stuc.

MAANDAG 5 juni

- 22.30 u **FILM** 'Bonnie & Clyde' van Arthur Penn, op Stucterras, toeg. gratis, org. Stuc.

DINSDAG 6 juni

- 21.00 u **VIDEO** '30 Minuten afl. 3' van Arjan Ederveen en Pieter Kramer, en 'Thunderbirds afl. 3' van Gerry Anderson, in Stuczaal, toeg. gratis, org. Stuc.

WOENSDAG 7 juni

- 22.30 u **FILM** 'Natural Born Killers' van Oliver Stone, op Stucterras, toeg. gratis, org. Stuc.

DONDERDAG 8 juni

- 21.00 u **VIDEO** '30 Minuten afl. 4' van Arjan Ederveen en Pieter Kramer, en 'Thunderbirds afl. 4' van Gerry Anderson, in Stuczaal, toeg. gratis, org. Stuc.

VRIJDAG 9 juni

- 22.30 u **FILM** 'Lolita' van Stanley Kubrick, op Stucterras, toeg. gratis, org. Stuc.

ZATERDAG 10 juni

- 22.00 u **FUIF** Lesbiennefui, in Blauwe Kater, org. Labyrinth.

MAANDAG 12 juni

- 22.30 u **FILM** 'Robocop' van Paul Verhoeven, op Stucterras, toeg. gratis, org. Stuc.

DINSDAG 13 juni

- 21.00 u **VIDEO** '30 Minuten afl. 5' van Arjan Ederveen en Pieter Kramer, en 'Thunderbirds afl. 5' van Gerry Anderson, in Stuczaal, toeg. gratis, org. Stuc.

WOENSDAG 14 juni

- 22.30 u **FILM** 'eXistenZ' van David Cronenberg, op Stucterras, toeg. gratis, org. Stuc.

DONDERDAG 15 juni

- 21.00 u **VIDEO** '30 Minuten afl. 6' van Arjan Ederveen en Pieter Kramer, en 'Thunderbirds afl. 6' van Gerry Anderson, in Stuczaal, toeg. gratis, org. Stuc.

VRIJDAG 16 juni

- 22.30 u **FILM** 'Je t'aime, moi non plus' van Serge Gainsbourg, op Stucterras, toeg. gratis, org. Stuc.

MAANDAG 19 juni

- 22.30 u **FILM** 'Romeo + Juliet' van Baz Luhrmann, op Stucterras, toeg. gratis, org. Stuc.

DINSDAG 20 juni

- 21.00 u **VIDEO** '30 Minuten afl. 7' van Arjan Ederveen en Pieter Kramer, en 'Thunderbirds afl. 7' van Gerry Anderson, in Stuczaal, toeg. gratis, org. Stuc.

WOENSDAG 21 juni

- 22.30 u **FILM** 'Easy Rider' van Dennis Hopper, op Stucterras, toeg. gratis, org. Stuc.

VRIJDAG 23 juni

- 22.00 u **FUIF** in Lido, org. L'Heure Exquise.

Alfa

- 28/06 om 20.00 u: Presidiumvergadering nieuw presidium, in perma. • 29/06 om 08.00 u: Alfa aan zee (Oostende en omgeving), in station Leuven.

Germania

- 29/06 Pre-proklamatiefui in Lido.

Klio

- 03/07 om 14.00 u: Presidiumvergadering, in 's Meiersstraat 5. • 03/07 om 19.30 u: Diner, in De Wiering. • 03/07 om 22.00 u: Cocktailavond, in perma.

LBK

- 25/05 om 19.45 u: Dia-avond 'Tsunami in Afrika', in Landbouwinstituut 00.215.

NFK

- 29/06 om 22.00 u: Fui, in Rumba.

Naderende examens gesignaleerd

Eén examen maakt nog geen onderscheiding

Daar is ze dan: de gevreesde maand mei. Van oktober tot december heeft u zich ongeveer bewusteloos geopen, vanaf januari ontdekte u, samen met al dan niet goede voornemens, 't Stuc, heeft u gedeējayd op Radio Scorpio, zocht, vond en verloor u een lief, schreef u over aliens en profen in Veto, verbeterde u de wereld bij de zesde Duvel, viel u knock-out bij de zevende. Om kort te gaan: het is mei en het feestje is afgelopen. Bolleboos, vlijtige student of de spontane levensgenieter uit voorgaande regels: Veto drukt iedereen aan de borst en serveert enkele puntenkwekende tips om u tegen te zeggen. Op naar die onderscheiding!

1. Voeding

U leefde op een dieet van friet, pita en cola? Kan niet meer. Hol echter niet direct naar een makrobiotische winkel om u suf te eten aan zeewier, vijftiengewig variaties op sojascheuten, vers geperst sinaasappelsap en nog meer zeewier. Een buikloop in

Fawly Towers wel apprecieert, krijgt u er geen punten voor. Edoch, wij weten een prachtmiddel voor overspannen zenuwen. Het heet pils en is verkrijgbaar in verpakkingen van vierentwintig stuks. Twaalf voor het slapengaan garanderen u een gouden nachtrust. Twaalf net voor het examen en die onderscheiding steekt al in uw zak.

4. Drank

Specialisten zijn het er nog niet over eens wat het beste helpt om wakker te blijven. Aan de unief opteert men meestal voor koffie, bij Groep T daarentegen gelooft men in cola. Cola heeft zo z'n voordelen. Drink er genoeg van en de inspiratie komt vanzelf. Evenwel wel niet vlak voor het examen. Dat geeft zo'n plakmond (zie ook sub seks). Wat alcoholische dranken betreft, zorgt het examenreglement voor enige verwarring. Een 9 van Rochefort is tenslotte iets heel anders dan een triple van Westmalle. Hou u beter aan gewone pils (zie sub 3).

5. Roken

Voor één keer mag u smoren als een Turk. Twintig voor het examen uit pure stress en twintig erna uit opluchting of opnieuw uit pure stress. Dat hebben we gewoon verdiend dan, ja? Gele vingers, een

suggereren een betere combinatie: studeren en sporten. Waarom geen rolstoel huren met de cursus op schoot? Of een walkman met uw favoriete college en maar joggen? Eenmanstafeltennis tegen een opstaand paneel met de samenvatting van uw buisvak? Hinkstapspringen met trefwoorden uit uw college sociologie? Een voetbalmatch met filosofische quotes in plaats van een bal? Een eetmaraton met letterkoekejes in de vorm van formules? Alles kan, zolang u maar geen schaaft speelt.

7. Seks

Best met de prof als u de eerste bent (zie ook sub 13). Let wel dat u mag komen voor u moet gaan. Als alternatief kan de ombudspersoon dienen, of anders uw lief na een goed of slecht examen. Nooit vlak vóór een examen: u wil niet met een roete bezwete kop en een plakmond de tien kenmerken van het neo-realisme staan opzeggen. Degenen zonder lief zijn het beste af: geen rela-, emo- of andere-tionele problemen in deze nuchtere tijden! Waarom denkt u dat Edwin Ysebaert nooit een diploma gehaald heeft?

8. Hygiëne

Wat ons betreft mag u stinkend, zweetend, boerend, met haar waar het frituurvet adruipt en met markeersiftvegen op uw wangen achter uw boeken zitten. Doch voor u naar het examen vertrekt, kruipt u onder de douche, alwaar u minstens een handvol zeep en een klodder sjampoo over uw lijf en leden verdeelt. Hoewel u er misschien kokhalsneigingen van krijgt, ook tanden poetsen is onontbeerlijk.

Voor de rokers onder ons: prop een voorraad Fruitella, Tic-Tac (slechts twee calorieën per stuk), Mentos, Frisk of V6 in uw mond terwijl u naar het mondeling examen holt. Oppassen met Fisherman's Friend: u wil geen vuur spuwen tijdens uw mondeling betoog.

U voelt de onbedwingbare neiging om uzelf overdadig te bespreken met parfum of aftershave? Vooral doen, als u een afspraakje wil versieren met uw prof. In september.

9. Ouders

Wanneer mams en paps naar Leuven togen met een frigobox vol o zo gezond eten en versgewassen ondergoed, bereid u voor. Als u hard gestudeerd hebt en denkt te zullen slagen, kan u zich beperken tot het oppervlakkig verwijderden van assen en het opzetten van een zielig gezicht. In het andere geval — u nam gisteren de eerste cursus ter hand — zal u iets grondiger te werk moeten gaan. Vervang de vlag met het wietblad door een promoposter van de KU Leuven, strooi ad libitum kladdpapier over uw vloer, leg alle boeken die u bezit open en gaarne met enkele balpennen, doop uw vingers in inkt en breng eventueel wat maskara aan onder de ogen om wallen te ensceneren. Kortom, zorg ervoor dat u het meest meelijwekkende schepsel op aarde bent en laat uw ouders met een schuldgevoel — uw schuldgevoel — vertrekken.

10. Films

Feel good movies. Het toverwoord in ons lijstje. Vooral na examens waar u het spoor NMBS-gewijs bijster raakte. Huur *The Commitments* bijvoorbeeld, of *Brassed off* en *The Full Monty*. Sympatieke Britse filmpjes over losers die zowel hun waardigheid als hun geslachtsdeel overeind houden. Nog beter: *My own private Idaho*.

Filmpjes voor de *Strebers*: *Rocky*, *Chariots of Fire* en *The Mighty*. Bij nader inzien, kijken strebers wel naar films tijdens de examens?

Voer voor de psychopaten: *The Texas Chainsaw Massacre*, *Natural born Killers*, *This is* en natuurlijk de novelle *Rage* van Stephen King (een puber moordt heel zijn klas uit). Ons advies: vier uw agressieve teugels bot met losse flodders en een nachtijsje stappen in de Zillion en De Ambiorix. Wedden dat u de volgende dag weer zingend bloemetjes plukt alvorens aan het blokken te slaan!

11. Examenmateriaal

Kontroleer uw pennenzak vooraf op dingen die u niet zal nodig hebben tijdens het examen. Dit kan onder andere volgende attributen omvatten: een breekmes, een gom met "Kalotten Universiteit Leuven" in gegraveerd, een tampon (al dan niet gebruikt) en een Tamagochi die honger heeft. Check ook steeds uw keurig gestreepte codex op vergeten post-it-briefjes. Hoewel u natuurlijk absoluut betrouwbaar bent, wordt het toch moeilijk om de assistent-opzichter hiervan te overtuigen.

Als u iets wenst te consumeren tijdens het examen, neem dan vooral Marsen, Twixen en Granny's mee, dat knispert lekker. Zorg voor schroefdooppen of drankjes. Gefolde examenblaadjes zijn misschien wel origineel, maar voor in elkaar gevloede letters krijgt u geen punten.

12. Het betere werk

U probeerde letterlijk alles, maar de lettertjes dansen nog steeds een aanstekelijk beebop voor uw ogen, u blijft volhouden dat Socrates een jazzpianist, deduktie een lekker recept en variantie een sporttak betreft? Sinds eeuwen kent de mens een beproefde techniek om te verkrijgen wat hij graag zou hebben, subtile dreiging die Hugo Matthijssen ooit tot de volgende variant bracht: subtile dreiging in juni.

Het enige wat u moet doen is een beetje voorafgaande research. Ooit behaalde een lfgozertje aan de VUB een rekord-score in statistiek met de volgende mededeling: "Goieimorgen professor. Zeg, woont u niet in de Bremheidelaan 22? En heeft u daar niet twee gezonde kleuterijes rondlopen? En zou het niet jammer zijn als hen iets overkwam? Maar ik verveel u, laten we gaan aan een ongetwijfeld briljant examen beginnen."

13. Het slechtere werk

Universiteitsgebouwen in de fik steken heeft geen zin. Het examen vindt simpelweg elders plaats. Bovendien blijkt negentig procent van de universiteitspopulatie onhandig. In het slechtste geval steekt u dus uzelf in brand. Of uw studiebeurs, remember Vandembroucke.

Seks laat op de middag valt af te raden. U moet weten: zo'n prof examineert op één voormiddag tot driehonderd studenten. Met een decolleté zo diep als de Stille Oceaan krijgt u dus een vermoed "Sorry, ik heb hoofdpijn" te horen.

Overdrijf niet in uw outfits voor het mondelinge examen. Ooit slaagde een filosofiestudent met een Yoda-T-shirt voor fundamentele wijsbegeerte (sic). De prof bleek een hardcore fan van Star Wars te zijn. Een T-shirt met "Everything sucks" vormt dan weer een minder goed idee.

Sukses dus. En niet getreurd bij een slechte uitslag: u kan nog altijd monnik in Nepal, houthakker in Alaska of Belgisch politicus worden.

Filip Hermans
Loes Geuens
Peter Mangelschots

alle kleuren van de regenboog zal uw deel zijn. Ons advies? Wie nooit een voet in de kotkeuken zette, trekt best naar de Alma. Ze hebben er speciale blokschotels. En zeewier op aanvraag.

2. Pillen

U begint best niet met amfetamines zonder doktersadvies. Amfetamines en stress monden nogal eens uit in de gevreesde black-out. Bij een black-out beginnen de neuronen te panikeren en verwarren ze de ingewanden met de hersenen. U moet niet vragen hoe de sinopsen daarop reageren! Die sukkel slaan op tilt en het gevolg is gedeeltelijk geheugenverlies. Alhoewel de prof uw versie van Manuel (Que?) uit

ochtend-, middag- en avondkuchje, een nikotinekop en een kot waar een afzuiginstallatie geen overbodige luxe zou zijn, zijn allemaal van voorbijgaande aard. Iets minder voorbijgaand is de longtumor die u langzaam aankweekt, maar we moeten allemaal van iets doodgaan, toch? In juli stopt u uiteraard opnieuw met roken, waarmee u meteen de tien kilo die u eraf gefapt heeft weer terugwint.

6. Lichaamsbeweging

Elk handboekje studiebegeleiding schreeuwt het uit: beweeg! Nogal moeilijk als u verdrinkt onder de cursussen, uw zevende fiets gestolen werd en een wandeling naar het sportkot een half uur duurt. Wij